

บทที่ 1 บทนำ

หลักการและเหตุผล

การปฏิรูประบบราชการที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2545 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมากในส่วนราชการต่างๆ ทั้งในด้านการปรับบทบาท ภารกิจและโครงสร้างส่วนราชการ การปรับเปลี่ยนระบบงบประมาณ ระบบบริหารงานบุคคล กฎหมาย และกระบวนการทัศน์ในการทำงานของข้าราชการ แนวความคิดใหม่ ๆ ถูกนำมาปรับใช้ในระบบราชการ โดยเฉพาะ “การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่” (New Public Management) ที่เน้นประชาชนเป็นลูกค้าผู้รับบริการ และการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการจากภาครัฐ

ผลลัพธ์จากการหนึ่งจากการปฏิรูประบบราชการ คือ โครงสร้างและระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ (Matrix Management System) ซึ่งเป็นแนวความคิดที่รัฐบาลได้ทดลองใช้ในสักษณะของจังหวัดน้ำร่อง เป็นเวลา 1 ปี ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2544 – 30 กันยายน 2545 ก่อนที่จะขยายผลไปสู่จังหวัดทั้ง 75 จังหวัดทั่วประเทศ ระบบการบริหารงานดังกล่าว เป็นที่มาของ “ผู้อำนวยการจังหวัดแบบบูรณาการ หรือ ผู้ว่า CEO” เป็นผลให้มีการมอบอำนาจจากส่วนกลางให้แก่ผู้อำนวยการจังหวัด มีการจัดทำแผนงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาภ虱ุ่มจังหวัดและจังหวัด และเกิดการจัดทำ “งบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ” ขึ้น

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก “โครงสร้างและระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ” (Matrix Management System) นั้น เป็นวงกว้างและเกิดขึ้นในทุกกระทรวง ทบวง กรมซึ่งล้วนต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานในภูมิภาค หน่วยงานในจังหวัดในสังกัดกระทรวงแรงงานก็เช่นกัน ในฐานะหน่วยงานที่ต้องตอบสนองทั้งภารกิจของกระทรวงแรงงาน (Function) และยุทธศาสตร์การพัฒนาภ虱ุ่มจังหวัดและจังหวัด (Area) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานคือ สำนักงานแรงงานจังหวัด (สรจ.) สำนักงานจัดหางานจังหวัด (สจจ.) สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด (สสค.) สำนักงานประกันสังคมจังหวัด (สปจ.) และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด (ศพจ.) หรือสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค (สพก.) จึงต้องจัดทำโครงการที่สามารถตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาภ虱ุ่มจังหวัดและจังหวัด เพื่อขอรับจัดสรรงบประมาณดำเนินการในระบบ “งบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ”

อย่างไรก็ตาม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 ปรากฏว่า หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานไม่สามารถจัดทำโครงการที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาภ虱ุ่มจังหวัดและจังหวัดได้มากนัก ดังนั้น

จึงได้รับการจัดสรงงบประมาณค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณในภาพรวม สภาพการณ์ ดังกล่าวยังคงเกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 แต่เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับปี งบประมาณ พ.ศ. 2548

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบของ “การบริหารงานแบบบูรณาการ” ต่อการทำงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อันจะนำไปสู่แนวทางการจัดทำโครงการด้านแรงงาน ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับชาติ และยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานต่อไป

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษา วิเคราะห์การปรับโครงสร้าง และรูปแบบบริหารงานที่เกิดขึ้นในกระทรวงแรงงาน
- 2) เพื่อศึกษา และวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงระหว่างโครงการด้านแรงงานกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัด และจังหวัด
- 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัด

วิธีดำเนินการ

- 1) รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ โครงสร้างและระบบการบริหารงานก่อนและหลังการปรับให้รูปแบบการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยใช้ พ.ศ. 2545 เป็นเส้นแบ่งเขต
- 3) ศึกษา วิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน เพื่อหาคำที่มีนัยสำคัญ (Key Words) ในการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน/จังหวัด/จังหวัดเพื่อหาคำที่มีนัยสำคัญ (Key Words) เพื่อแปลงไปสู่การปฏิบัติ
- 4) ศึกษา วิเคราะห์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน/จังหวัดเพื่อหาคำที่มีนัยสำคัญ (Key Words) เพื่อแปลงไปสู่การปฏิบัติ
- 5) นำเสนอข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองต่อ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัด

ขอบเขตเนื้อหา

โดยที่รัฐบาลตั้งใจที่จะให้มีการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในมิติยุทธศาสตร์ระดับชาติ กระทรวงและพื้นที่ และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ได้ผสมผสานยุทธศาสตร์ระดับชาติ เข้าสู่กระทรวงและพื้นที่ อันมีผลให้ภาพของมิติยุทธศาสตร์ระดับชาติหรือ Agenda กลมกลืนไปกับอีก 2 มิติแล้ว ซึ่งมีผลให้เอกสารวิชาการฉบับนี้เน้นการศึกษา วิเคราะห์ไปยังมิติ กระทรวงและพื้นที่เท่านั้น

ในมิติพื้นที่หรือยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัดนั้น ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัด 19 กลุ่มและยุทธศาสตร์จังหวัด 75 จังหวัด ซึ่งการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ทั้งสองระดับ ตั้งกล่าวให้ครบถ้วน จำเป็นต้องให้ระยะเวลา�าวนาน และตัวย่อข้อจำกัดด้านเวลา เอกสารวิชาการฉบับนี้ จึงจำกัดขอบเขตการวิเคราะห์ไปที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัด 3 กลุ่มและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 17 จังหวัด

ผลงานวิชาการนี้แบ่งเป็น 6 บทโดยแบ่งเป็นบทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 การปรับเปลี่ยนโครงสร้างและการบริหารงานของกระทรวงแรงงาน บทที่ 4 การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการและยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัด บทที่ 5 วิเคราะห์ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ กระทรวงและพื้นที่ และ บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทที่ 1 เป็นบทนำที่นำเสนอด้านภาพรวมถึงหลักการและเหตุผลในการศึกษา วัตถุประสงค์ของ การศึกษา วิธีดำเนินการและขอบเขตเนื้อหา และนิยามคำศัพท์ที่สำคัญในเอกสาร

บทที่ 2 กล่าวถึงแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง คือ “โครงสร้างและระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ” (Matrix Management System) โดยนำเสนอโครงสร้างการบริหารงานแบบต่างๆ รวมทั้ง ข้อดี-ข้อจำกัด และการประยุกต์ใช้ในการศึกษา วิเคราะห์ ผลกระทบของการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการต่อการปฏิบัติงานของกระทรวงแรงงาน

บทที่ 3 นำเสนอภาพรวมของการปรับโครงสร้างและการบริหารงานในมิติภารกิจหน่วยงานคือ กระทรวงแรงงาน อันนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน

บทที่ 4 เป็นการนำเสนออุปแบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัด โดยกล่าวถึงความเป็นมา และโครงกรานนำร่องที่ดำเนินการในจังหวัดนำร่อง 5 จังหวัด และผลการประเมินการผลโครงการนำร่อง ไปจนถึงการประกาศใช้การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการทั่วประเทศ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในมิติของการบริหารงานแบบบูรณาการ แผนงาน งบประมาณ และบุคลากร การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัด

บทที่ 5 วิเคราะห์ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในมิติกระบวนการ (Function) และพื้นที่ (Area) โดยเน้นที่การเกิดขึ้นของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 และข้อจำกัดที่ทำให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานไม่สามารถจัดทำโครงการที่ตอบสนองต่อมิติพื้นที่

บทที่ 6 เป็นการสรุปผลการศึกษาและนำเสนอข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการให้ตอบสนองต่อมิติพื้นที่

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

ในที่นี้มีการอ้างอิงคำศัพท์ที่สำคัญ 3 คำ คือ ยุทธศาสตร์เฉพาะของรัฐบาล (Agenda) ยุทธศาสตร์กระบวนการและหน่วยงาน (Function) และยุทธศาสตร์พื้นที่ (Area) ดังนั้น การให้นิยามหรือความหมายของคำศัพท์ดังกล่าว จะช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนได้ในระดับหนึ่ง

ในการเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 สำนักงบประมาณได้จัดทำเอกสารเรื่อง “การจัดการงบประมาณปี 2548 ตามกระบวนการทัศนใหม่” (2548) เพื่อแสดงหลักการ แนวความคิด และวิธีการดำเนินงานในการจัดการงบประมาณปี 2548 ให้แก่หน่วยงานต่างๆ โดยได้แนะนำคำศัพท์สามคำแรก ดังนี้

มิติตามยุทธศาสตร์เฉพาะของรัฐบาล (Agenda) เป็นนโยบายเฉพาะเรื่องที่รัฐบาลกำหนดขึ้นโดยไม่ได้เป็นภารกิจหรือหน้าที่ของกระทรวงได้กระทรวงหนึ่ง และมุ่งเน้นไปที่การดำเนินงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีการกำหนดเจ้าภาพผู้รับผิดชอบหลัก และผู้สนับสนุนอย่างชัดเจน เช่น การปรับปรุงยาเสพติด และการแก้ไขปัญหาความยากจน เป็นต้น โดยท้าไปมักกล่าวถึงในลักษณะ “วาระแห่งชาติ” และในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 จึงจัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 นั้น รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ระดับชาติ 9 ยุทธศาสตร์ โดยได้สมมติฐาน “วาระแห่งชาติ” ไว้ในแผนตั้งกล่าวต่อไป

มิติตามยุทธศาสตร์กระบวนการและหน่วยงาน (Function) หรือใช้คำสั้นๆ ว่า มิติกระบวนการ เป็นยุทธศาสตร์ที่เป็นไปตามภารกิจของกระทรวงและหน่วยงาน โดยมีเป้าหมายและแนวทางที่ชัดเจน ภายใต้ขอบเขต อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่กฎหมายบัญญัติ (เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545) โดยจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมาย และยุทธศาสตร์ระดับชาติ และยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่สำนักงบประมาณกำหนดเป็นรายปี และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการต่อไป

แนวทางการนำเสนอโครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

มิติตามยุทธศาสตร์พื้นที่ (Area) หรือใช้คำสั้นๆ ว่า มิติพื้นที่ เป็นการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่เน้นเฉพาะในพื้นที่ ได้แก่ กลุ่มจังหวัด จังหวัด รวมทั้งภารกิจในต่างประเทศ โดยเป็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ระดับชาติและนโยบายของรัฐบาล ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะกลุ่มจังหวัดและจังหวัดเท่านั้น

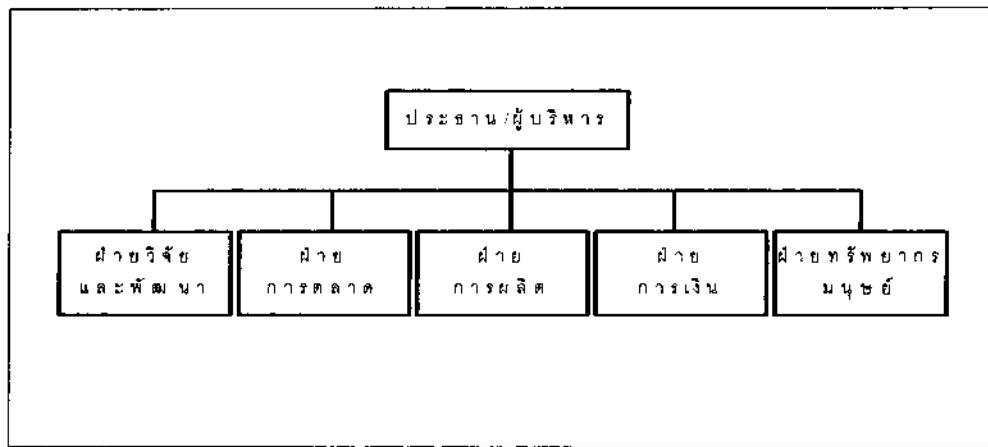
บทที่ 2 แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

โครงสร้างองค์การและการบริหารงานแบบต่างๆ

ก่อนที่จะกล่าวถึงโครงสร้างองค์การ ถึงที่ต้องอ้างอิงถึงเป็นประการแรกคือ การให้ความหมาย ว่าองค์การคืออะไร เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในเบื้องต้น นักวิชาการมักจะอธิบายว่า องค์การคือการรวมตัวกันของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมใด ๆ ก็ตามให้บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ (พิพารณ, 2546 พิพยา, 2543 และลงชี้, 2543) ดังนั้น ในการที่จะทำงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ ย่อมต้องมีการจัดองค์การและรูปแบบการทำงาน ซึ่งหมายความถึงการจัดโครงสร้าง องค์กรนั้นเอง

เมื่อกล่าวโดยสรุปแล้ว โครงสร้างองค์การเป็นการอธิบายถึงงานในภาพรวมว่า แบ่งเป็น หน่วยย่อยอย่างไร เพื่อประสานการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วง (Cummings & Worley, 2001) นักทฤษฎี องค์การแบ่งโครงสร้างได้หลายรูปแบบแตกต่างกันออกไป ในที่นี้ จะใช้แนวความคิดของ Cummings & Worley ซึ่งนำเสนอการออกแบบโครงสร้างให้ 5 รูปแบบ คือ โครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization) โครงสร้างแบบทริกซ์ (The Matrix Organization) โครงสร้างที่แบ่งเป็นทีมงานตามกระบวนการ (Process-Based Structures) และโครงสร้างแบบเครือข่าย (Network-Based Structures) ดังนี้

1. โครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) เป็นโครงสร้างที่ใช้กันอย่างกว้างขวาง โดยองค์กรจะแบ่งเป็นหน่วยย่อยตามหน้าที่ โดยจะเน้นความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ฝ่ายวิจัยและพัฒนา ฝ่ายการตลาด ฝ่ายการผลิต ฝ่ายการเงิน และฝ่ายทรัพยากรมนุษย์หรือการเจ้าหน้าที่ ตามที่แสดงในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 โครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization)

ที่มา: ปรับจาก Cummings & Worley, 2001: 149.

โครงสร้างเช่นนี้หมายความว่าองค์กรขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ดำเนินกิจกรรมภายใต้สถานการณ์ที่สภาพแวดล้อมคงที่ ใช้เทคโนโลยีในลักษณะงานประจำ การประสานงานภายในระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ มีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม โครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด (ทิพวรรณ, 2546, มัลลิกา, 2544 และ Cummings & Worley, 2001) ดังนี้

ข้อดี

- ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความชำนาญเฉพาะด้านของพนักงาน แต่ละฝ่าย
- ทำให้เกิดการประยัดที่เป็นผลจากจัดให้คนทำงานหน้าที่เดียวกันมาอยู่ด้วยกันและใช้ทรัพยากร่วมกัน
- ส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพเฉพาะในหน่วยงานขนาดใหญ่ พนักงานสามารถเลื่อนขั้นและโยกย้ายภาระในหน่วยงานได้ง่าย โดยไม่ต้องเสียเวลาเรียนรู้งานใหม่
- เป็นการอำนวยความสะดวกในการสื่อสารและการปฏิบัติงาน เนื่องจากผู้บังคับบัญชาสามารถแบ่งปันประสบการณ์และความเชี่ยวชาญให้กับลูกน้องได้

ข้อจำกัด

- เน้นงานประจำในหน่วยงาน
- ขาดการสื่อสารและร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
- พนักงานมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในงานของตน เมื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหาร จึงต้องเสียเวลาเรียนรู้และทำความเข้าใจงานอื่น

- เกิดมุมมองที่จำกัดในผู้บริหารระดับกลางและลดโอกาสในการเลื่อนระดับเป็นผู้บริหารระดับสูง
- สมาชิกเห็นความสำคัญของหน่วยงานมากกว่าเป้าหมายขององค์กร

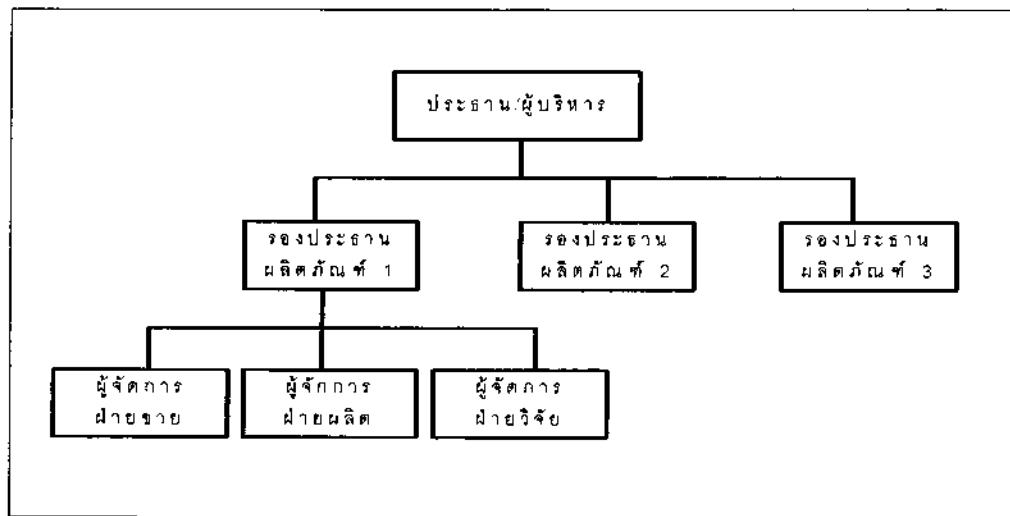
2. โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization) เป็นการแบ่งหน่วยงานตามผลิตภัณฑ์ การบริการ กลุ่มลูกค้า หรือตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ บริษัทขนาดใหญ่มักแบ่งหน่วยงานเป็นกลุ่มผลผลิตขนาดเล็ก หรือหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Business Unit – SBU) ดังปรากฏในภาพที่ 2.2 โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจนี้หมายความว่าส่วนราชการที่สภากาชาดล้อมไม่คงที่แน่นอน องค์กรขนาดใหญ่ พึงพากลไนโดยต่าง ๆ และมุ่งเน้นที่ผลิตภัณฑ์เฉพาะด้านและนวัตกรรมใหม่ ๆ การจัดโครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจนี้ก็มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด (พิพวรรณ, 2546, รังษัย, 2543, สุพาณี, 2544 และ Cummings & Worley, 2001) ดังต่อไปนี้

ข้อดี

- มีความคล่องตัวในการดำเนินงานให้เสร็จลุล่วงราบรื่น
- มีการกระจายอำนาจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ให้มีอิสระในการบริหารและตัดสินใจในงานที่ได้รับมอบหมาย
- สร้างความผูกพันและการมีส่วนร่วมในหน่วยงาน
- สงเสริมความหลากหลายและขยายทักษะในการทำงาน

ข้อจำกัด

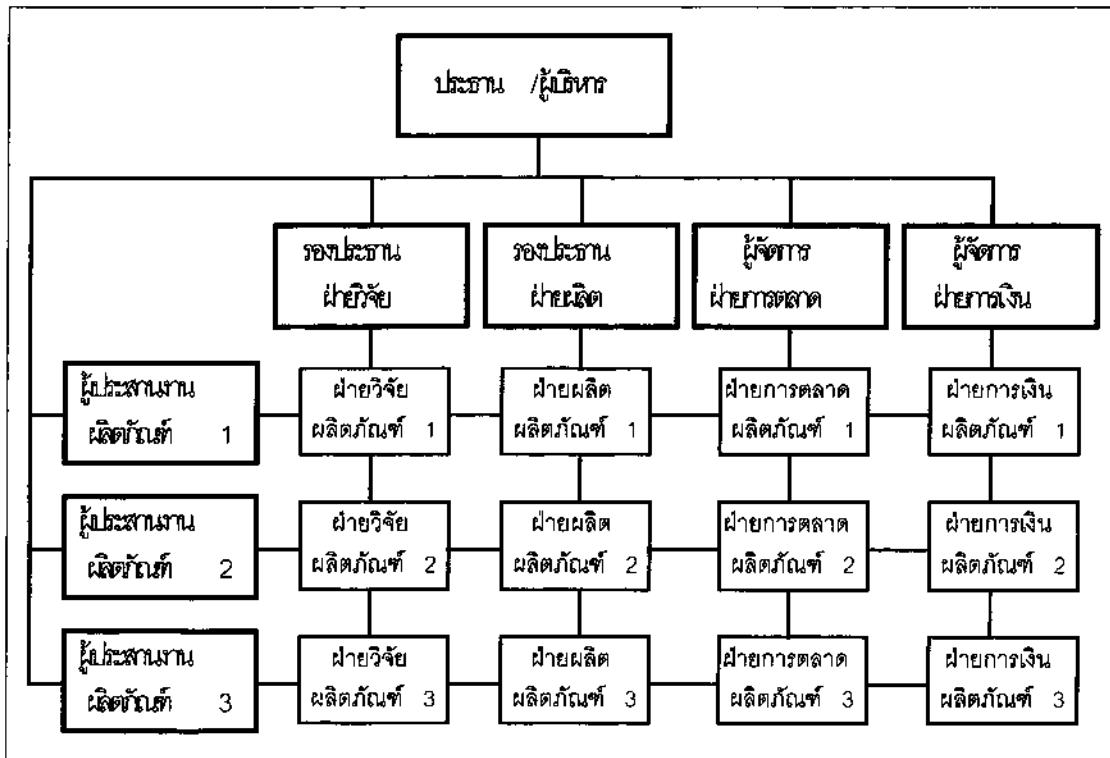
- เกิดความซ้ำซ้อนของหน่วยงานบางหน่วยงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์
- มีค่าใช้จ่ายสูง
- ขาดเอกภาพในการดำเนินการตามนโยบายในภาพรวมขององค์กรเพราะแurenนโยบายของแต่ละกลุ่มแต่ละพื้นที่อาจดำเนินการคนละแนวทางได้

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization)

ที่มา: ปรับจาก Cummings & Worley, 2001: 151.

3. โครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization) เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและความยุ่งยากขึ้นในการดำเนินงานขององค์กรขนาดใหญ่ ลักษณะเด่นของโครงสร้างแบบแมทริกซ์คือ เป็นโครงสร้างองค์การแบบผสม (Hybrid) ที่ผสมผสานโครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่และโครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ โดยที่สมาชิกในแต่ละหน่วยของโครงสร้างแบบแมทริกซ์จะปฏิบัติและรายงานต่อผู้บังคับบัญชาสองคนคือ ผู้บังคับบัญชาตามหน้าที่หรือสายงานหลัก (Functional Manager) ที่ดูแลรับผิดชอบการทำงานตามหน้าที่ปกติ และผู้บังคับบัญชาตามกลุ่มภารกิจหรือผลิตภัณฑ์ (Product/Project Manager) ที่รับผิดชอบในความสำเร็จของภารกิจที่ได้รับมอบหมาย (ภาพที่ 2.3)

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization)

ที่มา: ปรับจาก Cummings & Worley, 2001: 153.

โครงสร้างแบบแมทริกซ์ก็เหมือนกับโครงสร้างอื่น ๆ คือมีหัวข้อเดียวกัน แต่ต่างกันที่มีผู้ดูแลและผู้รับผิดชอบต่างกัน (พิพารณ, 2546, สุพานี, 2544 มัลลิกา, 2544, Jones, 2002 และ Cummings & Worley, 2001) ดังนี้

ข้อดี

- ทำให้นำความรู้ความชำนาญเฉพาะทางและความรู้ตามหน้าที่มาใช้ได้ในทุกโครงการ
- เป็นการใช้บุคลากรอย่างยืดหยุ่น เนื่องจากมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในแต่ละหน่วยงาน
- รักษาความสมดุลระหว่างหน่วยงานที่แตกต่างกันโดยการบังคับให้ผู้จัดการโครงการต้องสื่อสารทำความเข้าใจกัน
- สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้อย่างรวดเร็ว โดยการเปลี่ยนการเน้นหนักในการทำงานระหว่างหน้าที่และการกิจ
- สามารถติดตาม ตรวจสอบสภาพแวดล้อมอย่างใกล้ชิด และสามารถปรับตัวตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว

ข้อจำกัด

- ยากที่จะนำมาใช้หากมีได้มีการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมาก่อน
- ผลกระทบบุคคลในภาพรวมอาจต่ำลง หากไม่มีการรักษาสมดุลทางอำนาจระหว่างการกิจและหน้าที่ เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานต้องทำงานโดยมีผู้บังคับบัญชาสองคน เพราะโครงสร้างแบบนี้ให้ความสำคัญทั้งผู้บริหารตามหน้าที่ และผู้บริหารตามกลุ่มภารกิจ หรือผลิตภัณฑ์ หรือโครงการ
- อาจสร้างความกดดันและความเครียดในการทำงานเพิ่มขึ้น ทำให้ผลการทำงานไม่เกิดประสิทธิภาพตามที่ต้องการ

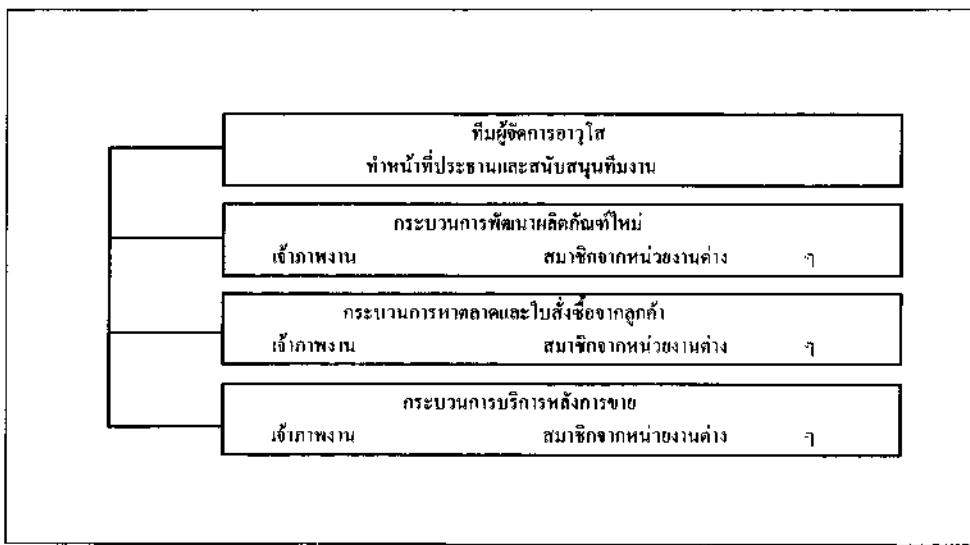
4. โครงสร้างที่แบ่งเป็นทีมงานตามกระบวนการ (Process-Based Structures) เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรโดยการจัดทีมงานอิงตามกระบวนการผลิตหลักดังนี้ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การหาตลาดและไปส่งซื้อ การขายและบริการหลังการขาย (รูปที่ 2.4) โครงสร้างเช่นนี้เป็นการเน้นความสมพันธ์แนวนอนมากกว่าแนวตั้ง และให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีมเป็นอย่างมาก สมาชิกในทีมต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี โครงสร้างรูปแบบนี้หมายความว่ารับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและไม่แน่นอน เป็นองค์กรขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ไม่เน้นงานประจำและอาศัยเทคโนโลยีสูง ข้อดีและข้อจำกัดของโครงสร้างที่แบ่งเป็นทีมงานตามกระบวนการ (Cummings & Worley, 2001) คือ

ข้อดี

- เน้นการใช้ทรัพยากรเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า
- ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว
- ลดขอบเขตระหว่างหน่วยงานลง
- สงเสริมการมีส่วนร่วมจากผู้ปฏิบัติงาน

ข้อจำกัด

- อาจคุกคามต่อผู้บริหารระดับกลางและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดในด้านการควบคุมบังคับบัญชา
- อาจใช้เวลานานในการตัดสินใจในทีมงาน
- อาจขาดประสิทธิผลหากกำหนดกระบวนการผิดพลาด

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างที่แบ่งเป็นทีมงานตามกระบวนการ (Process-Based Structures)

ที่มา: ปรับจาก Cummings & Worley, 2001: 155.

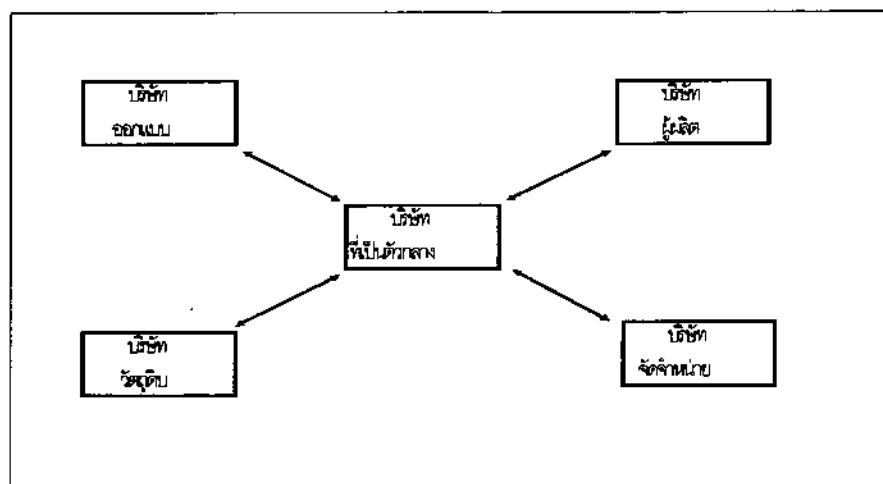
5. โครงสร้างแบบเครือข่าย (Network-Based Structures) เกิดขึ้นเมื่อองค์การตัดสินใจในการจ้างเหมารับซ่อม (Sub-contracting) ให้องค์กรอื่นที่มีความชำนาญเฉพาะทางทำงานนั้น ๆ แทน เป็นการเชื่อมโยงหน่วยงานที่แตกต่างกันเข้าด้วยกัน (ภาพที่ 2.5) โครงสร้างแบบนี้ เหมาะสำหรับสภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอนและซับซ้อน มีความไม่แน่นอนทางเทคโนโลยีสูงมาก เป็นองค์กรที่มีเป้าหมายของการเป็นองค์กรเฉพาะทางและสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม โครงสร้างแบบเครือข่ายก็มีข้อดีและข้อจำกัด (สุพานิ, 2544 และ Cummings & Worley, 2001) คือ

ข้อดี

- ค่าใช้จ่ายต่ำ
- มีความยืดหยุ่นสูงและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงเสมอ
- สร้างองค์กรดีที่สุดของที่สุด (Best-of-the-best organization) เพื่อทุ่มเททรัพยากรไปที่ความต้องการของตลาดและลูกค้า
- สามารถสร้างผลิตผลได้อย่างทวีคูณ
- ก่อให้เกิดการขยายตัวระดับโลกได้อย่างรวดเร็ว
- เสริมสร้างให้เต็มองค์กรมีสมรรถนะเฉพาะด้านที่ชัดเจน

ข้อจำกัด

- ค่อนข้างยากในการบริหารจัดการความตั้งใจในแนวโน้มกับองค์การที่มีอิสระในการบริหาร
- อาจมีปัญหาในการรักษาผลประโยชน์และสัมพันธภาพที่ยั่งยืนระหว่างเครือข่าย
- อาจเปิดโอกาสให้หุ้นส่วนในเครือข่ายเข้าถึงความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นลิขสิทธิ์ขององค์การ
- อาจมีลักษณะชำนาญเฉพาะทางมากเกินไป (Overspecializes) ซึ่งอาจจะกระทบต่อผลการปฏิบัติงานในภาพรวม (ระดับองค์การ)

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างแบบเครือข่าย (Network-Based Structures)

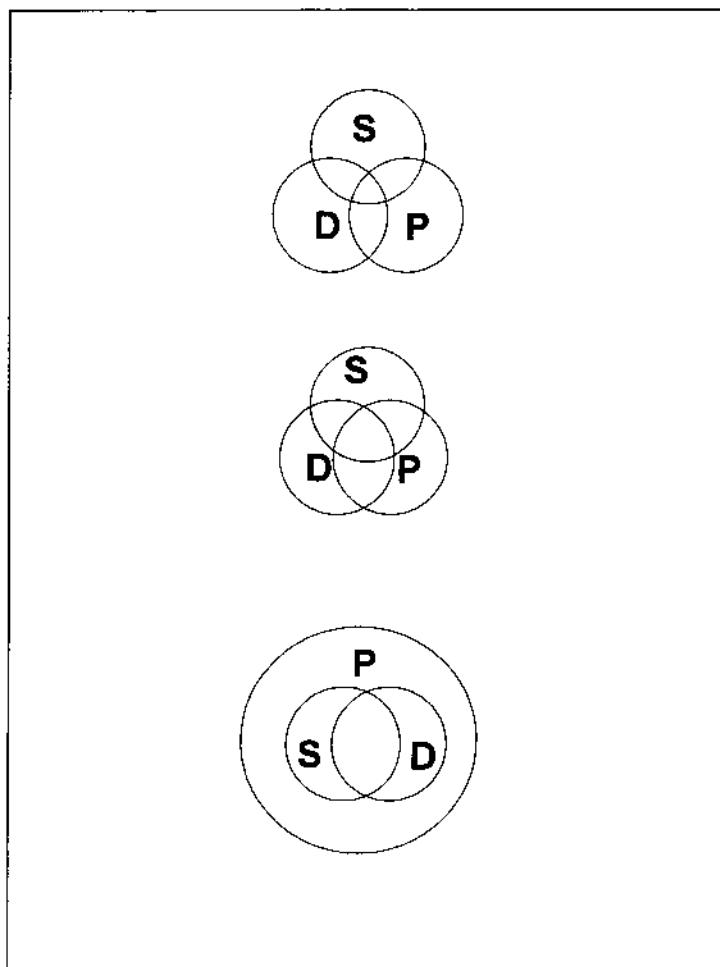
ที่มา: ปรับจาก Cummings & Worley, 2001: 158.

เมื่อนำแนวความคิดของ Cummings & Worley มาเปรียบเทียบกับโครงสร้างองค์การและการบริหารงานของส่วนราชการ จะเห็นว่า ก่อนการปฏิรูประบบราชการในปี 2545 ส่วนราชการใช้โครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) และภายหลังการปฏิรูประบบราชการในปี 2545 การบริหารราชการในส่วนกลางได้เปลี่ยนมาใช้โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization) ในขณะที่การบริหารราชการในส่วนภูมิภาคใช้โครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization) ซึ่งในบทต่อไปจะได้ศึกษาวิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

มัชณิมทฤษี

ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทวนิช (2538) ได้เสนอ “มัชณิมทฤษี” หรือ “ทฤษฎีที่ดุกกลางเป็นจุดเน้นสำคัญ” และการประยุกต์ใช้ตัวแบบมัชณิมาในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกการนุรักษ์และ การกระจายอำนาจ โดยการจัดความสัมพันธ์ระหว่างกรม อำนาจ และความเป็นเมือง-ชนบทในมิติ ของความมั่นคง (S: Security) การพัฒนา (D: Development) และการมีส่วนร่วม (P: Participation)

ทั้งนี้ ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทวนิช มีความเห็นว่าในสังคมประชาธิปไตยแบบตะวันตก เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส และสวีเดน ความสัมพันธ์ระหว่างมิติทั้งสามนั้น สามารถหลอมรวมเข้าด้วยกันเป็น เนื้อเดียว (Union) ในขณะที่พัฒนาการของสังคมที่ยังไม่เป็นประชาธิปไตยแบบตะวันตกนั้น ยังมีการ ข้อนหรือตัดกัน (Intersection) ระหว่างความมั่นคง (S) การพัฒนา (D) และการมีส่วนร่วม (P) โดยที่ มิติ S, D และ P สามารถข้อนเหลือกันได้หลากหลายทั้งข้อนกันมากหรือน้อย ดังแสดงไว้ในภาพที่ 2.6

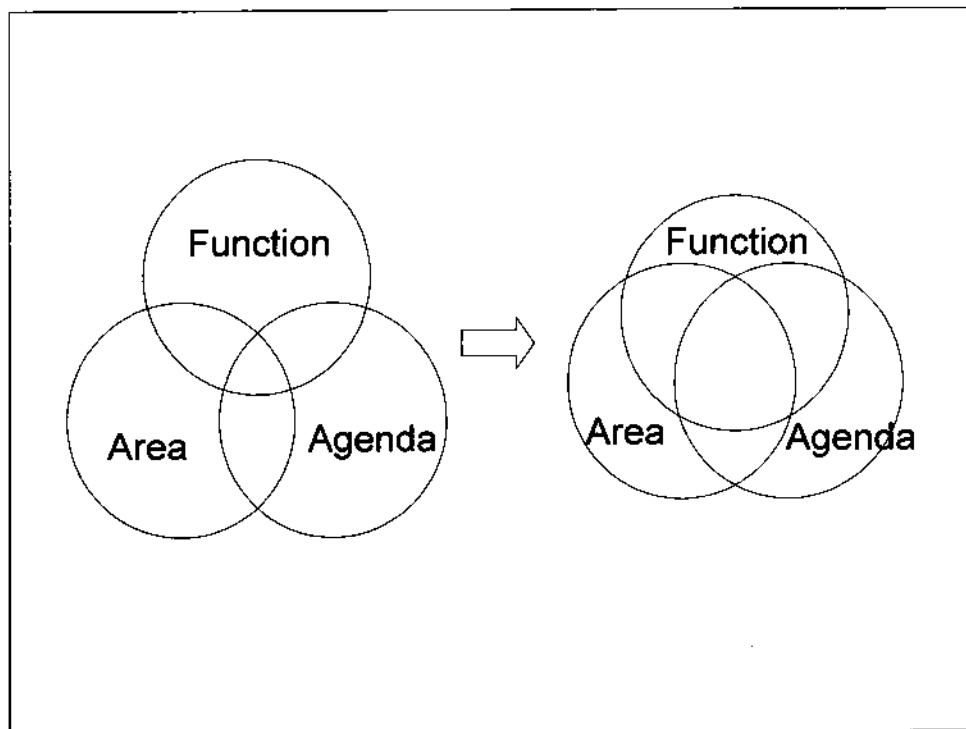

ภาพที่ 2.6 Intersection ของ S, D, P จากน้อยไปมาก

ที่มา: ชัยอนันต์ สมุทวนิช, 2538: 22.

ความสัมพันธ์ของมิติทั้งสาม ณ จุดกึ่งกลาง ดังกรณีที่ 2 ในภาพที่ 2.6 เป็นความสัมพันธ์ที่ ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทรวิษ เรียกว่า สภาพมั่นใจมา คือ สายกลาง “เป็นการบรรจบกันของสามสาย – สามมิติที่เป็นกลางๆ ไม่มากไป – น้อยไป ทางด้านพัฒนา, มั่นคง, มีส่วนร่วม (ชัยอนันต์, 2538: 33)”

จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์กับแนวความคิดในการบูรณาการยุทธศาสตร์ที่ รัฐบาลกำหนดให้ส่วนราชการนำไปปฏิบัติ คือ ยุทธศาสตร์ระดับชาติ (Agenda) ยุทธศาสตร์ตามภารกิจ หน่วยงาน (Function) และยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด (Area) ที่เปรียบเสมือน วงกลมสามวงที่ทับซ้อนกัน ดังภาพที่ 2.7 และดึงที่ส่วนราชการควรเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้น คือ การเพิ่มพื้นที่ ณ จุดกึ่งกลางให้มากขึ้น นั่นคือ การจัดทำโครงการที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ ทั้งสามด้านนั้นเอง

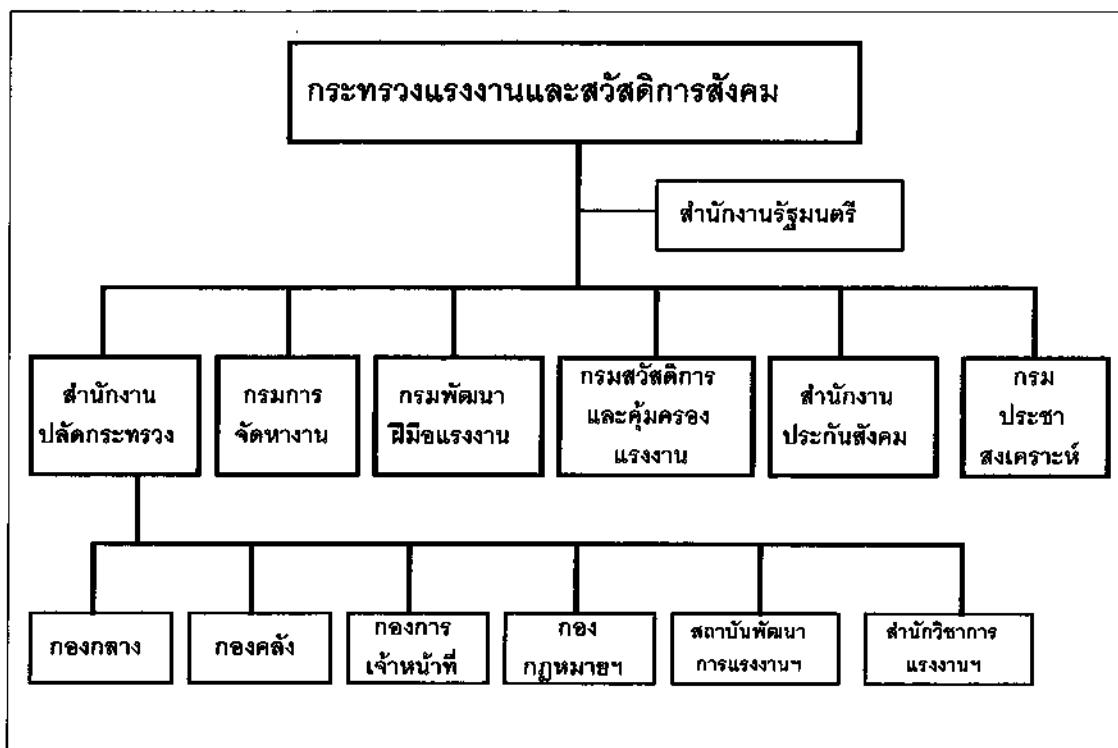
ภาพที่ 2.7 Intersection ของ Agenda, Area และ Function

บทที่ 3

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างและการบริหารงานของกระทรวงแรงงาน

โครงสร้างและการบริหารงานกระทรวงแรงงานก่อนและหลังการปฏิรูประบบราชการ

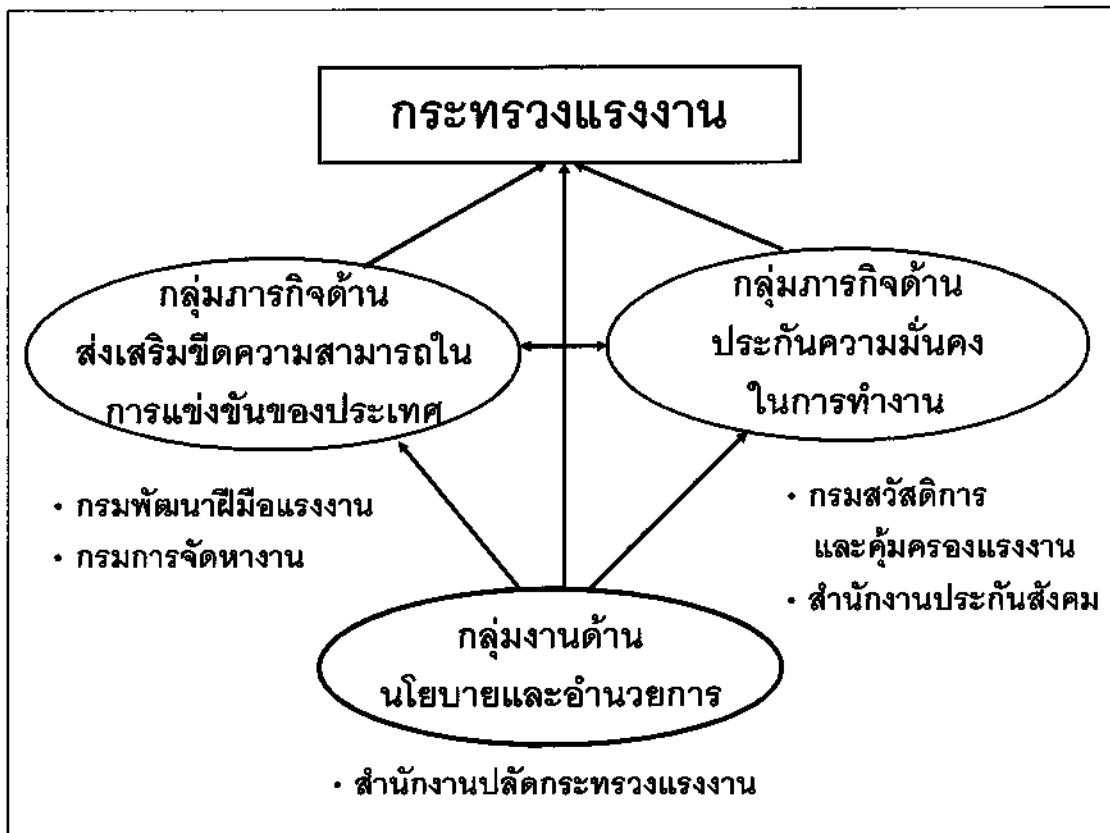
ก่อนการปฏิรูประบบราชการในปี 2545 กระทรวงแรงงานยังใช้รูป กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2543 และ สวนนโยบายและแผน, 2545) และเป็นเช่นเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ ที่มีการจัดрукป้องกันและบริหารงานเป็นลำดับชั้น จากกระทรวง กรม กอง ดังปรากฏในภาพที่ 3.1 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างองค์กรตามแนวคิดของ Cummins & Worley (2001) แล้ว สามารถวิเคราะห์ได้ว่า การจัดโครงสร้างกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นโครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization)

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ก่อนการปฏิรูประบบราชการ

เมื่อกิจการปฏิรูประบบราชการ มีการปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ โดยมุ่งเน้นที่การจัดกลุ่มงานที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน มีการจัดเป็นกลุ่มภารกิจ โดยที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมถูกแบ่งแยกงานด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมออกจากกัน คือ กระทรวงแรงงาน และ กรมประชาสงเคราะห์ถูกแยกไปอยู่ภายใต้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามที่

กำหนดในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 และตามกฎหมายระหว่างว่าด้วยกลุ่มการกิจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546 กระทรวงแรงงานมีการจัดตั้งกลุ่มการกิจขึ้น 2 กลุ่มคือ กลุ่มการกิจด้านส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย และกลุ่มการกิจด้านประกันความมั่นคงในการทำงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547x) นอกจากนี้ยังมีกลุ่มงานที่ไม่ใช่กลุ่มการกิจอีก 1 กลุ่มคือ กลุ่มงานด้านนโยบายและอำนวยการ (ภาพที่ 3.2)

ภาพที่ 3.2 โครงสร้างกระทรวงแรงงาน หลังการปฏิรูประบบราชการ

ทั้งกลุ่มการกิจและกลุ่มงานดังกล่าวข้างต้น มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของกระทรวงแรงงาน โดยมีรองปลัดกระทรวง ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มการกิจ และกลุ่มงานรับผิดชอบในการบริหารจัดการให้หน่วยงานในความรับผิดชอบไปใช้ทรัพยากร่วมกัน (กระทรวงแรงงาน, 2548: 17 และ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน, 2548: 1) ดังนี้

- ก. กลุ่มภารกิจด้านส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มีหน้าที่ในการพัฒนา กำลังแรงงานให้มีผลิตภาพ มีความเชี่ยวชาญและมีอาชีพที่ยั่งยืน มีนวัตกรรม คือ
- 1) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
 - 2) กรมการจัดหางาน

- ข. กลุ่มภารกิจด้านประกันความมั่นคงในการทำงาน มีหน้าที่ในการเสริมสร้างประกันความมั่นคงสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีนวัตกรรม คือ
- 1) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
 - 2) สำนักงานประกันสังคม

- ค. กลุ่มงานด้านนโยบายและอำนวยการ มีหน้าที่ในการอำนวยการประสานนโยบาย บูรณาการและพัฒนาอยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อให้แรงงานมีงานทำ มีศักยภาพ มีลักษณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดี

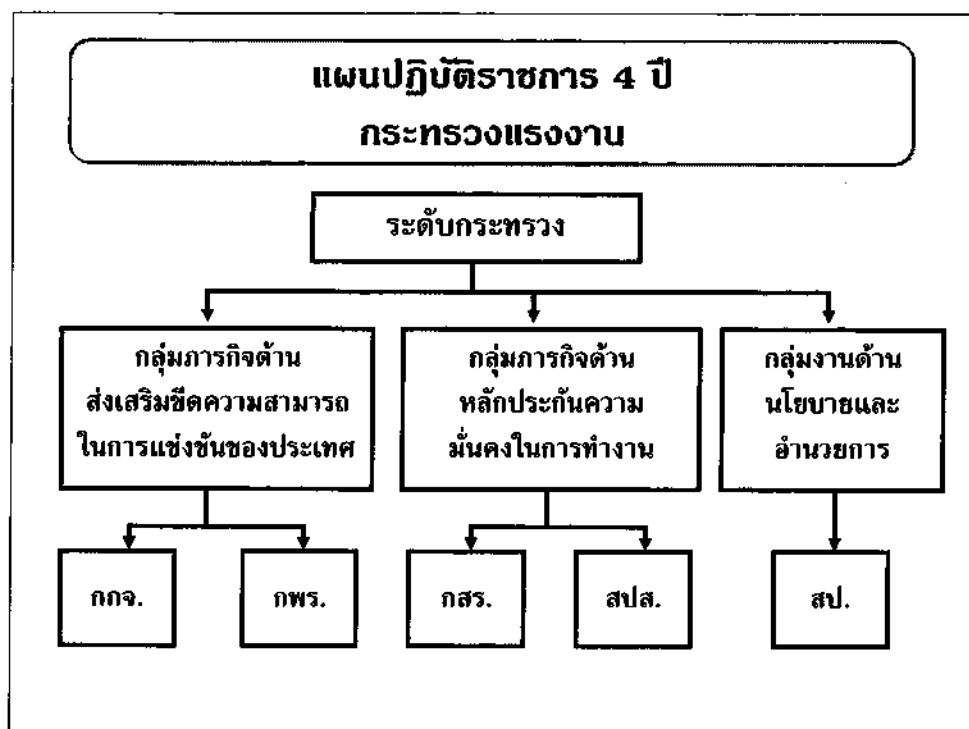
เมื่อวิเคราะห์โครงสร้างองค์กรและการบริหารงานตามแนวคิดของ Cummins & Worley (2001) แล้ว อาจกล่าวได้ว่า ในภาพรวมจะทราบแรงงานมีการปรับโครงสร้างและการบริหารงานจากโครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) ไปสู่โครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit) อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ในเริงลึกในระดับกลุ่มงานแล้ว ยังคงพบว่า การบริหารจัดการยังคงมีความเป็นการแบ่งแยกตามหน้าที่ค่อนข้างสูง ดังกรณีศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ที่ได้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางต่อการปรับโครงสร้างสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน และการทำงานของข้าราชการในสังกัด (Ngamsomchit, 2004) ทั้งนี้ เป็นพาระองค์การยังอยู่ในระยะการเปลี่ยนผ่านระหว่างโครงสร้างและการบริหารงานทั้งสองรูปแบบ

อาจสรุปได้ว่า การบริหารงานของกระทรวงแรงงาน ยังเป็นรูปแบบของการเปลี่ยนผ่านระหว่างโครงสร้างและการบริหารสองรูปแบบ ดังนั้น เพื่อที่จะวิเคราะห์หน่วยสำคัญเพื่อการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติสำหรับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องศึกษา ทบทวนการปรับเปลี่ยนการทำงานที่เกิดขึ้นภายหลังการปรับโครงสร้างส่วนราชการในปี 2545 ซึ่งหมายถึงการศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงานนั้นเอง

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน

คณะกรรมการตีความให้อำนุมัติแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2548 เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนนิติบัญญัติและแผนปฏิบัติราชการ 4 ปีและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการ ดังนี้ กระทรวงแรงงานจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548 – 2551 เพื่อเป็นแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติดตามที่ปรากฏในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 - 2551

แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี กระทรวงแรงงานดังกล่าวได้นำเสนอต่อกันระหว่างที่ได้อ่านต่อคณะกรรมการตีความแล้วตามระยะเวลาที่กำหนดโดยน้ำเสียงภาพรวมในการดำเนินภารกิจทั้งในมิติกระทรวงและมิติยุทธศาสตร์ชาติ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย รวมไปถึงกลยุทธ์และหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และงบประมาณดำเนินงาน ตั้งแต่ระดับกระทรวง กลุ่มภารกิจ และหน่วยงานคือกรม/สำนักงาน (ภาพที่ 3.3) ในที่นี้ จะนำเฉพาะระดับกระทรวงมาวิเคราะห์เพื่อหน่วยสำคัญจากคำกลุ่มค้าที่จะนำไปแปลงเป็นโครงการต้านแรงงานได้

ภาพที่ 3.3 ผังแสดงแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี กระทรวงแรงงานในระดับต่างๆ
ที่มา กลุ่มแผนงานและงบประมาณ, 2548.

วิสัยทัศน์กระทรวงแรงงาน “กระทรวงแรงงานเป็นองค์กรหลักในการบริหารแรงงาน พัฒนาประชากรให้มีงานทำ มีศักยภาพสนับสนุนชี้ด้วยความสามารถในการแข่งขัน มีหลักประกันมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดี” จากวิสัยทัศน์ดังกล่าว จะเห็นว่ามีกลุ่มคำที่มีความสำคัญคือ

- พัฒนาประชากรให้มีงานทำ
- มีศักยภาพ
- มีหลักประกันมั่นคง

จากกลุ่มคำดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดงานที่กระทรวงแรงงานจะต้องทำเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ที่กำหนด ซึ่งได้แก่ พันธกิจของกระทรวงแรงงาน 5 ประการ คือ

- 1) สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาฝีมือแรงงาน เสริมสร้างศักยภาพองค์ความรู้และความสามารถของกำลังแรงงาน
- 2) ส่งเสริม ขยายโอกาสและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพและการ~~มีงานทำ~~ของประชากร รวมทั้งจัดระบบการทำงานของแรงงานต่างด้าวและคุ้มครองคนหางาน
- 3) คุ้มครองดูแลให้แรงงาน~~มีความมั่นคง~~ มีความปลอดภัย ได้รับค่าตอบแทนการทำงานที่เป็นธรรม และมีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดี
- 4) บริหารจัดการให้แรงงาน~~มีหลักประกันการดำรงชีวิตที่มั่นคง~~
- 5) พัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการด้านแรงงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ

จากพันธกิจดังกล่าว เมื่อตรวจสอบย้อนกลับไปสู่กลุ่มคำทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า พันธกิจข้อที่หนึ่ง เป็นการตอบสนองกลุ่มคำที่สองคือ มีศักยภาพ และสนับสนุนกลุ่มคำที่หนึ่ง คือ พัฒนาประชากรให้มีงานทำพันธกิจข้อที่สองเป็นการตอบสนองกลุ่มคำที่หนึ่ง ในขณะที่พันธกิจข้อที่สามและสี่ตอบสนองกลุ่มคำที่สาม คือ มีหลักประกันมั่นคง และในการจะทำให้บรรลุพันธกิจข้อที่หนึ่งถึงสี่และวิสัยทัศน์ได้จำเป็นต้องมีพันธกิจข้อที่ห้ามาเป็นตัวสนับสนุนหรือขับเคลื่อนนั้นเอง

อย่างไรก็ตาม ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ซึ่งจัดเป็นแผนยุทธศาสตร์ชาตินี้ ได้กำหนดให้กระทรวงแรงงานมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ 6 ข้อจากทั้งหมด 9 ข้อ คือ

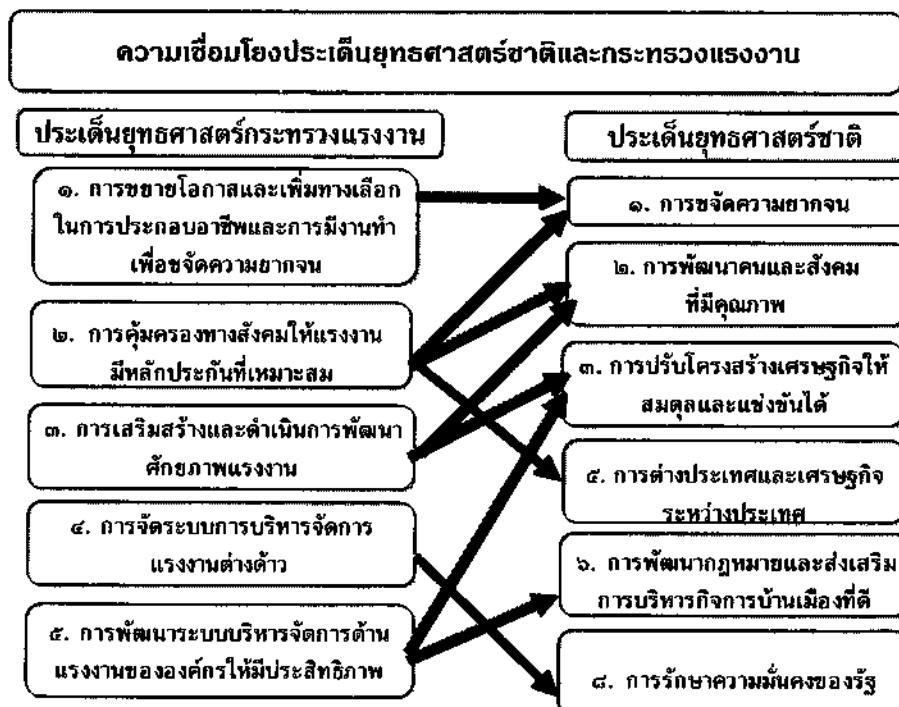
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การขัดความยากจน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข็งขันได้
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาภูมิภาคและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 การรักษาความมั่นคงของรัฐ

กระทรวงแรงงานจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชั้นเพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจ/พันธกิจสามารถตอบสนองยุทธศาสตร์ระดับชาติได้ จึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ 5 ด้าน ได้แก่

- 1) การขยายโอกาสและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพและการมีงานทำเพื่อชัดความยากจน
- 2) การคุ้มครองทางสังคมให้แรงงานมีหลักประกันที่เหมาะสม
- 3) การเสริมสร้างและดำเนินการพัฒนาศักยภาพแรงงาน
- 4) การจัดระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว
- 5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพ

และในภาพที่ 3.4 ได้แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงานกับประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งเป็นการยืนยันว่าการดำเนินงานตามภารกิจหรือยุทธศาสตร์กระทรวง (Function) ของกระทรวงแรงงานได้นำมาการเข้าสู่นโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติที่ครอบคลุมยุทธศาสตร์เฉพาะของรัฐบาล (Agenda) แล้ว

ภาพที่ 3.4 ผังแสดงความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ชาติและกระทรวงแรงงาน
ที่มา กสทช.แผนงานและงบประมาณ, 2548.

แนวทางการนำเสนอโครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

จากการทบทวนการปรับโครงสร้างและการบริหารงานของกระทรวงแรงงานที่นำไปสู่การปรับ
วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ สามารถวิเคราะห์
หากลุ่มคำที่มีนัยสำคัญ (คำที่ซื้อเส้นได้) ในการแปลงไปสู่การจัดทำโครงการด้านแรงงานในบทต่อไป

บทที่ 4

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการและ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภักลุ่มจังหวัดและจังหวัด

โครงการผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

พระราชบัญญัติ จังหวัด (2545) ให้ทบทวนระบบการบริหารงานจังหวัด โดยย้อนไปปี พ.ศ. 2437 สมัยรัชกาลที่ 5 ว่าเป็นการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินส่วนภูมิภาคครั้งใหญ่ โดยการจัดตั้งระบบมณฑลเทศบาลขึ้น ภายใต้หลักการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง คือ การส่งคนจากกระทรวงมหาดไทยส่วนกลางเข้าไปเป็นตัวแทนในการบริหารจัดการเมืองต่างๆ โดยรายงานตรงต่อกระทรวงมหาดไทยเพียงกระทรวงเดียว ยุทธศาสตร์การรวมศูนย์อำนาจเพียงศูนย์เดียวคือ กระทรวงมหาดไทย เป็นการสะท้อนการแก้ไขวิกฤตการณ์เพื่อรักษาเอกสารฯ อธิบดีของประเทศไทย หลังจากเกิดกรณีพิพาทกับประเทศฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2436

ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง เป็น "รวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง แต่อำนาจกระจายศูนย์" คือ มีกระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ เข้ามาร่วมรับผิดชอบการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในจังหวัด โดยรายงานตรงต่อหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลาง คือ 15 กระทรวง 125 กรม และรัฐวิสาหกิจกว่า 60 แห่ง ระบบดังกล่าวทำให้เกิดความล้าช้าและซับซ้อนในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับจังหวัด

ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลซึ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา จึงเห็นชอบให้นำแนวความคิดที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาให้เบ็ดเสร็จ ในระดับจังหวัดให้มากที่สุด โดยการมอบอำนาจให้กับจังหวัด ซึ่งหมายถึงว่า กระทรวง ทบวง กรม จะต้องมอบอำนาจด้านการสังกัด การบริหารงานบุคคล และงบประมาณลงมาที่ส่วนราชการของจังหวัด และผู้ว่าราชการจังหวัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

คณะกรรมการตีมติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2544 ให้ปรับปรุงการบริหารงานของจังหวัด ใน 3 ลักษณะ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547ก) คือ

1) การให้จังหวัดมีฐานะเสมือนหน่วยธุรกิจเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Business Unit: SBU) ที่สามารถวินิจฉัยข้อมูล วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและกำหนดแนวทางแก้ไข และตัดสินใจดำเนินการได้อย่างครบวงจรเบ็ดเสร็จภายในจังหวัด

2) การปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้อำนวยการจังหวัด ให้เป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (Chief Executive Officer: CEO) ที่สามารถบังคับบัญชาและสั่งการหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ภายในจังหวัดได้อย่างเบ็ดเสร็จโดยตรง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตอบสนองต่อปัญหาความต้องการ และข้อเท็จจริงของแต่พื้นที่จังหวัด

3) การทดลองดำเนินการในพื้นที่ 5 จังหวัดนำร่อง เป็นเวลา 1 ปี โดยมีจังหวัดที่ยกเดียว 5 จังหวัด

การทดลองในจังหวัดนำร่อง ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2544 ถึง 30 กันยายน 2545 โดยเรียกว่า “โครงการผู้อำนวยการจังหวัดแบบบูรณาการ” และรัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินโครงการนำร่อง เพื่อทดลองความเป็นไปได้ของนโยบายดังกล่าว (ตารางที่ 4.1) โดยที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ความเห็นว่า “การจะทำให้โครงการผู้อำนวยการจังหวัดแบบบูรณาการได้ผลจึงจำเป็นจะต้องปรับปรุงระบบประมวลของจังหวัด และปรับปรุงระบบการใช้ทรัพยากรของจังหวัดให้มีเอกภาพด้วย” (รัฐธรรมนูญ 2545: 46 – 47)

ตารางที่ 4.1 จังหวัดนำร่อง และจังหวัดคู่เปรียบเทียบ

ลำดับที่	จังหวัดทดลองฯ	จังหวัดคู่เปรียบ เทียบ	หมายเหตุ/ สถานะ
1	ลำปาง	พิษณุโลก	ปานกลาง
2	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	ยกจน
3	ชัยนาท	อ่างทอง	ปานกลาง
4	ภูเก็ต	พังงา	ดี
5	นราธิวาส	ปัตตานี	ชายแดน

ที่มา : รัฐธรรมนูญ 2545: 47.

เมื่อครบ 1 ปีได้มีการประเมินผลโครงการนำร่องดังกล่าว พบร่วมแล้ว การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการประสบผลสำเร็จอย่างสูง คณะกรรมการจังหวัดมีมติเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2546 เห็นชอบให้ทุกจังหวัดใช้การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไป (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547 ก และ 2548)

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการนั้น “ต้องประสานการเขื่อมโยงต่างๆ ทั้งหมดให้เกิดการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี (ชาตุรัตน์, 2546: 9) และมุ่งหวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ 4 ประการ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย 2546 และ 2548) คือ

1) การบูรณาการเพื่อสร้างวาระระดับพื้นที่ (Area Agenda) ด้วยการส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่มีกระบวนการสร้างความเห็นพ้องต้องกันของทุกภาคส่วนในพื้นที่ เพื่อบูรณาการนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในการต่อสู้เชิงนโยบาย 3 ด้าน คือ การต่อสู้กับปัญหาความยากจน การต่อสู้กับปัญหายาเสพติด และการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

2) การเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ (Area Initiative) ด้วยการส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่สามารถนำปัญหาและความต้องการของพื้นที่มากำหนดเป็นแนวทางริเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

3) การผลักดันวาระแห่งชาติ (Nation agenda) สู่ความสำเร็จ ด้วยการส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่สามารถผลักดันยุทธศาสตร์ของชาติด้านการสร้างความมั่นคงในระดับห้องถีน ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และเพิ่มเติมต่อความมั่นคงในระดับห้องถีนเข้ากับความมั่นคงในระดับชาติ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของประเทศไทยในภาพรวม

4) การลดภาระที่รัฐบาลต้องมาแก้ไขปัญหานั้นในระดับพื้นที่ ด้วยการส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่มีจิตความสามารถแก้ไขหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และลดทอนปัญหาที่จะเข้าสู่การตัดสินใจของส่วนกลางให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้รัฐบาลสามารถมุ่งเน้นการทำงานด้านบริหารจัดการยุทธศาสตร์ของชาติในระดับมหภาค

กลไกการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

กลไกในการบริหารจัดการแบบบูรณาการนั้น มีตั้งแต่ระดับชาติ ไปจนถึงกลุ่มจังหวัด และจังหวัด (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547ก) และมีระบบสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยในระดับชาติ ได้แก่ คณะกรรมการสนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กสจ.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีทุกคน เป็นรองประธานกรรมการ มีผู้แทนส่วนราชการ ภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการ เป็นกรรมการ และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ พร้อมทั้งรองปลัดกระทรวงมหาดไทยฝ่ายบริหาร เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ กสจ. มีอำนาจหน้าที่หลักในการกำหนดกรอบนโยบาย วางแผน แนวทาง และ

มาตรการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ รวมทั้งกำหนดแนวทางในการแปลงนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด

ในระดับกลุ่มจังหวัด มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.) เป็นกลไกบริหารจัดการโดยมีรองนายกรัฐมนตรีที่นัยกรรชมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีที่นัยกรรชมนตรี มอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ผู้แทนส่วนราชการ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนและภาคประชาชน เป็นกรรมการ และมีผู้ตัวราชการสำนักนายกรัฐมนตรี ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เป็นประธานกรรมการ พร้อมด้วยผู้ตัวราชการกระทรวงมหาดไทยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ กกจ. มีอำนาจหน้าที่หลักในการบูรณาการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคจังหวัด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีการพัฒนา รวมทั้งกำกับ แนวนำ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานภายในกลุ่มจังหวัด

ในระดับจังหวัดมีกลไกสำคัญ คือ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน เป็นกรรมการ และหัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ กบจ. มีอำนาจหน้าที่หลักในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด บูรณาการการจัดทำแผนงานและโครงการพัฒนา โดยประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน รวมทั้งกำกับ แนวนำ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานภายในจังหวัด

นอกจากนี้ยังมีองค์กรอื่นๆ ใน การบริหารงาน CEO เช่น คณะกรรมการตรวจสอบและกำกับดูแลการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ คณะกรรมการควบคุม กำกับ ดูแลการใช้จ่ายงบประมาณ จังหวัด คณะกรรมการควบคุม กำกับ ดูแลการจัดซื้อจัดจ้างจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด และ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและยุทธศาสตร์กำลังคน จังหวัด เป็นต้น

ที่สำคัญ คือ ระบบสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปด้วยดี ต้องมีระบบสนับสนุนการปฏิบัติของจังหวัดด้วยการมอบอำนาจจากส่วนกลางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2546 และ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547ก) ได้แก่

1) ด้านการวินิจฉัยสังกار พิจารณาอนุมัติ อนุญาต โดยให้จังหวัดพิจารณาเสนอขอความต้องการให้กรมพิจารณาอนุมายอำนาจให้เป็นการเฉพาะ โดยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546 เป็นแนวทางในการมอบอำนาจ

2) ด้านการบริหารงานบุคคล เช่น อำนาจในการแต่งตั้ง (ขยายน) และเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการในส่วนภูมิภาค ระดับ 8 ลงมา ที่ไม่ใช่หัวหน้าส่วนราชการ

3) ด้านการบริหารงบประมาณ โดยใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546 เป็นแนวทางในการบริหารจัดการงบประมาณ

จากกลไกการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า มีคณะกรรมการ 2 ชุดที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด/จังหวัด คือ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ภูมิจังหวัด (กภจ.) เกี่ยวข้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) เกี่ยวข้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ซึ่งจะต้องเสนอต่อคณะกรรมการในลำดับต่อไป

คณะกรรมการที่มีมติเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 รับทราบยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด 19 กลุ่มตามที่ก่อตั้งจังหวัดต่างๆ เสนอ โดยให้จังหวัดนำไปจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมทั้งนำไปใช้ในการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและการประเมินผล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 ด้วย ชื่อสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2547) ได้รับรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด/จังหวัดตั้งกล่าว จัดทำเป็นรูปเล่มภายใต้ชื่อ “วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัดและจังหวัด”

อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัดและจังหวัดต่างๆ ต้องได้รับการบทวนปรับปรุงให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ที่คณะกรรมการที่มีมติเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2548 และสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัดยังอยู่ระหว่างการรวบรวม “วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัดและจังหวัด” ที่บทวนใหม่ ดังนั้น ในเอกสารฉบับนี้จะใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัดและจังหวัดที่ร่วบรวมโดยสำนักงบประมาณ เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์หากมีคำที่มีนัยสำคัญสำหรับแปลงไปสู่การจัดทำโครงการต้านแรงงานในจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัด

ในระหว่างการพิจารณา (ร่าง) พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 โดยสภาผู้แทนราษฎรนั้น สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้จัดทำเอกสารงบประมาณ จังหวัดแบบบูรณาการประกอบการพิจารณา คือ “งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำแนกเป็นรายจังหวัด การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” ซึ่งมีข้อมูล เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคลุ่มจังหวัดและจังหวัดที่เสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรีในภาระการพิจารณาแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2548 – 2551)

ในที่นี้จะนำเสนอเฉพาะภาคเหนือ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 ภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 และยุทธศาสตร์จังหวัดของจังหวัดในภาคเหนือ 17 จังหวัด (หน้า 1 – 122) เพื่อนำมาวิเคราะห์กลุ่มคำที่มีนัยสามารถแปลงไปสู่โครงการด้านแรงงานได้ ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์กลุ่มคำ จะได้แสดงเป็นตัวอักษรหนาในข้อมูลที่นำเสนอ โดยจะเน้นที่ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน)

ข้อมูลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

วิสัยทัศน์ ประดุจทองการค้าสู่โลก โดยเด่นรัฐธรรม์ร่วมล้านนา ตั้งคุณภาพอยู่ทุกถิ่นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันในระดับนานาชาติ

1.1) พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟแวร์ ธุรกิจบริการสุขภาพ และการศึกษานานาชาติให้เป็นแหล่งสร้างงานและสร้างรายได้ใหม่ให้กับกลุ่มจังหวัด

1.1.1) พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟแวร์/ ไอซีที โดย

- พัฒนาซอฟแวร์เฉพาะด้านที่มีความได้เปรียบ
- พัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ พัฒนา Knowledge worker
สู่ระดับสากล
- พัฒนาคุณภาพของบริการพื้นฐานโทรคมนาคม

1.1.2) พัฒนาศูนย์บริการสุขภาพสู่ระดับสากล โดย

- พัฒนามาตรฐานการบริการ สถานบริการ และบุคลากร ที่เน้น

การใช้องค์กรความรู้ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพผสมผสานกับภูมิปัญญา
และศิลปวัฒนธรรมล้านนาเพื่อสร้างความแตกต่าง

1.1.3) พัฒนาให้เป็นศูนย์การศึกษาในระดับภูมิภาค โดย

- สนับสนุนให้สถานบันทะดับอุดมศึกษา เปิดหลักสูตรการศึกษานานาชาติ

2) พัฒนาให้เป็นประตูการค้า การลงทุน และศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS BIMSTEC และประเทศไทยฯ

2.1) สร้างฐานการค้าและการลงทุนเชื่อมโยงภูมิภาค GMS BIMSTEC และประเทศไทยฯ

2.1.1) พัฒนาเชียงรายเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า และการลงทุนกับจีนตอนใต้

- เร่งดำเนินการตามแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนเชียงราย
- จัดตั้งศูนย์พัฒนาการค้าการลงทุนกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน

2.1.2) พัฒนาเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางอากาศ (Chiangmai Aviation Hub)

- ขยายบริการเพื่อรับผู้โดยสารที่เพิ่มขึ้น

- ศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาสถานีบินนานาชาติเชียงใหม่แห่งใหม่

2.1.3) พัฒนาซ่องทางการค้าชายแดนในจังหวัดน่าน พะเยา แม่ฮ่องสอน และเชียงใหม่ โดย

- ศึกษาจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ที่มีความพร้อมในการยกระดับเป็นจุดผ่านแดนถาวร
- ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถกรรม และการท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาความยากจน และให้ผลประโยชน์แก่ประชาชนภายในกลุ่มจังหวัดมากที่สุด

3.1) เพิ่มมูลค่าภาคเกษตร อุตสาหกรรม หัตถกรรม และภาคการท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาความยากจนและให้ผลประโยชน์แก่ประชาชนภายในกลุ่มจังหวัดมากที่สุด

3.1.1) สร้างเสริมภาคเกษตรปลูกภัยสู่เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม โดยการเกษตรอินทรีย์เน้นข้าวหอมมะลิ พืชผักเมืองหนาว และพืชสมุนไพร ผลิตเพื่อการส่งออกตอบสนอง

ตลาดอาหารเพื่อสุขภาพและทดสอบการนำเข้าพืชผักเมืองหนาวตามความต้องการของธุรกิจบริการในประเทศไทย สำหรับเกษตรอุตสาหกรรมเน้นการปลูกยางพารา โดย

- สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการผลิตในเรื่องน้ำ ดิน และพันธุ์
- สร้างกระบวนการให้ความรู้เกษตรกรในเรื่องการพัฒนาเกษตรแนวใหม่ที่เน้นเรื่อง Good Agricultural Practice (GAP) และผลลัพธ์ที่จะได้จากการผลิตเกษตรปลดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม รวมทั้งแนวโน้มความต้องการของตลาด
- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาในเรื่องการพัฒนาเกษตรปลดภัยเกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม
- สร้างระบบการตรวจสอบคุณภาพและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร

3.1.2) พัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร และอุตสาหกรรมเชิงมีค่า

- สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการ

3.1.3) พัฒนาเทคโนโลยีรูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และการตลาด ให้มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาเก็บรวบรวมต้นน้ำ แหล่งผลิตวัตถุดิบ โดยเฉพาะพืชวัตถุดิบ
- พัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งด้านความสวยงาม มีคุณภาพและประโยชน์ใช้สอยตรงตามความต้องการของตลาด
- พัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการที่มีศักยภาพไปสู่ผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของตราสินค้า
- สร้างกระแสแนวโน้มตลาดในรูปแบบ Lanna Trend

3.1.4) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและเชิงสุขภาพ โดย

- ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และเรื่องโคงกิจกรรมต่อเนื่องภายในกลุ่มจังหวัดในลักษณะ OTOP Tourism Village
- พัฒนามาตรฐานบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
- เตรียมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองเก่าเชียงแสน น่าน ลำพูน สู่การเป็นมรดกโลก
- พัฒnarูปแบบการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ในลักษณะกลุ่ม Long Stay กลุ่ม Ecotourism กลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพฯ ที่เป็นศักยภาพของชุมชน

4) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต ด้วยฐานวัฒนธรรมและทุนทางสังคมของล้านนา

4.1) ให้คนมีความรู้ สามารถปรับตัว คิดเป็นทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสืบทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.1.1) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับเศรษฐกิจฐานความรู้ โดย

- สร้างคนให้มีความรู้ ปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่
- ต่อยอดพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

4.1.2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสังคมที่ส่งบ โดย

- เสริมสร้างศูนย์ภาษาของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพ
- พื้นฟูคุณธรรม จริยธรรม และคุณค่าของสถาบันครอบครัว
- พัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาสังคม
- เสริมสร้างความมั่นคงและเครือข่ายการฝึกอบรมของชุมชนบริเวณชายแดน

4.1.3) ด้วยฐานวัฒนธรรมล้านนาและเสริมสร้างทุนทางสังคม โดย

- ส่งเสริมการสืบค้นภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น รวมทั้งการเรียนรู้ และพื้นที่จิตวิญญาณวัฒนธรรมท้องถิ่น
- นำทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างให้เกิดคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

5) ด้วยความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

5.1) ความสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ และสภาพแวดล้อมในเมือง/ชุมชนดีขึ้น

5.1.1) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ ป่าไม้ และดิน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชน

- เร่งรัดการจัดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรในลุ่มน้ำสายหลักและลุ่มน้ำสาขา และเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งก๊อกเก็บน้ำ โดยเฉพาะการจัดทำฝายแม้ว
- พื้นฟูพื้นที่ป่าอนุรักษ์ด้านน้ำ และส่งเสริมการบริหารจัดการป่า ชุมชน และพัฒนาชุมชนที่สูง
- ป้องกันการฉะล้างพังทลายและพื้นฟูคุณภาพดิน

5.1.2) บริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมืองและชุมชน โดย

- แก้ไขปัญหามลภาวะทางอากาศ น้ำเสีย และขยะมูลฝอย รวมทั้งส่งเสริมการใช้ พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- เสริมสร้างชีวิตรากฐานในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน

6) แผนการพัฒนาระบบบริหารงานกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

6.1) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มล้านนาให้เกิดประสิทธิผล

- 6.1.1) จัดตั้งกลไก กำกับ และ ประสานการดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดอย่างบูรณาการ
- 6.1.2) จัดให้มีงบประมาณเพื่อการพัฒนากลุ่มจังหวัด
- 6.1.3) จัดให้มีระบบการบริหารงานและศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ข้อมูลจังหวัดภาคเหนือตอนบน

จังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ เชียงรายเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมล้านนาและการค้าสู่สากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การขับเคลื่อนความยกระดับ

1.1) การสร้างระบบการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.1) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน เชิงบูรณาการ

- บูรณาการการบริหารจัดการ ข้อมูล งบประมาณ และการปฏิบัติการแก้ไข ปัญหาความยากจนทั้งระบบตั้งแต่บุคคล ชุมชน อำเภอ และจังหวัด

1.2) พัฒนาและดำเนินการให้เชื่อมชุมชนเข้มแข็ง

1.2.1) ส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชน

- ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรชุมชน/ แหล่งทุนในหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ใช้ชีวิตรากฐานมีส่วนร่วมของชุมชนในการ แก้ไขปัญหาความยากจนและระดมทรัพยากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของชุมชน
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนชุมชนในทุกตำบลของจังหวัดเชียงราย

- ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพ ศักยภาพ องค์กรชุมชน และชุมชนให้เข้มแข็ง
- เลขิมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถสามารถหนุนนำ / ชุมชนตามโครงการ SML ให้แก่ไขปัญหาห้องถินด้วยตนเอง

1.3) ปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชนได้รับการแก้ไข และประชาชนยกย่องให้รับการพัฒนาศักยภาพที่ดีขึ้นและได้รับโอกาสในการเข้าสู่ทุน การประกอบอาชีพ และที่ท้าทาย

1.3.1) พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ

- พัฒนาคุณภาพ / มาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้างนวัตกรรมและมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมอาชีพงานหัตถกรรมอุตสาหกรรมและ OTOP ไปสู่วิสาหกิจชุมชน (SME)
- พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร
- จัดความรู้ที่ให้บริการและคำแนะนำเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในทางประกอบอาชีพและเสริมสร้างทักษะต่างๆ
- ขยายโอกาสการเข้าสู่ทุน พร้อมทั้งเสริมสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการดำเนินงานให้คนจนมีแหล่งเงินทุนในการผลิตและมีความมั่นคงในอาชีพ
- ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้การประยุกต์ใช้ปัจจัยของเศรษฐกิจพอเพียง
- สร้างระบบคุ้มครองทางสังคมให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม

2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุณภาพชีวิต darmชูนวัฒนธรรมล้านนาและความเข้มแข็งให้กับกระบวนการประชาสังคม

2.1) คนที่มีความรู้ สามารถปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สืบทอดวัฒนธรรมและภูมิปัญญาห้องถินชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม และสังคมมีความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.1.1) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของรับเศรษฐกิจฐานความรู้ โดย

- สร้างคนให้มีความรู้ ปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี สมัยใหม่
- ต่อยอดพัฒนาภูมิปัญญาห้องถินให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม

2.1.2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสังคมที่ส่งบุญ โดย

- เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพ
- พื้นฟูคุณธรรม จริยธรรม และคุณค่าของสถาบันครอบครัว
- พัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาสังคม
- เสริมสร้างความมั่นคงและเครือข่ายการเฝ้าระวังของชุมชนบริเวณชายแดน

2.1.3) ดำเนินฐานะนิรรัตน์และเสริมสร้างทุนทางสังคม โดย

- ส่งเสริม ศิบคัณภิปัญญา/เอกสารลักษณ์ท่องถิน
- สงเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพนิรรัตน์และเพิ่มมูลค่า
- นำทุนนิรรัตน์ท่องถินมาสร้างให้เกิดคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

2.1.4) สังคมมีความปลดปล่อยในเชิงทรัพย์สินและปลดปล่อยจากยาเสพติด

- เสริมสร้างประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
- สงเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด
- ขยายขอบเขตเป้าหมายของงานป้องกันปราบปราม ในด้านการวิเคราะห์ความปลดปล่อยในเชิงทรัพย์สิน การป้องกันอาชญากรรมและยาเสพติด

3) สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตรฯ อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับฐานเศรษฐกิจเดิมอย่างยั่งยืน

3.1) เพิ่มมูลค่าภาคเกษตรฯ อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเป็นสินค้าส่งออก เพื่อเพิ่มรายได้ให้จังหวัด

3.1.1) ส่งเสริมการเกษตรปลดปล่อย เกษตรอินทรีย์และเกษตรอุตสาหกรรม โดยการเกษตรอินทรีย์เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกตอบสนองตลาด และเพื่อสุขภาพ สำหรับเกษตรอุตสาหกรรมส่งเสริมในทุกรอบวนการผลิตด้านพืช อาทิ เช่น ชา ยางพารา ข้าวหอมมะลิ ด้านปศุสัตว์ เช่น โคเนื้อ และด้านประมง เช่น กุ้งก้ามgram ปลา尼ล ปลาดุก โดย

- สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการผลิต ในเรื่องน้ำ ดิน และพันธุ์
- สร้างกระบวนการให้ความรู้แก่เกษตรกร ในเรื่องการพัฒนาเกษตรแนวใหม่ ที่เน้นเรื่อง Good Agricultural Practice (GAP) และผลลัพธ์ที่จะได้จากการผลิตเกษตรปลดปล่อย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม รวมทั้งแนวโน้ม ความต้องการของตลาด

- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา ในเรื่องกระบวนการ พัฒนาเกษตรแปลงภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรอุตสาหกรรม
- สร้างระบบการตรวจสอบคุณภาพและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร

3.1.2) พัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรม แปลงภัย เกษตร

- สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจและผู้ประกอบการ
- พัฒนาเทคโนโลยี รูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และการตลาดให้มี ประสิทธิภาพ

3.1.3) ส่งเสริมและพัฒนาหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์ล้านนาให้มีความโดดเด่นเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก โดย

- พัฒนา กิจกรรมต้นน้ำ แหล่งวัตถุดิบ โดยเฉพาะพืชวัตถุดิบ
- พัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งด้านความสวยงาม มีคุณภาพและ ประโยชน์ใช้สอยตรงความต้องการของตลาด
- พัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการที่มีศักยภาพไปสู่ผู้ผลิตที่เป็น เจ้าของตราสินค้า
- สร้างกระแสแนวโน้มตลาดในรูปแบบ Lanna Trend

3.1.4) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ ศิลปะ – วัฒนธรรม และ เชิงสุขภาพ โดย

- พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และเชื่อมโยงกิจกรรม ต่อเนื่องภายในกลุ่มจังหวัด ในลักษณะ OTOP Tourism Village
- พัฒนามาตรฐานบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
- เตรียมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองเก่าเชียงแสนสู่การเป็นมรดกโลก
- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงการอนุรักษ์ กลุ่มการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาเรียนรู้ กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพฯ ที่เป็นศักยภาพของชุมชน / กลุ่ม MICE
- การพัฒนาความเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านใน อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS)
- ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวตลอดปี

4) ดำเนินความเป็นสุานทวพยากรชุมชนที่อุดมสมบูรณ์และจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

4.1) ระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรชุมชนที่ได้รับการพัฒนาและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.1.1) การสร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- จัดทำแนวเขตป่าอนุรักษ์ที่ชัดเจนและป้องกันรักษาป่าเชิงรุก
- เพิ่มความสมบูรณ์และพื้นที่ป่าอนุรักษ์ป่าสงวนแห่งชาติรวมทั้งการป้องกันไฟป่า
- สำรวจเอกสารสิทธิ์การครอบครองใช้ประโยชน์ที่ดินและให้สิทธิ์ทำกินแก่ราษฎรที่อยู่อาศัยพื้นพูป่าสงวนแห่งชาติที่เสื่อมโทรม

4.1.2) การคุ้มครองและใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- จัดทำฐานข้อมูลและการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศและระดับชุมชนรวมทั้งพื้นที่ชุมชน

4.1.3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็น

- พื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน โดยการใช้ระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ และการปลูกหญ้าฝergeตามแนวพระราชดำริ
- สงเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์

4.1.4) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

- จัดทำระบบบริหารจัดการลุ่มน้ำแบบบูรณาการและสร้างความเป็นเอกภาพในกลไกการบริหารจัดการน้ำให้เกิดประสิทธิผลเพียงพอต่อความต้องการ รวมทั้งป้องกันอุทกภัยและรักษาคุณภาพน้ำ
- จัดทำฝายแม่น้ำ (Check Dam) เพื่อชั่งลดน้ำ เสริมความชุ่มชื้น เพื่อความสมบูรณ์ของป่าและดักตะกอน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

4.1.5) การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ผู้ประสบภัย ภัยแล้ง และเสียง

- สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มธุรกิจชุมชนและเอกชนในการจัดการและเพิ่มมูลค่าขยะอย่างครบวงจร เพื่อนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด
- สงเสริมและสนับสนุนการบำบัดรักษาเครื่องยนต์และการใช้เชื้อเพลิงสะอาดและการใช้รถยกใหม่ที่มีมลพิษต่ำ

4.1.6) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนท้องถิ่น

- ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้และศักยภาพการบริหารจัดการให้กับชุมชนและบุคลากรของรัฐในท้องถิ่น

5) พัฒนาให้เป็นประตุการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ

5.1) พัฒนาให้เป็นประตุการค้าการลงทุนเชื่อมโยงกับต่างประเทศ โดยมีระบบบริการโลจิสติกส์และเชื่อมโยงเครือข่ายในความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มรายได้จากการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ

5.1.1) เร่งดำเนินการตามแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดเชียงราย

- เร่งการประกาศให้ผังเมืองเฉพาะโดยเร็ว
- จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างเขตเศรษฐกิจชายแดนกับพื้นที่ที่อยู่ในจังหวัดเชียงราย
- เร่งให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จจำนวน 3 แห่ง.

5.1.2) ลงเสริมการค้าการลงทุน การตลาด กับต่างประเทศ

- จัดตั้งหน่วยงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนด้านวิทย์ฯ สัมพันธ์
- จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน
- จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า การลงทุน การตลาดกับต่างประเทศ

5.1.3) พัฒนาบุคลากรด้านแรงงานและผู้ประกอบการเพื่อเตรียมสร้างจัดสมรรถนะความ

สามารถในการแข่งขัน

- พัฒนาบุคลากรด้านพาณิชย์
- พัฒนาบุคลากรด้านแรงงาน
- พัฒนาผู้ประกอบการและภาครัฐ

5.1.4) จัดระบบการคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่เข้ามายังประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางบกทางน้ำ ทางอากาศ (Logistic) กับประเทศไทยเพื่อนบ้านและต่างประเทศ

- พัฒนาระบบการคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่เข้ามายังประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางบก
- พัฒนาระบบการคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่เข้ามายังประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางน้ำ
- พัฒนาระบบการคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่เข้ามายังประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งระบบราง
- พัฒนาระบบการคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ที่เข้ามายังประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนระหว่างประเทศไทยเพื่อนบ้านให้เป็น Twin Hub

- พัฒนาเครือข่ายวงจรความเร็วสูงด้านการสื่อสาร

6) การส่งเสริม การบริหารบ้านเมืองที่ดี

6.1) ระบบการบริหารงานภาครัฐให้สะอาด โปร่งใส ตรวจสอบได้ บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ ขึดความสามารถ ความทันสมัย และประชาชนมีความพึงพอใจ

6.1.1) พัฒนาระบบการบริการประชาชนเพื่อยกระดับความพึงพอใจ

- จัดระบบการบริการให้ตรงกับความต้องการของประชาชน (การจัดตั้ง

ศูนย์บริการร่วม One-stop Service หรือกระจายสถานที่ให้บริการ
สู่ชุมชน)

- ส่งเสริมการเผยแพร่องค์ความรู้ข้อมูลข่าวสารและการให้บริการผ่านระบบบริการ
อิเล็กทรอนิกส์ (e-Service)

6.1.2) สงเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความสะอาด โปร่งใสตรวจสอบได้

- ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาชนสัมคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของภาครัฐ

- เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของส่วนราชการจัดให้มีระบบรับฟังข้อร้องเรียนและเปิดโอกาสให้ประชาชน มีส่วนร่วม

- วิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

6.1.3) เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารงานภาครัฐ

- ปรับปรุงกระบวนการให้มีประสิทธิภาพโดยการนำเทคโนโลยีการบริหาร จัดการสมัยใหม่มาใช้ยกระดับการทำงานไปสู่ระดับมาตรฐานที่ยอมรับได้

- เน้นการกระจายภารกิจและอำนาจจากการตัดสินใจลงสู่ระดับปฏิบัติการ

- พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ (Competency - based Management)

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ครบถ้วน และทันสมัย

7) การรักษาความมั่นคงของรัฐ

7.1) ขยายแผนด้านจังหวัดเชียงรายมีความมั่นคงปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน

7.1.1) พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงขยายแคน

- มีการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาระบบป้องกันประเทศ โดยเน้นกำลังทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

- จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนววิชาชีพเด่นให้มีความพร้อมต่อการแข่งขัน
- สถานการณ์และปัญหาตามแนววิชาชีพเด่น

7.2) ระบบเครือข่ายข้า梧กรอง ระบบเตือนภัย และบริหารภัยพิบัติมีประสิทธิภาพรวมทั้งสามารถป้องกันการลักลอบเข้าเมือง และบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ

7.2.1) พัฒนาระบบเครือข่ายข้า梧กรอง ระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ

- พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพงานการข่าวกรองของภาครัฐ เชิงบูรณาการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาการการข่าว梧ภาคประชาชน
- จัดตั้งศูนย์เตือนภัยพิบัติจังหวัดเชียงราย ซึ่งสามารถเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข
- จัดตั้งศูนย์บริหารวิกฤติการณ์จังหวัดเชียงรายที่สามารถเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไข
- ศูนย์บริหารวิกฤติการณ์ที่เป็นภัยพิบัตินานาด้านญี่ปุ่นให้แล้วเสร็จในปี 2551

7.3) เพิ่มกำหนดสถานะบุคคลอย่างชัดเจน และมีระบบฐานข้อมูลเพื่อป้องกันการลักลอบเข้าเมือง

7.3.1) เพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดสถานะบุคคลและจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อป้องกันการลักลอบเข้าเมืองและบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

- แก้ไขปัญหาความมั่นคง ผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยพัฒนาระบบการตรวจคนเข้าเมือง การสกัดกั้นการเข้ามาใหม่ ปราบปรามกระบวนการนำเข้า และจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย
- แก้ไขปัญหางานและสิทธิของบุคคลที่ยังไม่มีสถานภาพที่ชัดเจนให้สมดุลระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ
- การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศต้นทาง
- สำรวจข้อมูลบุคคลตกลงลับเพื่อป้องกันการเข้ามาใหม่ โดยการรับรองโดยชุมชน

จังหวัดเชียงใหม่

วิสัยทัศน์ นครแห่งชีวิตและความมั่นคง

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การพัฒนาเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC)

1.1) สร้างศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้เชียงใหม่มุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางด้านการค้า การลงทุน การศึกษา การแพทย์และบริการสุขภาพ การท่องเที่ยวและบริการ เชื่อมโยงกับประเทศไทย เพื่อนบ้าน

1.1.1) พัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางคมนาคมทางอากาศ (Chiangmai Aviation Hub) เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน การศึกษา การแพทย์และบริการสุขภาพ รวมถึงการท่องเที่ยวในภูมิภาคเชื่อมโยงสู่ประเทศไทยลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC) โดยขยายบริการเพื่อรองรับผู้โดยสารที่เพิ่มขึ้น และศึกษาความเป็นไปได้ในการขยายสนามบินนานาชาติเชียงใหม่แห่งใหม่

2) การพัฒนาส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตและบริการใหม่ บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและเศรษฐกิจฐานความรู้

2.1) ให้คนมีความรู้บนพื้นฐานของรักษาวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างสังคมแห่งการประกอบการ

2.1.1) เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการใหม่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยพัฒนาอุตสาหกรรม ICT ในด้านที่มีศักยภาพ พัฒนาความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ พัฒนา Knowledge Worker ศูนย์ต้นแบบ และพัฒนามาตรฐานการบริการ สถานบริการ และบุคลากร ที่เน้นการใช้องค์ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพผสมผสานกับภูมิปัญญาและศิลปวัฒนธรรมล้านนา เพื่อสร้างความแตกต่าง

3) การพัฒนาการประกอบการหัตถศิลป์อุตสาหกรรมบนพื้นฐานวัฒนธรรมเดิมเชื่อมโยงวัฒนธรรมใหม่ อย่างต่อเนื่องแข่งขันได้และยั่งยืน

3.1) ส่งเสริม OTOP-SMEs ที่มีศักยภาพเพื่อนำไปสู่ความสามารถในการผลิตสินค้าและบริการ ให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศตลอดจนการสร้างงานกระจายรายได้และสร้างมูลค่าเงินตราต่างประเทศ

3.1.1) วางแผนทางการตลาดสู่การสร้างเมืองหัวตตกรรม โดยการพัฒนาหัวตตกรรม หัวตตอุตสาหกรรมและหัวตตศิลป์ (ผ้าและเครื่องแต่งกาย ของใช้ของประดับ ตกแต่ง และศิลปะประดิษฐ์) อาหาร เครื่องดื่ม สมุนไพร ซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกด้านได้แก่ การตลาด การผลิต การออกแบบ การพัฒนาบุคลากร การเงิน และการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการเรียนรู้และพัฒนาภารกิจกรรม ดังเดต ดันน้ำถึงปลายน้ำ

4) การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่แข็งขันได้ยั่งยืน

4.1) ให้เชียงใหม่คงความเป็นเชียงใหม่โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการรักษาอัตลักษณ์ (Identity) ของเชียงใหม่ที่ "Small , Local , Beautiful and Clean"

4.1.1) เชียงใหม่เป็นจุดหมายปลายทางของการพักผ่อน 6 ด้าน คือ เชิงนิเวศน์ เชิงวัฒนธรรม เชิงทัศนศึกษาและดูงาน เชิงศุลกากร เชิงเกษตร และเชิงกีฬา โดย

- การพัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว
- การพัฒนาและสร้างมาตรฐานกิจกรรมทางการท่องเที่ยว
- การพัฒนาการสนับสนุน
- การทำเนินการตลาดเชิงรุก
- การสร้างภาพลักษณ์โดยการประชาสัมพันธ์

5) การพัฒนาการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มแข็งขันได้อย่างยั่งยืน

5.1) ภาคเกษตรเชียงใหม่สามารถขยายตัวอย่างยั่งยืนและมีคุณภาพ

5.1.1) ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตร

5.1.2) สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรและสร้างชีดความสามารถในการแข่งขัน

5.1.3) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย สุก敌ารชินทรี และเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออกและตอบสนองตลาดอาหารเพื่อสุขภาพ

6) การอนุรักษ์ สืบสาน ถ่ายทอด พัฒนาและฝ่าวิกฤตวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมประชาชน

6.1) เชิดชูคุณค่าความเป็นท้องถิ่น ดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนาและพื้นที่ฟูงค์ ความรู้วัฒนธรรม ท้องถิ่นควบคู่คุณธรรม จริยธรรม

6.1.1) ดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนาและเสริมสร้างทุนทางสังคม โดยสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมปลูกจิตสำนึก ค่านิยมและคุณค่าความเป็นคนล้านนา ควบคู่ไปกับการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

- 6.1.2) พัฒนาและจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมและทุนทางสังคม
- 6.1.3) บูรณะพื้นฟูแหล่งโบราณสถานแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญ
- 6.1.4) สงเสริมการสืบคันภูมิปัญญา/อัตลักษณ์ท้องถิ่น

7) ดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติ โดยพื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

7.1) พื้นฟู ดิน น้ำ ป่า อากาศ และก่อเกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สมดุลรวมทั้งมีการใช้ประโยชน์และจัดการที่ดินอย่างเหมาะสม

- 7.1.1) สงเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 7.1.2) ปลูกจิตสำนึกรักษาพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการมีส่วนร่วม

7.1.3) บริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมือง และชุมชน โดยแก้ไขปัญหา มลภาวะทางอากาศ น้ำเสีย ขยะมูลฝอย รวมทั้งสงเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด เสริมสร้างชีวิตร่วมสามารถในการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและชุมชน

8) การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม

8.1) ให้เชียงใหม่เกิดสังคมที่อยู่ดีกินดีปลอดจากอาชญากรรมและสิ่งเสพติด ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีสันติพื่นที่ขยายแดนมีความมั่นคงและปลอดภัย

- 8.1.1) เสริมสร้างความปลอดภัยในเมืองและชนบทภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน
- 8.1.2) สงเสริมบริการทางสังคมให้ครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม
- 8.1.3) เพิ่มการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและผู้มีอิทธิพลควบคู่กับ ปราบปรามการขัดกระบวนการค้ามนุษย์ การเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิทุกกรุ๊ปแบบ
- 8.1.4) สงเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว และเครือข่ายชุมชน
- 8.1.5) พัฒนาศักยภาพ / ชุมชน / พื้นที่ขยายแดน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคง

9) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมถึงการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน เพื่อสร้างสังคมที่มีคุณภาพ และการพัฒนาที่ยั่งยืน

9.1) เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ของเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการรองรับพลังงานโลกที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

9.1.1) สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยการการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมหลักที่มีคุณภาพ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ การวางแผนกำลังคนและการพัฒนาศักยภาพให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาคนทุกช่วงอายุ

9.1.2) ส่งเสริมการดูแลสุขภาพและบริการสาธารณสุขมูลฐานเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

10) การแก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้แนวทางรากฐาน สำหรับรายได้ รวมถึงโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระดับครัวเรือนและชุมชน

10.1) เพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีของครัวเรือนและชุมชน เพื่อนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และขยายโอกาสในการเข้าถึงปัจจัยการผลิต

10.1.1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่ เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและการดำรงชีวิตในระดับครัวเรือน

10.1.2) ประสานงานกับสถาบันการเงินในการส่งเสริมให้ประชาชนในทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการสร้างอาชีพ และเพิ่มรายได้

10.1.3) พัฒนากลไกของชุมชนในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

11) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

11.1) ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง

11.1.1) เพิ่มและขยายช่องทางในการมีส่วนร่วมและติดต่อสื่อสารระหว่างภาครัฐและประชาชน

12) การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

12.1) ให้ภาครัฐเป็นกลไกที่สนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

12.1.1) พัฒนาระบบราชการเพื่อให้บริการแก่ประชาชน ภาคเอกชน ตลอดจนภาครัฐ ด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ

จังหวัดน่าน

วิสัยทัศน์ มองน้ำ มองป่า มองพื้นา سانฝืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การบริหารจัดการและการบริการ

1.1) - ทุกองค์กรมีการปรับบทบาทภารกิจและขนาดขององค์กร ให้มีความเหมาะสม และ เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานแบบบูรณาการ

- บุคลากรในองค์กรมีความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติในการให้บริการที่ดีและสามารถให้ บริการอย่างมีประสิทธิภาพในยุคโลกาภิวัฒน์

- ประชาชนได้รับการบริการที่ได้มาตรฐานอย่างเป็นรูปธรรมและเสมอภาค

1.1.1) การพัฒนาองค์กร

1.1.2) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

1.1.3) คุณภาพการให้บริการ

2) การพัฒนาเศรษฐกิจ

2.1) - ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของเกษตรกรให้มีรายได้เพิ่มขึ้นโดยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ เศรษฐกิจฐานุชน

- ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรและแปรรูปมีสารพิษตกค้างไม่เกินค่า ความปลดภัยร้อยละ 60

- การอนุรักษ์และส่งเสริมทรัพยากรทางการเกษตร

- ถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อสร้างทรัพยากรทางการเกษตร

- กระตุ้นและเสริมสร้างบรรยักษณ์ส่องฤทธิผลผลิตทางการเกษตรตลอดจนพัฒนา

คุณภาพสินค้าและศักยภาพของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศ

- ส่งเสริมและพัฒนาผู้มือแรงงานให้มีทักษะ มีงานทำเพิ่มขึ้น มีการคุ้มครอง และ หลักประกันที่มั่นคง

2.1.1) แก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้

2.1.2) การส่งเสริมเกษตรปลดภัยและเกษตรอินทรีย์

2.1.3) การพัฒนาผู้มือแรงงาน

2.1.4) ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการขนส่งทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.1.5) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3) การจัดการทรัพยากรัฐรวมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.1) - พื้นที่ทรัพยากรัฐรวมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

- พัฒนาแหล่งทรัพยากร กระบวนการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรัฐรวมชาติ
 - ส่งเสริมและพัฒนาป่าชุมชน โดยให้ประชาชนและองค์กรชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและพัฒนาป่าชุมชน
 - มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและป่าไม้ที่เหมาะสม
 - อนุรักษ์คุณครองสิ่งแวดล้อมด้านศิลปวัฒนธรรม
- 3.1.1) การพัฒนาสวนปา
 - 3.1.2) การพัฒนาป่าชุมชน
 - 3.1.3) การฟื้นฟูและการพัฒนา
 - 3.1.4) การอนุรักษ์

4) การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4.1) - ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

- องค์กรภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรท้องถิ่น และเครือข่ายอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการพัฒนา
 - ประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีโอกาสได้รับบริการอย่างทั่วถึงในระดับมาตรฐานเดียวกัน
 - ประชาชนวัยเรียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
 - ประชาชนนักระบบโรงเรียนได้รับบริการทางการศึกษากลุ่มโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างทั่วถึง
 - เกษตรกร ชาวบ้าน ได้รับการฝึกอบรมความรู้ การจัดการทักษะวิชาชีพอย่างทั่วถึงตามเกณฑ์มาตรฐานการอาชีวศึกษา
 - ชุมชนมีการส่งเสริมและพัฒนาทุนทางสังคม
 - ผลิตบัณฑิตสาขาสัตวศาสตร์ ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา
 - พัฒนากระบวนการผลิตอาหารสัตว์จากวัตถุติปิบในพื้นที่ พัฒนาผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ จัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์จากสัตว์
 - ให้ประชาชน ชุมชนของจังหวัดมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเชิดชูคุณค่าความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยบนความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ทำให้ชุมชน สังคมมีความสมานฉันท์และสันติสุข
 - 4.1.1) การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดและผู้ค้ายาเสพติด
 - 4.1.2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ / ติดยาเสพติด

4.1.3) การป้องกันผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด

4.1.4) การบริหารจัดการ

4.1.5) การจัดสวัสดิการสังคมและการศึกษา

4.1.6) สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.1.7) สร้างโอกาสการศึกษาวิชาชีพ

4.1.8) สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่เด็ก เยาวชน ให้มีคุณธรรมจริยธรรม เอื้ออาทรต่อผู้อื่น ปลูกจิตสำนึกรักค่าความยิ่งและคุณค่าความเป็นไทย และความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมตลอดจนการรู้เท่าทันสังคมโลก

4.1.9) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ องค์ความรู้และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาน และสร้างสรรค์งานศิลปะระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ รวมทั้งการต่อยอดภูมิปัญญาและการสร้างนวัตกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชน และศิลปินรุ่นใหม่ โดยเพิ่มบทบาทสถาบันศาสนาและภาคีความร่วมมือต่าง ๆ

4.1.10) สร้างสิ่งจูงใจให้ภาคธุรกิจและเอกชนส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย

5) ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

5.1) - ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันตนเอง สามารถดำรงชีพได้อย่างปลอดภัย

- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

- ประชาชนในบริเวณพื้นที่ขยายแแดนมีความมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต

- มีการประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับชุมชน ท้องถิ่น และระดับชาติ

5.1.1) การพัฒนาศักยภาพของคน/ชุมชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน

5.1.2) การกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

จังหวัดพะเยา

วิสัยทัศน์ ภายในปี 2551 พะเยาเป็นเมืองนำอยู่ ประชาชนมีรายได้ พอกเพียงกับรายจ่ายที่จำเป็น มีโอกาสพัฒนาตนเองให้อยู่ดีมีสุข ชุมชนเข้มแข็งพึงตนเองได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เนื้อประสังค์ / กลยุทธ์

1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้

1.1) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

1.1.1) พัฒนาระบบบริหารและจัดการทรัพยากรน้ำและระบบคลองท่ามกลางท่านตลอดจนบ่อน้ำในร่องน้ำให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึง

1.1.2) พัฒนาองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน โดยใช้กระบวนการกวิชาชีวกรรม สินค้า OTOP เพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

1.1.3) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มชีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร เช่น โรงสีชุมชน โรงปูยอินทรีย์ชุมชน และเครื่องจักรกลเกษตรชั้นพื้นฐาน

1.1.4) จัดการวางแผนแก้ไขให้บริการและคำแนะนำ เพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาและสาธารณสุข

1.1.5) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ปัจจัย เศรษฐกิจพอเพียง

2) เมืองนำอยู่และการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1) หมู่บ้าน / ชุมชนในพะเยานำอยู่

2.1.1) ส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์

2.1.2) จัดทำฝายแม่น้ำ (Check Dam) เพื่อชะลอน้ำ เสริมความชุ่มชื้นเพิ่มความสมดุลของป่าและดักตะกอน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.1.3) รัฐเป็นผู้นำในการซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3) เพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขัน

3.1) จังหวัดพะเยาเป็นพันธมิตรกับกลุ่มจังหวัด/GMS/BIMSTEC และประเทศอื่น ๆ

3.1.1) สร้างมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร (Value Creation)

3.1.2) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย (Food Safety) พัฒนาระบบ มาตรฐานการตรวจสอบรับรองคุณภาพและผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยจากสารพิช รวมทั้งส่งเสริม ระบบเกษตรอินทรีย์

3.1.3) ส่งเสริมและวางแผนระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งระบบการใช้ที่ดิน

3.1.4) พัฒนาและพื้นฟูสภาพดิน รวมทั้งกำหนดมาตรการและโครงการเพื่อรักษา หน้าดินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทั้งในระบบเกษตรอินทรีย์และเกษตรยั่งยืน

3.1.5) เพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าผลผลิตของ SMEs และวิสาหกิจชุมชนบนฐาน ความรู้ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การพัฒนาวัตกรรมการผลิตและการตลาด รวมทั้งสร้างเครือข่ายเพื่อมโยงธุรกิจในทุกระดับ

3.1.6) พัฒนาพื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มีนุชรังษีสร้างขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้าง มูลค่าแก่สินค้าการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว

3.1.7) พัฒนา และนำรุ่งรักษากองสร้างพื้นฐานการขนส่งให้ได้มาตรฐานความ

ปลอดภัย

4) พัฒนาทุนทางสังคม

4.1) หมู่บ้าน / ชุมชน คิดเป็น ทำเป็น สามารถแก้ไขปัญหาของตนเองได้อย่างเป็นกระบวนการฯ

4.1.1) เสริมสร้างเด็กเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยพัฒนาให้มีความรู้ จริยธรรมเริ่มต้นแต่เด็กแรกเกิด และให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมครอบครัว อบอุ่นปลูกฝังความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

4.1.2) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ องค์ความรู้ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมปะเพณที่ดีงาม และสร้างสรรค์งานศิลปะตัวท้องถิ่น รวมทั้งต่อยอดภูมิปัญญา และเสริมสร้างนักกระบวนการด้าน ศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนโดยเพิ่มบทบาทสถาบันศาสนาและภาคีความร่วมมือต่าง ๆ

4.1.3) เสริมสร้างคนไทยแข็งแรงให้ลด ละ เลิกพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ ส่งเสริม การออกกำลังกายและดูแลสุขภาพของตนเอง

4.1.4) สร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและชุมชน พัฒนาศักยภาพ และ คุณค่าของสมาชิกทุกช่วงวัยอย่างเป็นธรรม

4.1.5) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับประชาชน อย่างทั่วถึง

4.1.6) พัฒนาชีวิตความสามัคคีของประชาชนและบุคลากรในห้องถินให้มีความรู้ความ เข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการปกครองตนเอง

4.1.7) จัดกิจกรรมเพิดทุนสถาบันพรมทางภาคตีระยິในทุกโอกาส

5) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.1) สร้างความพึงพอใจและความมั่นใจให้แก่ประชาชนผู้รับบริการ

- ปรับปรุงโครงสร้างระบบ / กระบวนการทำงานและระบบเป็นก抒หมาย

- พัฒนาบุคลากรและองค์กรให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

5.1.1) ปรับปรุงรูปแบบทำงาน อำนวยความสะดวกและกระบวนการทำงาน ขยายการให้บริการประชาชน อาทิ ศูนย์บริการร่วม (One -stop Service) และการให้บริการผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service)

5.1.2) พัฒนาขีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรและหน่วยงานภาครัฐ

รัฐ

5.1.3) เสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ

5.1.4) วางแผนการบังคับใช้กฎหมายและประเมินผลการดำเนินการ

จังหวัดเพชรบุรี

วิสัยทัศน์ เมืองไม้สัก วิถีชีวิต วัฒนธรรมล้านนา ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้

1.1) ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาไปสู่สากล และประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นบรรลุตามเป้าหมายความจำเป็นพื้นฐาน

1.1.1) พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่นึ่งตัวบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP วิสาหกิจชุมชนSME ส่งเสริมการค้าลงทุน

1.1.2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและทัพยากรมนุษย์

1.1.3) พัฒนา/ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

1.2) วัฒนธรรมของเมืองเพชรเลื่องชื่อเป็นที่ประทับใจสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนมากขึ้น

1.2.1) อนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยว

2) การพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1) ผลิตผลทางการเกษตรปลูกด้วยต่อผู้บริโภคและสามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น

2.1.1) พัฒนาส่งเสริมการเกษตรปลูกด้วยและอุดหนุนการอบรมการเกษตร

2.1.2) เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและรายได้ของเกษตรกร

2.2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย รวมทั้งการพัฒนาจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1) อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.2) พัฒนาสู่น้ำยั่งยืน

3) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3.1) ประชาชนได้รับบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.1) พัฒนาการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

3.1.2) พัฒนาภูมายะและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3.1.3) ส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชารัฐ

3.1.4) รักษาความมั่นคงของรัฐ

จังหวัดแม่ส่องสอน

วิสัยทัศน์ แม่ส่องสอนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ รักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มบทบาทการค้าชายแดน ดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การขัดปัญหาความยากจน

1.1) ประชาชนมีความมั่นคงในอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น

1.1.1) บูรณาการการบริหารจัดการข้อมูล งบประมาณ และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนทั้งระบบ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ / ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

1.1.2) เร่งรัดกระจายกรมสิทธิ์ที่ดิน/ ที่อยู่อาศัย พัฒนาสาธารณูปโภค ลงเสริมการปรับปรุงคุณภาพดินและการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่า

1.1.3) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำและขยายเขตผลประโยชน์ให้ครอบคลุม

1.1.4) เพิ่มปัจจัยในร่องน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้เพียงต่อการเกษตร และส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการน้ำโดยชุมชนมีส่วนร่วม

1.1.5) สร้างกลไกด้านการผลิต แบบอุป และการตลาดที่เชื่อมโยงกับรูปแบบนิติบุคคล เอกพาณิชย์ (SPV) เพื่อการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและสร้างความเป็นธรรมแก่เกษตรกร

1.2) ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้และสามารถพึ่งตนเองได้

1.2.1) พัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชน และเสริมสร้างความสามารถโดยเน้น กระบวนการมีส่วนร่วมและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการดำเนินงานของชุมชน

1.2.2) สร้างศักยภาพและจีดความสามารถ ของชุมชนในการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น

1.2.3) พัฒนารูปแบบและระบบการผลิตสินค้าการเกษตร โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาที่ สอดคล้องกับชุมชนและแนวทางการพึ่งตนเองของท้องถิ่น

1.2.4) ยกระดับกองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อมให้เป็นกองทุนชุมชนและพัฒนาไปสู่ ธนาคารหมู่บ้าน

1.2.5) พัฒนาองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและ ยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP ที่สอดคล้องกับความต้องการตลาด

1.3) คนจนได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม

1.3.1) ขยายโอกาสการเข้าสู่แหล่งทุน ผ่านระบบการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนและพัฒนา กลไกการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความมั่นคงในอาชีพ

1.3.2) สร้างเสริมการประยุกต์ใช้ปัจจัยทางเศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบอาชีพ

1.3.3) เร่งรัดการแก้ไขหนี้สินเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมทั้งหนี้สินนอกระบบ และหนี้สินที่เกิดจากโครงการของรัฐ

1.3.4) จัดควรานแแก้จน เพื่อให้บริการแนะแนวแนวทางในการประกอบอาชีพที่

เหมาะสม

2) พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

2.1) ให้คนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นคนดี มีคุณภาพ มีศักยภาพ ความสามารถในการ แข่งขันและมีคุณธรรม จริยธรรม และสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.1.1) เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา บุคลากร และกระบวนการเรียนการสอนทุกรูปแบบ ทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และสอดคล้องกับการเรียนรู้ในแต่ละ ท้องถิ่น

2.1.2) จัดควรานเสริมสร้างเด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการพัฒนา ความรู้จริยธรรม และให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อม

2.1.3) สร้างสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ การศึกษา วิจัย / นวัตกรรมใหม่ให้เอื้อต่อการเรียนแบบบูรณาการทั้งในและนอกระบบ และเชื่อมโยงกับการให้บริการความรู้ระดับท้องถิ่น

2.1.4) พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน สนับสนุนการยกระดับวิชาชีพ
ทักษะเฉพาะให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

2.2) ประชาชนมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม เชิดชูคุณค่าความเป็นไทย

2.2.1) สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่เยาวชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม เก็บคุณค่าความเป็นไทยและเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2.2.2) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ องค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างความร่วมมือกับพหุภาคีทุกระดับ

2.2.3) รักษาความเป็นเอกลักษณ์และสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น

2.3) ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ

2.3.1) เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาทและปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและควบวงจรทั้งการวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค โรคอุบัติเหตุใหม่ การรักษาพยาบาล การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจตลอดจนการคุ้มครองผู้บุริโภคโดยใช้ครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ

2.3.2) เสริมสร้างพฤติกรรมการดูแลพฤติกรรมเบื้องต้นและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย

2.3.3) เสริมสร้างคนไทยแข็งแรง ให้ลด ละ เลิกพฤติกรรมกลุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพสูงเสริมการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพตนเอง รวมทั้งนำมาตราการภาครัฐในการบังคับใช้ที่มีอันตรายต่อสุขภาพมากจะตุนกาวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคล

2.3.4) พัฒนา ถ่ายทอด และคุ้มครองภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเดือดและสมุนไพร

2.4) ประชาชนมีความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมที่ดี สงบสุข

2.4.1) ส่งเสริมมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหายาเสพติด เน้นการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งและบำบัดพื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้หันกลับมาใช้ชีวิตปกติสุข

2.4.2) ปรับปรุงระบบจราจร จัดระบบการเรียนรู้ด้วยดิจิทัลที่เหมาะสมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

2.4.3) สร้างหลักประกันด้านความสงบสุขในสังคมและส่งเสริมความเสมอภาค การเคารพสิทธิและคุณค่าความเป็นมนุษย์

2.5) ผู้สูงอายุมีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ มีหลักประกันด้านรายได้และความเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า

2.5.1) สร้างค่านิยมในการอยู่ร่วมกันของคนต่างด้วย เปิดโอกาสให้ผู้สูงวัยมีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกัน

2.5.2) พัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุให้ประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้เป็นคลังสมองของห้องถิน และสร้างขีดความสามารถในการเพิ่มรายได้

2.5.3) ขยายโอกาสและปรับปรุงการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

2.6) ให้คุณมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

2.6.1) สร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่หลากหลายรูปแบบ พัฒนากองทุนด้านการศึกษาอย่างเหมาะสมและนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการเรียนรู้

2.7) พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

2.7.1) สงเสริมการกีฬา เพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3) การพัฒนาเศรษฐกิจและการแข่งขัน

3.1) เพิ่มนูลค่าผลิตทางการเกษตรและรายได้เกษตรกร

3.1.1) สร้างมูลค่าสินค้าเกษตรในการแปรรูปตามมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) และวิจัยพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิน

3.1.2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน มีศักยภาพด้านการตลาดสูง

3.1.3) พัฒนาและพื้นฟูสภาพดิน และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฟาร์มทั้งระบบ โดยนำเกษตรอินทรีย์มาประยุกต์ใช้ เพื่อลดต้นทุนการผลิต และเก็บกู้ลต่อสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืน

3.1.4) เพิ่มจำนวน / ขีดความสามารถของสถาบันการเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรในกระบวนการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

3.1.5) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ

3.2) ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในครัวเรือนและ SME ให้สอดคล้องกับ

3.2.1) พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs สนับสนุนให้เกิดกลไกด้านการบริหารเครือข่ายธุรกิจใหม่และรักษาตลาดเดิมอย่างต่อเนื่อง

3.2.2) ส่งเสริมการลงทุน และพัฒนาอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพื่อยกระดับเป็นธุรกิจ SMEs โดยเพิ่มมาตรการสูงใจด้านการเงิน และข้อมูลธุรกิจ มีการพัฒนานวัตกรรม และฐานความรู้แก่ผู้ประกอบการ

3.3) ส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชน และมีการบริหารอย่างยั่งยืน

3.3.1) พัฒนาผู้ประกอบการและยกระดับการเรียนรู้ของชุมชนให้ได้มาตรฐานด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และกำหนดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และธุรกิจบริการ

3.3.20 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และสร้างศักยภาพขีดความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

3.3.3) สนับสนุนสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาชุมชน และสินค้า OTOP เพื่อเพิ่มรายได้จากการรวมการท่องเที่ยว รวมไปถึงให้ชุมชนมีส่วนร่วมในธุรกิจบริการการท่องเที่ยว

3.4) พัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่ง (Logistics) ให้มีประสิทธิคุณภาพและทันเวลาเพื่อรับรองการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

3.4.1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยปรับปรุงถนนสายหลักและเส้นทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมให้มีความสะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อธุรกิจขนส่งและการกระจายสินค้า

3.4.2) เพิ่มช่องทางการคมนาคมจากทางชานบahnายังตัวเมือง และพัฒนาโครงข่ายคมนาคมอย่างทั่วถึง สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน

3.5) เครื่องมือการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัดและความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของจังหวัด

3.5.1) รักษาวินัยทางการเงินการคลังระดับจังหวัด โดยบริหารการจัดเก็บภาษี รายได้รายจ่าย ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม

3.5.2) สนับสนุน และเป็นที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลังให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด

4) การจัดทั่วพยากรณ์รวมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1) คงความอุดมสมบูรณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพ และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและมีการจัดการที่ดินของรัฐเพื่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างเหมาะสม

4.1.1) จัดทำแนวเขตป้าอนุรักษ์ที่ชัดเจนและป้องกันรักษาป่าเชิงรุก พัฒนาระบบทั่วมูลและสารสนเทศที่มีคุณภาพ

4.1.2) เพิ่มความอุดมสมบูรณ์และพื้นฟูป้าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนเพิ่มขึ้น

4.1.3) สำรวจ ศูนย์สิทธิการครอบครองใช้ประโยชน์ ที่ดิน และให้สิทธิทำกินแก่ราษฎร / ที่อยู่อาศัย ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเสื่อมโรม

4.1.4) สนับสนุนรูปแบบการอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และมีการอนุรักษ์แหล่งความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ช่วยร่วมกันในชุมชน

4.1.5) จัดทำผังเมืองระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ ที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยบูรณาการการจัดการลั่นระเบิดล้อมร่วมกัน

4.2) ทรัพยากรดินมีคุณภาพดีเหมาะสมกับการเกษตร

4.2.1) พื้นฟูและป้องกันการชะล้างหน้าดิน การพังทลายของดิน และสร้างองค์ความรู้เพื่อปรับปรุงดินให้อุดมสมบูรณ์ และพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร

4.2.2) สร้างเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยชีวภาพ บุญอินทรีย์ในภาคเกษตรให้มีมาตรฐานใจเพื่อลดปริมาณการใช้สารเคมี และพัฒนารูปแบบการเกษตรที่เกื้อกูลกับสิ่งแวดล้อม

4.3) บริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำ ขาดแคลนน้ำ น้ำท่วมและคุณภาพน้ำ

4.3.1) จัดทำระบบบริหารจัดการลุ่มน้ำสาขาแบบบูรณาการและเขื่อมโยงกับการจัดการลุ่มน้ำระหว่างประเทศ (ลุ่มน้ำสาละวิน)

4.3.2) สร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อให้ตระหนักรถึงความจำเป็นที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียและให้มีมาตรการเฝ้าระวังรักษาคุณภาพแหล่งน้ำสาธารณะ

4.3.3) สนับสนุนหน่วยงานที่กำกับดูแลคุณภาพน้ำ และองค์กรภาครปักรองส่วนท้องถิ่นที่มีการตรวจวัดค่าคุณภาพแม่น้ำสายหลัก และรวมวงค์ปลูกฝังจิตสำนักในการดูแลรักษาร่วมกัน

4.3.4) ปรับปรุงและพัฒนาระบบที่อนภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง และภัยธรรมชาติอื่น ๆ และบริหารจัดการให้เกษตรกรที่ได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาตินี้มีผลกระทบน้อยลง

4.4) บริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติโดยสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน

4.4.1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่คำนึงถึงชีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการอย่างต่อเนื่อง

4.4.2) ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้และศักยภาพการบริหารจัดการให้กับชุมชนและบุคลากรของรัฐ ในท้องถิ่น

4.4.3) ขยายพื้นที่และปรับปรุงมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการโดยชุมชนท้องถิ่น

4.5) ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการป้องกันและกำจัดขยะอย่างถูกสุขลักษณะ

4.5.1) สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบป้องกันกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ และจัดการขยะเพื่อเพิ่มมูลค่าอย่างครบวงจร

4.5.2) สงเสริมให้ชุมชนมีการคัดแยกขยะและนำกลับมาใช้ประโยชน์ทั้งในรูปของการนำขยะอินทรีย์มาทำปุ๋ยชีวภาพ ขยายไร่เดล และวัสดุที่ใช้แล้วมาพัฒนาให้เกิดรายได้ โดยการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.5.3) เพิ่มพื้นที่สีเขียวในชุมชนโดยการปลูกต้นไม้มีรากลึกในที่สาธารณะ

5) การค้าชายแดนและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

5.1) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มบทบาทการค้าชายแดน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการที่เหมาะสมสมกับมิջังหว่างประเทศ

5.1.1) สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้าชายแดน

5.1.2) พัฒนาระบบและมาตรฐานในการอำนวยความสะดวกทางการค้าผ่านชายแดน ด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อเพิ่มปริมาณและจำนวนรายการสินค้าในการค้าชายแดน

5.1.3) ผลักดันความร่วมมือให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านศาสนา วัฒนธรรมการท่องเที่ยว การศึกษาและการกีฬา กับประเทศไทยเพื่อนบ้าน

5.1.4) เพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านทางคลื่นวิทยุไปยังประเทศไทยเพื่อนบ้านเพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างประเทศ

5.1.5) จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ผู้อพยพข้ามพรมแดนและผู้หลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายอย่างเป็นระบบและมีมาตรการและข้อกำหนดคร่าวๆ ที่ร่วมกันเพื่อเสนอต่อรัฐบาล

6) การบริหารจัดการที่ดี

6.1) ประชาชนพึงพอใจในการให้บริการและให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน

6.1.1) รณรงค์ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สู่ประชาชนอย่างทั่วถึง

6.1.2) จัดทำเพลสำรวจความคิดเห็นประชาชน ทำจังหวัดในรอบปี

6.2) เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณให้คุ้มค่าไปร่วมใส่แลเพียงพอตามแผนงาน

6.2.1) ปรับปรุงระบบการจัดทำงบฯ ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และพัฒนาประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐานสากล

6.2.2) บูรณาการภารกิจและแผนงานทั้งรัฐ/อปท. และเอกชนให้สอดคล้องเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

6.3) ปรับปรุงการบริหารและลดขั้นตอนการทำงานเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการบริการ

6.3.1) ปรับปรุงแบบการทำงาน ลดขั้นตอนและพัฒนาระบบ Electronic ในการบริหารและบริการประชาชน

6.3.2) แนวทางการให้ปรับปรุงมาตรฐานองค์กร (P.S.O) และบริการตាមธรรมะที่มีประสิทธิภาพ

6.4) สร้างกระบวนการภารกิจมีส่วนร่วมกับประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ

6.4.1) เปิดเวทีประชาชนและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเผยแพร่ยุทธศาสตร์

6.4.2) เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายสู่ประชาชน

6.4.3) แต่งตั้งคณะกรรมการของภาคีมาร่วมกับภาคส่วนในการจัดทำ/บริหารยุทธศาสตร์จังหวัด

6.5) ยกระดับการเรียนรู้ของบุคลากรและพัฒนาระบบทั่วมุล/สารสนเทศให้ทันสมัย

6.5.1) เสริมสร้างความสามารถและทักษะการทำงานแก่บุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.5.2) ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัย ครอบคลุม ขยายเครือข่ายสู่ราชการ และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้

จังหวัดลำปาง

วิสัยทัศน์ "Lampang : Green & Clean & Ceramic" โดยมุ่งมั่นจะพัฒนาจังหวัดลำปางภายใต้ความร่วมมือของทุกภาคส่วนให้เป็นเมือง净潔 น่าเที่ยว สะอาด สวยงาม ควบคู่กับการเป็นเมืองเชิงมหกรรมแห่งประเทศไทยและอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การพัฒนาให้เป็นเมือง净潔

1.1) - ยึดหลักการบริหารจังหวัดตามหลักธรรมาภิบาล

- ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตรักษาสิน และปลอดยาเสพติด

- อนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

- เป็นแหล่งเกษตรปลอดสารพิษ

การขับเคลื่อนความยั่งยืน

- การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข็งขันได้

- การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การพัฒนาอย่างยั่งยืนและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการการประชาสังคม

- การรักษาความมั่นคงของรัฐ

1.1.1) การพัฒนาเกษตรปลอดสารพิษ

1.1.2) การพัฒนาแหล่งน้ำ

1.1.3) **การแก้ไขปัญหาความยากจน**

1.1.4) การเสริมสร้างความเขียวชี๊ร์มรีน สะอาด และสวยงาม

1.1.5) **การขับเคลื่อนความยากจนระดับบุบบุคคล และระดับบุคคล**

1.1.6) **การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คุณธรรมและจริยธรรม เตรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาและแข็งขันของประเทศไทย**

1.1.7) **การอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม และพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม**

1.1.8) **การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน**

1.1.9) **การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม**

1.1.10) **การเตรียมความพร้อมแก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย**

1.1.11) **การพัฒนาลำปางให้เป็นเมืองที่แข็งแรงและน่าอยู่**

1.1.12) **การปรับโครงสร้างภาคเกษตร**

1.1.13) **การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม**

1.1.14) **การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการ และการค้า**

1.1.15) **การบริหารการเงิน การคลัง**

1.1.16) **วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม**

1.1.17) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

1.1.18) การพัฒนาธุรกิจสาขากิจ

1.1.19) การพัฒนาชีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ

1.1.20) การสร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.1.21) การคุ้มครอง และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และ

เป็นธรรม

1.1.22) การฟื้นฟูทรัพยากรดินและใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

1.1.23) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

1.1.24) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชนท้องถิ่น

1.1.25) การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่นและเสียง

1.1.26) การพัฒนาระบบราชการ พัฒนาชีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรและหน่วยงานภาครัฐให้สอดคล้อง

1.1.27) กับกลยุทธ์ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ (Competency based Management)

1.1.28) เสริมสร้างความเป็นเลิศในภาคปฏิบัติราชการ

1.1.29) การป้องกันและปราบปรามทุจริต

1.1.30) การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

1.1.31) การพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และสร้างความเข้มแข็งให้กับกระบวนการประชาสังคม

1.1.32) การส่งเสริมและพัฒนาด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

1.1.33) การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

1.1.34) การพิทักษ์รักษาและเก็บทุนสถาบันพระมหากษัตริย์

1.1.35) การป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงของรัฐ

2) การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าเที่ยว

2.1) เพื่อให้จังหวัดลำปางมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย น่าอยู่ น่าเที่ยว สวยงามเจี้ยวๆ ร่มรื่น ด้วยความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการ

2.1.1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

2.1.2) การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

2.1.3) การเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยว

2.1.4) ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริการ

3) การพัฒนาให้เป็นเมืองเชرامิก

- 3.1) - มุ่งเน้นการสร้างงาน สร้างอาชีพ การกระจายรายได้ การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน
- สงเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตสินค้า OTOP และผลิตภัณฑ์เชرامิกครบวงจร ให้
ก้าวไปสู่การเป็นเมืองเชรามิกแห่งประเทศไทยและอาเซียน
- การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม
- วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
 3.1.1) การพัฒนาและส่งเสริมการตลาด
 3.1.2) การพัฒนากระบวนการผลิต
 3.1.3) การพัฒนาคลัสเตอร์ (Clustering) เชرامิกลำปาง
 3.1.4) การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม
 3.1.5) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
 3.1.6) เศรษฐกิจระหว่างประเทศ

จังหวัดลำพูน

วิสัยทัศน์ ลำพูนเมืองโบราณ ก้าวล้ำการเกษตร เขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

- 1.1) - เพิ่มนูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรม
- เพิ่มการจ้างแรงงานภาคอุตสาหกรรม
- เพิ่มรายได้จากการผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน OTOP
 1.1.1) สร้างฐานการลงทุนภาคอุตสาหกรรมให้เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมใน
 ภูมิภาค โดยเพิ่มพื้นที่และสิ่งรองรับเขตอุตสาหกรรมให้มากขึ้น
 1.1.2) การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมการเชื่อมโยงภูมิภาค เพื่อส่งเสริมภาค
 อุตสาหกรรม
 1.1.3) สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและความรู้ใหม่มุ่งสู่
 Knowledge Based Economy
 1.1.4) การพัฒนาเพื่อยกระดับสินค้าหัตถศิลป์อุตสาหกรรมสู่ตลาด

2) การพัฒนาด้านการเกษตร

2.1) เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

2.1.1) ส่งเสริมการตลาดโดยการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรในภูมิภาคทั้งสองอ哥 และนำเข้า

2.1.2) การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและตลาดการค้าสำหรับผู้ที่มีคุณภาพ มาตรฐานสูงสุด

2.1.3) ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนโดยยึดแนวพระราชดำริ

2.1.4) ส่งเสริมสินค้าเกษตรทางเลือกใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อการพัฒนา

2.1.5) การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างพอเพียง

2.1.6) การผลิตสินค้าการเกษตรที่มีคุณภาพและปลอดภัยเพื่อการบริโภคและส่งออก

3) การพัฒนาด้านสังคมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

3.1) - เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

- ลดจำนวนครัวเรือนยากจนลง

- เพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท

- ลดอุบัติเหตุทางการจราจรลง

- ลดค่าใช้จ่ายท่องเที่ยว

3.1.1) การพัฒนาให้ลำพูนเป็นเมืองท่องเที่ยวทางธรรมชาติและเมืองโบราณ

3.1.2) การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้

3.1.3) การพัฒนาลำพูนให้เป็นเมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ที่ดี

3.1.4) การลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินจากอุบัติเหตุทางการจราจรและเหตุ

อาชญากรรม

3.1.5) การเสริมสร้างความมั่นคงในสถาบันครอบครัว

4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

4.1) เพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

4.1.1) การเสริมสร้างคนดี มีคุณภาพและคุณธรรม

4.1.2) การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการศึกษาต่อ และการเรียนรู้

ตลอดชีวิต

2. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 (ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์)

ข้อมูลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1

วิสัยทัศน์ ศูนย์กลางบริการสีแยกอินโดจีน

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้รองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

1.1) เรื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาค และต่างประเทศ เพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ดีด้วยความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ เริ่มโยงกับเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน

1.1.1) พัฒนาระบบคมนาคมเครือข่าย

1.1.2) พัฒนาระบบกระจายสินค้า Logistics

1.2) เป็นจุดรองรับและประสานการเรื่อมโยงการค้าชายแดน

1.2.1) วางผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะเศรษฐกิจชายแดน

1.2.2) พัฒนาระบบเศรษฐกิจการค้าและความร่วมมือชายแดน ไทย - พม่า - ลาว

2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการ

2.1) พัฒนาและอนุรักษ์ เรื่องโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และประวัติศาสตร์ร่วมยุค รวมทั้ง การพัฒนาระบบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ทั้งด้านการท่องเที่ยวและ หัตถศิลปกรรม

2.1.1) พัฒนาระบบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

2.1.2) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

2.1.3) พัฒนาเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

2.1.4) พัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

3) การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ

3.1) เป็นศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างศักยภาพการผลิตและการบริการที่ประทับใจ

3.1.1) ลงเสริมให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกันระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

3.1.2) พัฒนาบุคลากรด้านการผลิตและการบริการ

4) การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

4.1) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- 4.1.1) พัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 4.1.2) พัฒนาคุณภาพผลผลิตและปลดออกสารพิษ
- 4.1.3) จัดระบบการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร
- 4.1.4) ส่งเสริมการบริหารจัดการกลไกการตลาดสู่การจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ

5) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1) มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

- 5.1.1) พัฒนาระบบป้องกันภัยธรรมชาติ
- 5.1.2) วางแผนจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1

จังหวัดตาก

วิสัยทัศน์ บ้านเมืองน่าอยู่ ประดิษฐ์การค้าชายแดน ชุมชนเข้มแข็งจัดความยกระดับ ชายแดน
มั่นคง ใส่ใจทรัพยากรสิ่งแวดล้อมพร้อมส่งเสริมการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) บ้านเมืองน่าอยู่

1.1) บ้านเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สวยงาม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการจากภาครัฐด้วยความรวดเร็วเป็นธรรมและทั่วถึง รวมทั้งมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1.1.1) การให้บริการประชาชนทุกระดับประทับใจ

1.1.2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเข้าถึงองค์ความรู้

1.1.3) หลักประกันสุขภาพดีวนหน้า

1.1.4) อาหารปลอดภัยสุครัวโลก

1.1.5) การจัดบริการทางสังคม

1.1.6) สร้างพื้นที่สุขด้วยสีเขียวสะอาดและสวยงาม (Green - Clean - Beautiful)

1.1.7) สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2) ส่งเสริมการค้าชายแดน

2.1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้าชายแดน โดยเป็นจุดรองรับ และประสานการ เทคโนโลยี การค้าชายแดน การผลิต การตลาด ด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและการท่องเที่ยว

2.1.1) สร้างหุ้นส่วนพัฒนาการศึกษา การค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม กับประเทศเพื่อนบ้าน

2.1.2) การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก

3) เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งจัดปัญหาความยากจน

3.1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน พัฒนาเครือข่ายชุมชนและพัฒนาทรัพยากรมูลน้ำมันให้มี ความรู้ความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้เพิ่มขึ้นและเพิ่งตนเองได้

3.1.1) เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง

3.1.2) สร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนาการผลิตและจำหน่ายสินค้าชุมชน

3.1.3) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนด้วยระบบมาตรฐานงานชุมชน (มาตรฐานชุมชน)

3.1.4) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค

4) เสริมสร้างความมั่นคงชายแดน

4.1) พัฒนาคน ชุมชน และพื้นที่ชายแดน โดยกระบวนการทางการมีส่วนร่วมสร้างความเข้มแข็งให้ ชุมชนบนพื้นฐานความหลากหลายของวิถีและวัฒนธรรม

4.1.1) เสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนชายแดน เพื่อความมั่นคง

5) พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยว

5.1) มีการพัฒนา และอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว

5.1.1) ปรับปรุงและอนุรักษ์สองฝั่งแม่น้ำปิง

5.1.2) ปรับปรุงและอนุรักษ์สองฝั่งแม่น้ำเมย

5.1.3) พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีศักยภาพ

5.1.4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

5.1.5) ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดพิษณุโลก

วิศัยทัศน์ พิษณุโลกเมืองบริการสีแยกอินได Jin

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) เป็นศูนย์กลางการบริการด้านการขนส่งสินค้าผู้โดยสาร

1.1) เป็นศูนย์กลางการบริการด้านการขนส่งสินค้าผู้โดยสาร

1.1.1) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร ทั้งทางบก และทางอากาศ

1.1.2) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการบริการด้านการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทั้งทางบกและทางอากาศ

2) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ของภาคเหนือ ตอนล่าง

2.1) เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

2.1.1) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภาคเหนือตอนล่าง

2.1.2) ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาและบริการสื่อสารของภาคเหนือตอนล่าง

3) ส่งเสริมการบริการด้านสุขภาพให้เป็นศูนย์บริการแก่ประชาชนในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง โดยพัฒนามาตรฐานการบริการให้เป็นสากล และให้เป็นจังหวัดที่ประชาชนสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง (Healthy Province)

3.1) เป็นศูนย์กลางการบริการด้านสุขภาพที่ได้มาตรฐานสากลและเป็นจังหวัดที่ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง (Healthy Province) เพื่อเสริมสร้างไปสู่ความเป็นประเทศไทยแข็งแรง (Healthy Thailand)

3.1.1) ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นศูนย์บริการด้านสุขภาพของภาคเหนือตอนล่าง

3.1.2) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการให้ได้มาตรฐานสากล

3.1.3) ส่งเสริมให้เป็นจังหวัดที่ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง (Healthy Province)

4) ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนมีการปรับปูจุให้มีคุณภาพและอยู่ในระดับมาตรฐานให้ประชาชนและพนักงานมีหัวใจแห่งการบริการ (Service Mind) ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ดี

4.1) ภาคธุรกิจและเอกชนมีการบริการที่ได้รับมาตรฐานและมีคุณภาพ

4.1.1) ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริการที่ดีมีคุณภาพมาตรฐาน

4.1.2) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนบริการที่ดีมีคุณภาพมาตรฐาน

4.1.3) สำนักงานนำอยู่ นำทำงาน

4.1.4) บริหารจัดการสะอาด ปราศจากครัวปั้น

4.1.5) สร้าง Service Mind ให้ทุกคน

5) พัฒนาการบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรที่เข้มข้นอย่างตลาดและการแปลง

5.1) เกษตรกรและองค์กรเกษตรมีการจัดการผลิต และการเพิ่มมูลค่าสินค้าให้เป็นที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามความต้องการของตลาด

5.1.1) พัฒนาบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรจนปลอดภัย

5.1.2) พัฒนาบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรเข้มข้นอย่างตลาด

5.1.3) พัฒนาบริหารจัดการผลิตสินค้าเกษตรเข้มข้นอย่างการแปลง

5.1.4) ส่งเสริม OTOP สองแควให้ได้มาตรฐานการผลิต / การตลาดสู่สากล

5.1.5) สร้างอาหารปลอดภัย

6) ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการประชุมภายในประเทศ และเสริมสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวแก่พื้นที่และวิชาการ

6.1) เป็นศูนย์กลางจัดการประชุมภาคเหนือตอนล่างและระดับประเทศตลอดจนระดับประเทศให้การบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

6.1.1) ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางการประชุม

6.1.2) ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวสีเขียวอินโดจีน

6.1.3) อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวใหม่และเข้มข้นอย่างการท่องเที่ยวแบบบูรณาการทุกภาคส่วน

6.1.4) ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางด้านกีฬา

6.1.5) ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางด้านวิชาการทุกระดับ

7) ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาดสวยงามเป็นเอกลักษณ์และมีความปลอดภัย

7.1) เป็นบ้านเมืองที่มีความสะอาดสวยงามปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

7.1.1) สร้างเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาดสวยงามเป็นเอกลักษณ์และมีความปลอดภัยให้เป็นบ้านเมืองน่าอยู่ นำอาชีวะนำห้ามบูรณา

7.1.2) สร้างเสริมให้ประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สะอาดสวยงามเป็นเอกลักษณ์ ปลอดภัย ให้หน้าบ้านน่าอยู่ ในบ้านน่าอยู่ และหลังบ้านน่ามอง

7.1.3) สร้างวินัยจราจร / ความปลอดภัยบนถนน

8) สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนด้วยการแก้ไขปัญหาความยากจนและสังคมเชิงบูรณาการ

8.1) เป็นเมืองที่ชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม

8.1.1) สร้างครอบครัวเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นเศรษฐกิจชุมชนที่ยั่งยืน

8.1.2) สร้างครอบครัวอบอุ่นและชุมชนเข้มแข็ง ยั่งยืน ทางสังคม

8.1.3) สร้างและเพิ่มศักยภาพผู้นำเศรษฐกิจชุมชน (ผศช.)

8.1.4) จัดตั้งธนาคารชุมชนตำบล โดยบูรณาการทุกแหล่งทุนในตำบล

8.1.5) จัดควรานแกร็บ江南ภาคประชาน

8.1.6) ก้าวจิตยาลเพตติด / ผู้มีอิทธิพล

จังหวัดเพชรบูรณ์

วิถีทัศน์ เพชรบูรณ์ : ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่อาศัยและผู้มาเยือน

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) พัฒนาเพื่อเป็นดินแดนแห่งความสุขด้วยการพื้นฟูระบบนิเวศน์

1.1) สร้างเสริมและพัฒนาเกษตรกรรมคุณภาพที่ปลอดภัย การพัฒนาพื้นที่ดินน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

1.1.1) พัฒนาพื้นที่ดินน้ำและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

1.1.2) สร้างเสริมเกษตรกรรมคุณภาพที่ปลอดภัย

1.1.3) อนุรักษ์พื้นที่ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสร้างความสมดุลระบบนิเวศ

1.2) สร้างเสริมพัฒนาการพาณิชย์และอุดหนุนการรวมให้มีศักยภาพในการแข่งขัน

1.2.1) สร้างเสริมและพัฒนาอาชีพแรงงานและรายได้โดยมุ่งเน้นสินค้า OTOP

1.2.2) พัฒนาระบบการผลิตอุดหนุนการรวมการเกษตรและการบริการ

2) พัฒนาให้มีประชาชนคุณภาพชีวิตที่ดี

2.1) พัฒนาคนและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและมีคุณภาพ

2.1.1) ส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในทุกมิติ

2.1.2) ส่งเสริมกีฬาและสุขอนามัย

2.1.3) ส่งเสริมให้ประชาชนมีวินัย มีจิตสำนึกรักชาติรักบ้านเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริต ใจอาสา และมีส่วนร่วมในการพัฒนา

2.2) ผุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

2.2.1) สร้างความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.2.2) ส่งเสริมให้มีหลักประกันสวัสดิการทางสังคมและพิทักษ์สิทธิทางสังคม

2.2.3) พัฒนาระบบทেคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ครอบคลุมทั่วถึง

3) พัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ปลอดภัย

3.1) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ธรรมชาติเชิงเกษตรและเพื่อสุขภาพที่ประทับใจและปลอดภัย

3.1.1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ธรรมชาติเชิงเกษตรและเพื่อสุขภาพ

3.1.2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดปีที่ประทับใจและปลอดภัย

3.1.3) ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและการบริการเพื่อสุขภาพ

จังหวัดสุโขทัย

วิสัยทัศน์ สุโขทัยเมืองมรดกโลก ท่องเที่ยวประทับใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1) พัฒนาและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1.1) จัดทำแหล่งน้ำเพิ่มเติม

1.1.2) ปรับปรุงคงบังคับน้ำ ควบคุมการฟื้นฟู และระบายน้ำ

1.1.3) ปรับปรุงพื้นที่ดินทรายแม่น้ำเสีย ป่าไม้

2) การแก้ไขปัญหาความยากจน

2.1) เลขิมสร้างการกระจายรายได้ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของพืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ

2.1.1) ให้บริการคำแนะนำเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ

2.1.2) ส่งเสริมการประกอบอาชีพ

2.1.3) จัดหาและปรับปรุงแหล่งน้ำในหมู่บ้านยากจน

3) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและสินค้า OTOP

3.1) พัฒนาและอนวัติการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม

3.1.1) พัฒนาระบบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

3.1.2) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

3.1.3) พัฒนาระบบบริการนักท่องเที่ยว

3.1.4) พัฒนาและสนับสนุนการจำหน่ายสินค้า OTOP

3.1.5) ส่งเสริมการตลาด

3.1.6) สร้างความปลดปล่อยนักท่องเที่ยว

4) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

4.1) เสิร์ฟสร้างกิจกรรมการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมอาหาร และพัฒนาคน สังคม และเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง

4.1.1) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคน สังคม และเครือข่ายชุมชน

4.1.2) สร้างโครงสร้างพื้นฐาน

5) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดี

5.1) พัฒนาการบริหารงานภาครัฐตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

5.1.1) ปรับปรุงกระบวนการบริหารภาครัฐ

5.1.2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดอุตรดิตถ์

วิศยทัศน์ อุตรดิตถ์แคนฟิน เมืองมหาสารคาม แห่งผลไม้

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) พัฒนาระบวนการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดด้านผลไม้

1.1) เพิ่มปริมาณ มูลค่าการขาย ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ และคุณภาพของผลไม้ที่มี

ศักยภาพสูง

1.1.1) พัฒนาระบบการผลิตและการแปรรูปผลไม้ที่มีศักยภาพสูง

1.1.2) ส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการกลไกตลาดสู่การจำหน่ายทั้งในและ

ต่างประเทศ

1.1.3) การจัดระบบการบริหารจัดการ

2) การพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.1) ดินแดนแห่งความสงบสุข ร่มเย็น ประชาชนมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตมีความเจริญ รุ่งเรืองทางเศรษฐกิจที่ดี มีรายได้จากการคหบดีที่เหมาะสมมีความยั่งยืนในการพัฒนาทั้งด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งดงามด้วยวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม

2.1.1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและความเดือดร้อนของประชาชน

2.1.2) การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

2.1.3) การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2.1.4) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและวินัยการจราจร

2.1.5) การส่งเสริมการลงทุน SMEs , OTOP

2.1.6) อาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน

2.1.7) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1.8) การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข

2.1.9) การส่งเสริมวัฒนธรรม ศิลธรรมและจริยธรรมของประชาชน

2.1.10) การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้รับความเป็นอยู่ยั่งยืนจากบริการที่ดีของภาครัฐ

ภาคธุรกิจ

3) การพัฒนาการค้าชายแดน

3.1) เชื่อมโยงและพัฒนาการค้าชายแดนไทย - ลาว และกลุ่มประเทศอาเซียนโดยสืบ

3.1.1) การส่งเสริมและพัฒนาการค้าชายแดน

4) การส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.1) เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว

4.1.1) การบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการท่องเที่ยว

5) การส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

5.1) โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตร การอุปโภคและบริโภคเพียงพอต่อความต้องการ

5.1.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม

5.1.2) การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภค และบริโภค

5.1.3) การพัฒนาไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์

3. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 (กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี)

ข้อมูลกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2

วิสัยทัศน์ เป็นศูนย์ธุรกิจข้าวขันนำของประเทศไทย และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และประวัติศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การเพิ่มผลผลิตข้าว

1.1) การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ

1.1.1) การพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

1.1.2) การส่งเสริมให้เกษตรกรทำการผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร

(GAP)

2) การสร้างมูลค่า

2.1) พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

2.1.1) การพัฒนาผู้ประกอบการระดับธุรกิจและชุมชน

3) การพัฒนาการตลาดและระบบบริหารจัดการขนส่ง

3.1) เป็นศูนย์กลางการค้าข้าวและส่งออกรายใหญ่ของประเทศไทย

3.1.1) การตลาด

3.1.2) การจัดตั้งศูนย์กลางขนส่งข้าวและศูนย์ส่งออกแบบเบ็ดเตล็ด

3.1.3) การพัฒนาทรัพยากร่วนนุษย์เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทักษะด้านการตลาดและการบริหารจัดการขนส่ง

ข้อมูลจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2

จังหวัดกำแพงเพชร

วิสัยทัศน์ เมืองป่าอยู่ มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตภาคการเกษตรให้เป็นระบบการผลิตที่มีผลิตภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร (Good Agricultural Practice : GAP)

1.1) พัฒนาระบบการผลิตภาคการเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร (GAP)

1.1.1) การส่งเสริมให้เกษตรกรทำการผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร

1.2) กระบวนการผลิตภาคการเกษตรให้มีผลิตภาพเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน

1.2.1) การพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร

1.3) เกษตรกรรมชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

1.3.1) การพัฒนาเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร

1.4) ประชาชื่นได้บริโภคสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร

1.4.1) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดจำหน่ายและการปรับรูปสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงชุมชนและประวัติศาสตร์

2.1) ยกขีดระดับความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.1.1) การเพิ่มคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการด้านการ

ท่องเที่ยว

2.1.2) การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.1.3) ยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยว

3) ส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

3.1) ยกระดับขีดความสามารถในการผลิตและคุณภาพของวิสาหกิจชุมชน

3.1.1) ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้า OTOP

3.1.2) พัฒนาและเพิ่มผู้ประกอบการผลิตและจัดจำหน่ายสินค้า OTOP รายใหม่ที่มีคุณภาพ

3.2) เพิ่มขีดความสามารถด้านแรงงานเพื่อให้กับวิสาหกิจชุมชนของจังหวัด

3.2.1) การพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชรให้เป็น OTOP CITY

3.2.2) พัฒนาเครือข่าย (Cluster) วิสาหกิจชุมชน

4) เสริมสร้างสังคมที่มีมาตรฐาน

4.1) ลดปัญหาสังคมที่เป็นผลมาจากการปัญหาความยากจน

4.1.1) ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้และขยายโอกาสให้กับกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาส

4.2) ลดปัญหาสังคมที่เป็นผลมาจากการมีค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม

4.2.1) การพัฒนาเพื่อเสริมสร้างค่านิยมทางสังคมที่ดีงาม

4.3) ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.3.1) การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

4.3.2) การพัฒนาประสิทธิภาพระบบคุ้มครองประชาชน

จังหวัดนครสวรรค์

วิสัยทัศน์ ศูนย์กลางธุรกิจชั้นนำของประเทศไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การแก้ไขปัญหาความยากจน

1.1) สร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากร่น้ำ ที่ดิน และพัฒนากลไกการจัดการเศรษฐกิจ และการบริหารจัดการด้านสังคมที่จำเป็นต่อการสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับคนยากจน

1.1.1) พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากร่น้ำ 4 ลุ่มน้ำ

1.1.2) เร่งรัดการกระจายสินทรัพย์ที่ดินการจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

1.1.3) สร้างกลไกการบริหารจัดการด้านการตลาดและการแปลงผืนแปลง

1.1.4) ขยายช่องทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการลงทุนและเชิงพาณิชย์

ภาคเกษตรและส่งเสริมการระดมเงินออมเพื่อสวัสดิการของชุมชน

1.2) เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งให้รับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและเข้าถึงแหล่งทุน

1.2.1) ยกระดับกองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อมเป็นธนาคารหมู่บ้าน

1.2.2) เสริมสร้างชีดความสามารถด้านแรงงานชุมชน/ห้องถักด้วยกระบวนการประชารัฐ

1.2.3) เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนให้สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง (SML)

1.2.4) สงเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประยุกษาบ้าน

1.2.5) สนับสนุนวิสาหกิจชุมชนและสินค้า OTOP

1.2.6) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในระดับชุมชน

1.2.7) สงเสริมงานอาชีพ

1.3) ประชาชนยากจนได้รับโอกาสในการเข้าสู่ทุน ที่ทำกิน และได้รับการพัฒนาความรู้เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

1.3.1) การจัดความรู้เพื่อสงเสริมอาชีพและให้บริการคำแนะนำเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือก

1.3.2) การแปลงผืนทรายเป็นทุน

1.3.3) สงเสริมการใช้หลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง

2) การพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพ

2.1) ให้คนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นคนดีมีคุณภาพที่มีศักยภาพ สามารถในการแข่งขันและมีคุณธรรม จริยธรรม สุสังคม ฐานความรู้

2.1.1) เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาบุคลากรและกระบวนการเรียนการสอนทุกกรอบทั้ง ในและนอกระบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตลอดจนสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ในแต่ละท้องถิ่น

2.1.2) จัดความรู้เสริมสร้างเด็ก เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยการ พัฒนาให้มีความรู้จริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดและให้ความสำคัญแก่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมครอบครัวอบอุ่นปลูกฝังความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

2.1.3) สร้างสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้การศึกษาวิจัยและนวัตกรรมใหม่ที่เชื่อมต่อการเรียนรู้แบบบูรณาการทั้งในและนอกระบบโดยการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านตั้งแต่เด็กจนตลอดชีวิตและ สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นทั่วประเทศ รวมทั้งกิจกรรมทางด้านสังคม ศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬา

2.1.4) สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยระบบ และวิธีการที่หลากหลายโดยการ จัดตั้งกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคตการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2) ให้คนไทยมีภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรม มีการเห็นคุ้มค่าความเป็นไทย และวัฒนธรรมไทย บนความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ทำให้ชุมชนสังคมมีความสมานฉันท์และสันติสุข

2.2.1) สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมแก่เยาวชนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่น ปลูกจิตสำนึกรักความเป็นไทยและความเข้าใจ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ตลอดจนการเรียนรู้เท่าทันสังคมโลก

2.2.2) สร้างสิ่งจูงใจให้ภาคธุรกิจและเอกชน สงเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทย

2.2.3) พัฒนาแหล่งเรียนรู้ องค์ความรู้ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมประเพณีที่ดี งามและสร้างสรรค์งานศิลปะดับเบิลห้องถินระดับชาติ และระดับนานาชาติ รวมทั้งการต่อยอดภูมิปัญญา และการสร้างวัฒนธรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มเยาวชนและศิลปินรุ่นใหม่ โดยเพิ่มบทบาทสถาบันศาสนา และภาคีความร่วมมือต่าง ๆ

2.3) ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติ และได้รับการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ

2.3.1) เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาท และปฏิรูประบบบริหารจัดการการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั้งการวิจัยและการพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค โภชนาศิลป์ใหม่ การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสมรรถภาพทางกายและทางใจตลอดจนการคุ้มครองผู้บุริโภคโดยให้ครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ

2.3.2) เสริมสร้างคนไทยให้แข็งแรงให้ลดละเลิกพฤติกรรม สุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายและดูแลสุขภาพตนเอง รวมทั้งนำมาตราการภาษีบิโภคสินค้าที่มีอันตรายต่อสุขภาพ มากจะตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคล

2.3.3) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สร้างนิสัยรักการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2.4) สังคมไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ดี สงบสุขปลอดภัยจากคุบติดอาชญากรรมและสิ่งแวดล้อม

2.4.1) สร้างหลักประกันความเสมอภาคและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แก่ประชาชน ทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทั้งขั้นดับกระบวนการค้ามนุษย์และการละเมิดสิทธิทุกกรุ๊ปแบบ

2.4.2) ส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีสามารถพึ่งตนเองได้

2.4.3) ส่งเสริมการคุ้มครองทางสังคมแก่ผู้ที่อยู่ในเคราะห์กิจกรรมกระบวนการและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคมโดยชุมชนมีบทบาทร่วม

2.4.4) สนับสนุนให้ประชาชนเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ที่มีคุณภาพทั้งในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง โดยมีกลไกทางด้านการเงินและการคุ้มครองผู้บุริโภค รวมทั้งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมในชุมชนให้น่าอยู่

2.4.5) ป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยใช้มาตรการทางสังคม และกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่ไปกับมาตรการทางกฎหมายและนำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

2.5) ผู้สูงอายุมีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ มีหลักประกันด้านรายได้และคงความเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า

2.5.1) สร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัวและชุมชน ร่วมกันพัฒนาศักยภาพและคุณค่าของสมาชิกทุกช่วงวัยอย่างเป็นองค์รวม

2.5.2) พื้นฟูค่านิยมที่ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันของคนต่างด้าว และ~~เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุ~~ นำความรู้ และประสบการณ์มาทำประโยชน์เพื่อสังคมและสร้างรายได้ รวมถึงระบบคลังสมอง

3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจ

3.1) เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและรายได้เกษตรกร

3.1.1) สร้างมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร (Value Creation)

3.1.2) ส่งเสริมการผลิต และแปรรูปสินค้าเกษตร ตามระบบความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) โดยพัฒนาระบบมาตรฐานการตรวจสอบรับรองคุณภาพและผลิตสินค้าที่ปลอดภัยต่อ

3.1.3) ส่งเสริม และวางระบบชลประทาน ที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดระบบการใช้ที่ดิน เพื่อกำหนดพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสม

3.1.4) ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายและการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีการเกษตรทั้งจากศูนย์ศึกษาตามพระราชดำริและโครงการตามแนวพระราชดำริ

3.1.5) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อให้เกิดแนวทางในการนำไปสู่ขับวนการวิสาหกิจชุมชน และสนับสนุนสนับสนุนที่มีความเข้มแข็งแล้วให้พัฒนาเข้าสู่การลงทุนธุรกิจการเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.1.6) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ในด้านการขนส่งเก็บรักษาและรวบรวมผลผลิตหลังการเก็บเกี่ยว

3.2) ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมรวมทั้งระบบ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

3.2.1) สนับสนุนการใช้വัตถุดิบในประเทศและการเพิ่มมูลค่าสินค้าโดยเน้นกลุ่ม อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและกลุ่มโอกาสใหม่ รวมทั้งปรับปรุงปูจุปะสิทธิภาพกลุ่มอุตสาหกรรมที่อ่อนแอ

3.2.2) พัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีความเข้มแข็ง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และลดการพึ่งพาการนำเข้า

3.2.3) พัฒนาระบบสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ทั้งบุคลากรระดับพื้นฐาน วิชาชีพเฉพาะ และบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

3.2.4) พัฒนาปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ เช่น ระบบส่งเสริมและบ่มเพาะธุรกิจใหม่ ระบบข้อมูลการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.2.5) เพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของ SMEs และวิสาหกิจชุมชนบนฐานความรู้ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การพัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและการตลาด รวมทั้งเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจในทุกระดับ

3.3) ธุรกิจการท่องเที่ยว บริการและอาหาร เป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างงานสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชน โดยมีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมภายใต้การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

3.3.1) พัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นสร้างชื่นให้คุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าการท่องเที่ยวและบริการด้านการท่องเที่ยว

3.4) รักษาภูมิปัญญาและเดิยรภาพทางการเงินและการคลัง พัฒนาตลาดเงินและตลาดทุนมีความมั่นคง และไปริ่งใส่สามารถเป็นกลไกระดมทุน และจัดสรรงบประมาณให้แก่ระบบเศรษฐกิจได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งเครื่องมือทางการคลังสนับสนุนยุทธศาสตร์เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

3.4.1) สนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาด้านเศรษฐกิจการคลังและการบัญชีให้แก่ผู้ว่าราชการ CEO

3.5) การพัฒนาระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้า (Logistics) ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และทันเวลาสามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพื่อเตรียมการผลิตจากท้องถิ่นไปสู่ตลาดและผู้บริโภคในทุกระดับ รวมทั้งการลดต้นทุนในทุกขั้นตอนของการกระจายสินค้า

3.5.1) พัฒนาระบบเครือข่ายเชื่อมโยงศูนย์รวมรวมและกระจายสินค้า (Hub and Spoke) ภายในประเทศไทยมีคุณภาพมาตรฐานและสามารถใช้ประโยชน์สูงสุด

3.5.2) พัฒนาระบบข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ใช้บริการ และส่งเสริมให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำธุรกิจ

3.5.3) ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้าน Logistics ที่มีคุณภาพที่ตอบสนองความต้องการธุรกิจ Logistics ทั้งในระดับบริหารและปฏิบัติการ

3.6) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพและสนับสนุนการพัฒนาชีคความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

3.6.1) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งของประเทศไทยให้ได้มาตรฐาน ความปลอดภัย ความมั่นคงและการใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น

- 3.6.2) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก เช่น เอกหานอลไบโอดีเซล และก๊าซสำหรับยานยนต์ (NGV) เพื่อทดแทนน้ำมัน
- 3.7) เพิ่มขีดความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการตัดสินใจของรัฐบาล
- 3.7.1) พัฒนาระบบข้อมูลองค์ความรู้ และการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อใช้ในการตัดสินใจของรัฐบาล

4) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 4.1) ทรัพยากรป่าไม้ ป่าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ คงความอุดมสมบูรณ์ และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดสรรวิธีการที่ดินของรัฐเพื่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างเหมาะสม
- 4.1.1) คงสภาพพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติ
- 4.1.2) จัดทำแผนที่ถ่ายภาพทางอากาศ และให้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์และข้อมูลทางดาวเทียมเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้
- 4.1.3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- 4.1.4) เพิ่มพูนสมบูรณ์ของป่า รวมทั้งการป้องกันไฟฟ้า
- 4.1.5) ควบคุมการใช้เครื่องมือปะมงที่ผิดกฎหมาย
- 4.1.6) ส่งเสริมสนับสนุนและดำเนินการให้มีการวางแผนและจัดทำผังเมืองในระดับจังหวัด/ระดับชุมชนที่บูรณาการร่วมกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 4.2) ความหลากหลายทางชีวภาพได้รับการคุ้มครองและพัฒนานำมาใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- 4.2.1) การทำระบบฐานข้อมูลด้านความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4.2.2) ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4.2.3) วิจัยและพัฒนาเพื่อคุณค่าทรัพยากรชีวภาพเชิงพาณิชย์
- 4.3) ทรัพยากรดินมีคุณภาพที่ดีเหมาะสมกับการเกษตร
- 4.3.1) ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรการในการลดการเผาในที่โล่งแจ้ง
- 4.3.2) พื้นฟูป้องกันและซ่อมแซมพังทลาย / ทำลายหน้าดิน
- 4.3.3) ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยชีวภาพและปุ๋ยอินทรีย์เพื่อลดการใช้สารเคมี
- 4.3.4) ใช้มาตรการร่วมใจเพื่อลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร
- 4.3.5) สร้างองค์ความรู้และพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรอาสาสมัคร

4.4) บริหารจัดการน้ำเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำขาดแคลน น้ำท่วมและคุณภาพน้ำ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและเอกชน

4.4.1) เพิ่มปริมาณน้ำดั้นทุนด้วยการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ

4.4.2) การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อแก้ไขภาวะวิกฤตน้ำ

4.4.3) การจัดหนาแน่น้ำ姿态เพื่อการอุปโภคอย่างเพียงพอ

4.4.4) มีการจัดการบำบัดน้ำเสียจากชุมชนและครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4.5) ก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งและปรับปรุงภูมิทัศน์ของตลิ่งแม่น้ำ

4.4.6) จัดทำฝายแม่น้ำเพื่อชะลอและเสริมความชุ่มชื้นโดยชุมชนมีส่วนร่วม

4.4.7) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการพยากรณ์ดีอนภัยเกี่ยวกับน้ำ

4.5) บริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของเอกชนและชุมชน

4.5.1) ขยายการจัดตั้งหมู่บ้านป่าไม้แผ่นใหม่ตามแนวพระราชดำริ

4.5.2) ขยายพื้นที่ห้องเที่ยวเริงนิเวศที่ชุมชน / ห้องถินมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

4.5.3) สร้างองค์ความรู้และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.5.4) จัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน และราชภราศาสสมัครพิทักษ์ป่า

4.6) ป้องกันและควบคุมมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.6.1) หน่วยงานของรัฐเป็นผู้นำในการข้อสันติและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยมีกฎระเบียบรองรับ

4.6.2) ให้มีการจัดเก็บค่าบริหารและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับห้องถินโดยจัดให้มีสิ่งจุうใจและการบริหารบุคลากร องค์ความรู้ รวมทั้งกฎระเบียบเพื่อให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้

4.6.3) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มธุรกิจ ชุมชนและเอกชนในการจัดการและเพิ่มมูลค่า ขยายอย่างครบวงจรเพื่อนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและเหลือเป็นภาระในการกำจัดน้อยที่สุด

5) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.1) ประชาชนมีความเข้มแข็งในกระบวนการยุติธรรมของรัฐ

5.1.1) ให้มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อสร้างความสงบเรียบร้อยในสังคม

5.1.2) พัฒนาระบบอันวายความยุติธรรมให้แก่ประชาชนอย่างเสมอภาคทั่วถึง รวดเร็ว และเป็นธรรม

5.1.3) สร้างระบบคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิทางแพ่งและทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.4) สนับสนุนและเสริมสร้างกระบวนการยุติธรรมทางเลือก

5.1.5) สร้างความเข้าใจในสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของประชาชน รวมถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม

5.2) ประชาชนทุกระดับมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ และการบริหารงานของรัฐได้รับการยอมรับด้วยความเป็นเลิศเพิ่มมากขึ้น

5.2.1) ปรับปรุงแบบการทำงาน อันวายความสะอาด ละหันตอนและกระบวนการการทำงานขยายการให้บริการประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์บริการร่วม และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์

5.2.2) ปรับปรุงศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว สามารถตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนหรือเหตุการณ์ฉุกเฉินของประเทศได้

5.2.3) ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้าง และการเบิกจ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส

5.2.4) พัฒนาขีดความสามารถสมรรถนะและพัฒนาระบบการทำงานของบุคลากร และหน่วยงานภาครัฐ โดยส่งเสริมบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ

5.2.5) เสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ โดยปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรมในการทำงานโดยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่

5.3) ประชาชนมีความเชื่อถือในกลไกภาครัฐสูงขึ้น และหน่วยงานภาครัฐทุกระดับมีการปฏิบัติการงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้

5.3.1) สนับสนุนให้ภาคประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีส่วนร่วมในการรณรงค์อย่างจริงจังปลูกฝังจิตสำนึก และค่านิยมของสังคม ให้ประชาชนร่วมมือกันต่อต้านการทุจริต และการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้ความร่วมมือในการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

6) การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการปราชานสังคม

6.1) ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกภาคส่วนและพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งในกระบวนการปราชานสังคม

6.1.1) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง

6.1.2) พัฒนาระบบทกถิกากรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเรืองสร้างสรรค์และก่อให้เกิดความสมานฉันท์ในการตัดสินใจ

6.1.3) จัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะเป็นรายปีในทุกระดับของหน่วยงานเพื่อใช้ประเมินผลภาพรวมของประเทศ

6.1.4) สนับสนุนและกระชับความสัมพันธ์ขั้นต่ำกับสื่อมวลชน ทั้งในและต่างประเทศ ให้กลไกประชาสัมพันธ์ของรัฐเกี่ยวกับสิทธิอันพึงมีพึงได้ของประชาชนตามนโยบายของรัฐตลอดจนเป็นแกนในการรับฟังความคิดเห็นและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน

6.2) ชุมชนเกิดการเรียนรู้หรือการทำแผนชุมชนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

6.2.1) สนับสนุนแบบพาหุ้นนำชุมชนหรือประชารถย์ท้องถิ่น เพื่อนำข้อเสนอของชุมชนท้องถิ่น มาสู่การตัดสินใจของรัฐบาล

6.3) ชุมชนสรุปเป็นองค์กรความรู้เพื่อการพัฒนาได้

6.3.1) สงเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนที่สร้างสรรค์และองค์กรประชาสัมคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมืองและการวางแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ

6.4) สร้างหลักประกันและความเป็นธรรมตามหลักการของสิทธิมนุษยชน

6.4.1) สงเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียม ตลอดจนสร้างความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางในทุกระดับ

6.5) ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและสามารถบริหารจัดการในท้องถิ่นได้ด้วยตนเอง

6.5.1) สงเสริมความเข้มแข็งของท้องถิ่นด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิตของประชาชน

6.5.2) พัฒนาชีวิตความสามารถของประชาชนและบุคลากรในท้องถิ่น ให้มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการปกคล้องตนเอง

7) การรักษาความมั่นคงของรัฐ

7.1) มีระบบข่าวกรอง ระบบการเตือนภัยและระบบวิกฤตภัยที่มีประสิทธิภาพและมีระบบการบริหารจัดการสถานะบุคคล ระบบป้องกันการลักลอบเข้าเมือง และการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ

7.1.1) แก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการพัฒนาระบบตรวจคนเข้าเมือง การสกัดกั้นการเข้ามาใหม่ ปราบปรามขบวนการนำเข้าและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย

7.2) พัฒนาประสิทธิภาพพงงานด้านการข่าว เปื่อให้ระบบการบริหารจัดการงานด้านการข่าวที่มีประสิทธิภาพ

7.2.1) พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพพงงานการข่าวภาครัฐ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการข่าวภาคประชาชน

จังหวัดพิจิตร

วิสัยทัศน์ ดินแดนแห่งการผลิต แปรรูป และค้าข้าวขั้นนำของประเทศไทย (Rice City Estate)

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้

1.1) การสร้างชุมชนเข้มแข็งเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพิ่มสมรรถนะองค์ความรู้สู่การพัฒนาอาชีพ

1.1.1) ยกระดับรายได้ครัวเรือนยากจนให้พื้นเกณฑ์ ฉบับ

1.1.2) การลดอัตราการว่างงาน

1.1.3) การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP

1.1.4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบอาชีพการ

เกษตร

2) การผลิต แปรรูป และการค้าข้าวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

2.1) การเพิ่มผลิตภาพและเพิ่มนูลค่าข้าวในเชิงพาณิชย์ทั้งระดับธุรกิจและระดับชุมชน

2.1.1) การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าว

2.1.2) การเพิ่มนูลค่าและการแปรรูปข้าว

2.1.3) การตลาด

2.1.4) การพัฒนาคุณภาพและบริหารจัดการ

3) การพัฒนาทุนทางสังคม

3.1) คนพิจิตรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่ปลอดภัย ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการร่วมร่วมและพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้

3.1.1) พัฒนาแหล่งเรียนรู้องค์ความรู้และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.1.2) ปรับกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีทักษะในการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้

3.1.3) เสริมสร้างคนพิจิตราเข็งแรง ลด ละ เลิก พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพรวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี

3.1.4) พัฒนาระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4) การพัฒนาที่ยั่งยืน

4.1) การบริหารจัดการ การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยว

4.1.1) การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1.2) การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

4.1.3) พัฒนาการผลิตเชิงคุณภาพ

5) การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

5.1) มนุษย์/ ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5.1.1) การแก้ไขปัญหายาเสพติด

5.1.2) การแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณะ การและอุบัติเหตุความเป็นภัย

ธรรม

5.1.3) การแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

5.1.4) การแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

6) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

6.1) ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการภาครัฐ ที่สะดวก ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้

6.1.1) การบริหารจัดการหน่วยงาน

6.1.2) การแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

6.1.3) การให้บริการประชาชน

จังหวัดอุทัยธานี

วิสัยทัศน์ เกษตรปล่องภัย รายได้มั่นคง แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มรดกโลกหัวใจชาญเชียง สุสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / กลยุทธ์

1) พัฒนาด้านการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่า

1.1) ผลิตสินค้าการเกษตรปล่องภัย

1.1.1) สร้างเสริมและพัฒนาการผลิตเกษตรปล่องภัยและเกษตรอินทรีย์

1.2) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

1.2.1) สร้างเสริม และพัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิต เพิ่มมูลค่าและคุณภาพ

สินค้าเกษตรฯ

2) เพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการแข่งขัน

2.1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

2.1.1) สร้างและพัฒนาปัจจัยสนับสนุนพื้นฐาน (โครงสร้างพื้นฐาน/IT/ นวัตกรรม) และ^{ผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ}

2.2) ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.2.1) สร้าง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน วิสาหกิจชุมชน และระบบสหกรณ์ให้ได้มาตรฐาน

2.2.2) พัฒนาสินค้าให้ได้มาตรฐาน

2.2.3) เรื่องโยงและขยายฐานทางเศรษฐกิจการค้า

3) สร้างเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.1) นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวจังหวัดอุทัยธานีเพิ่มขึ้น

3.1.1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน

3.1.2) พัฒนาสู่สากล

3.1.3) เพิ่มศักยภาพด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์

4) เร่งฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพสูงและล้ำลึกที่สุด

4.1.1) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี

4.1.2) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์

5) พัฒนาคุณภาพและการคุ้มครองทางสังคม

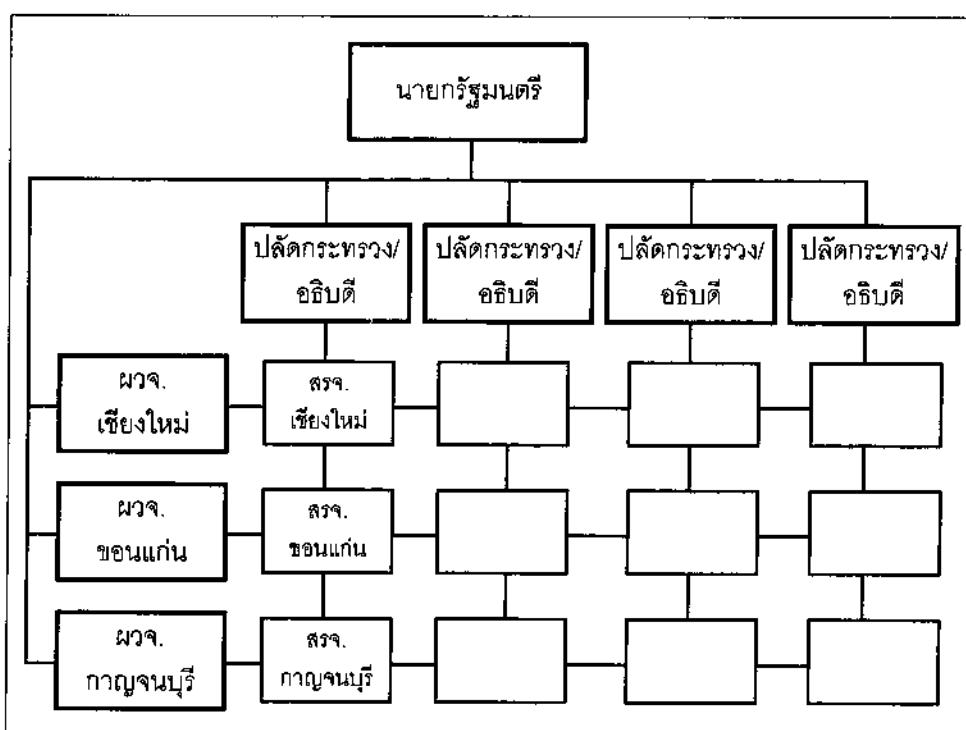
5.1) ในปี 2251 ชาวอุทัยธานีมั่งคั่ง มั่นคง

- 5.1.1) พัฒนาคุณภาพให้มีคุณภาพ คุณธรรม และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- 5.1.2) ส่งเสริมให้คนมีงานทำ
- 5.1.3) ปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- 5.1.4) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- 5.1.5) ส่งเสริมบทบาทของทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 5.1.6) ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี

บทที่ 5 วิเคราะห์ความเชื่อมโยงมิติกระทรวงและพื้นที่

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานระดับจังหวัด

เมื่อวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานระดับจังหวัด โดยนำรูปแบบโครงสร้างตามแนวคิดของ Cummings & Worley (2001) มาวิเคราะห์เปรียบเทียบจะพบว่า การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการนั้น เป็นไปตามโครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization) ที่เป็นการผสมผสานโครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) และโครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization) โดยที่ส่วนราชการในจังหวัดจะต้องรายงานต่อผู้บริหารสองคน ซึ่งในที่นี้คือ หัวหน้าหน่วยงานระดับกระทรวง/กรม และผู้ว่าราชการจังหวัดดังปรากฏตามตัวอย่างในภาพที่ 5.1 สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่จะมีจะต้องบูรณาการงานในความรับผิดชอบและรายงานต่อกันทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ และปลัดกระทรวงแรงงาน

ภาพที่ 5.1 การบริหารงานตามโครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization)

ดังนั้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติจะต้องดำเนินการให้ตอบสนองยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ โดยจะต้องบูรณาการงานต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด ดังเช่นแนวความคิด “มัชณิมทฤษฎี” หรือ “ทฤษฎีที่จุดกลางเป็นจุดเน้นสำคัญ” ตามที่ ศ.ดร. ชัยอนันต์ สมุทวนิช (2538)

เสนออีก ภาระสอนของตอบยุทธศาสตร์ตามมิติต่างๆ ทั้งสามมิติ คือ ระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับพื้นที่ ก็คือ การสร้างโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ทั้งสามด้านนั้นเอง

อย่างไรก็ตาม จากที่วิเคราะห์มาในเบื้องต้นว่า การเกิดขึ้นของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 เป็นเสมือนการหลอมรวมมิติยุทธศาสตร์ระดับชาติเข้าสู่มิติกระทรวง และมิติพื้นที่ โดยปรากฏเป็นแผนการปฏิบัติราชการ 4 ปีของส่วนราชการ คือ แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี กระทรวงแรงงาน และแผนปฏิบัติราชการ 4 ปีของจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด ซึ่งล้วนเป็นการนำยุทธศาสตร์ชาติเป็นที่ตั้ง และปรับยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนลุ่มจังหวัด/จังหวัด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ในที่นี้ จึงเน้นไปที่การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างมิติกระทรวงและมิติพื้นที่ โดยตั้งอยู่บนสมมุติฐานว่า ยุทธศาสตร์ชาติได้เชื่อมโยงกับมิติทั้งสองแล้ว ซึ่งในการวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงเพื่อแปลงไปสู่การสร้างโครงการด้านแรงงานนั้น ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์หากลุ่มคำที่มีนัยสำคัญ จากมิติกระทรวง และมิติพื้นที่

กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์หากลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากการวิเคราะห์นั้น ใช้การสำรวจดูข้อมูลต่าง ๆ ในระดับกระทรวง คือ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ จากแผนการปฏิบัติราชการ 4 ปี กระทรวงแรงงานเป็นหลัก เนื่องจากเป็นการปรับปรุงให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 -2551 และเป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดการด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

ในบทที่ 3 ได้ทำการทบทวนการปรับโครงสร้างและการบริหารงานของกระทรวงแรงงาน ดังนั้น จะพบว่า มีกลุ่มคำที่มีความสัมพันธ์กับภาคอุตสาหกรรม วิสัยทัศน์ พันธกิจ และประเด็นยุทธศาสตร์ ดังได้รวบรวมไว้ในตารางที่ 5.1 ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้ มีความสำคัญในการนำใบวิเคราะห์หากลุ่มคำที่มีนัยสำคัญ ต่อโครงการด้านแรงงานในมิติพื้นที่ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนลุ่มจังหวัดและจังหวัดต่อไป

ตารางที่ 5.1 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากมิติกระทรวง (Function)

วิสัยทัศน์	พันธกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์
- พัฒนาประชากรให้มีงานทำ	- พัฒนาฝีมือแรงงาน	- มีงานทำ
- มีศักยภาพ	- เสริมสร้างศักยภาพ	- มีหลักประกันที่เหมาะสม
- มีหลักประกันมั่นคง	- มีงานทำ - มีความมั่นคง - มีหลักประกัน	- พัฒนาศักยภาพแรงงาน - จัดระบบแรงงานต่างด้าว - ระบบบริหารจัดการด้านแรงงาน
	- พัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการ	

กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากมิติพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัดและการแปลงไปสู่การปฏิบัติ

ดังได้กล่าวแล้วว่า การวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงของมิติกระทรวงและมิติพื้นที่นั้น กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากมิติกระทรวงมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์ในมิติพื้นที่ นั่นคือ กลุ่มคำในมิติพื้นที่จะต้องเป็นกลุ่มคำที่มีความสัมพันธ์ หรือความหมายใกล้เคียงกับกลุ่มคำในมิติกระทรวง ซึ่งในบทที่ 4 ได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดของภาคเหนือ 17 จังหวัดมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มคำ 2 ระดับ คือ ระดับกลุ่มจังหวัด 3 กลุ่ม และระดับจังหวัด 17 กลุ่ม

ในที่นี้จะแสดงการวิเคราะห์หากกลุ่มคำโดยพิจารณาจากประเด็นยุทธศาสตร์ และกลุ่มที่ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด เนื่องจากข้อจำกัดด้านเอกสารประกอบการวิเคราะห์ที่รวมรวมมาได้ คือ “งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549” จำแนกเป็นรายจังหวัด การจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี) เป็นข้อมูลในภาพรวมกว้าง ๆ เท่านั้น

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน โดยในระดับกลุ่มจังหวัดพบว่า สามารถหากกลุ่มคำได้จากประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ด้านจาก 6 ด้าน และในระดับกลุ่มที่ 5 กลุ่มที่มีนัยสำคัญ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 5.2 ดังนั้น ในการจัดทำโครงการด้านแรงงานในระดับกลุ่มจังหวัด จึงมีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานจะทำโครงการด้านแรงงานให้สอดคล้องกับกลุ่มทั้ง 6 ข้อ

ตารางที่ 5.2 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาส การแข่งขันในระดับนานาชาติ	- พัฒนา Knowledge worker สูงด้วยสาขาวิชานักวิเคราะห์/ไอทีฯ
3) สร้างความเข้มแข็ง...การท่องเที่ยวเพื่อผล ปัญหาความยากจน	- พัฒนามาตรฐานบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
4) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์	- พัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยสร้างคนให้มีความรู้
6) แผนการพัฒนาระบบบริหารงานกลุ่มจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพ	- จัดตั้งกลไก กำกับ และประสานการดำเนินงานของ กลุ่มจังหวัดอย่างบูรณาการ - จัดให้มี...ศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ที่มีศักยภาพและโอกาสการแข่งขันในระดับนานาชาติ มีกลยุทธ์ "พัฒนา Knowledge worker สูงด้วยสาขาวิชานักวิเคราะห์/ไอทีฯ" ดังนี้ โครงการด้านแรงงานที่จะตอบสนองกลยุทธ์นี้ จะเป็นด้านการพัฒนาศักยภาพ ฝึกอบรมงานเฉพาะด้าน คือ โครงการที่ดำเนินการอย่างครบวงจร ดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มจังหวัดเพียงพอต่อความต้องการแรงงานด้านนี้ (Demand) และสำหรับมีฝีมือแรงงานด้านนี้ในกลุ่มจังหวัดเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่ (Supply) เมื่อทราบช่องว่างระหว่าง 2 ด้านนี้ (Gap) จึงนำไปจัดทำโครงการที่ดำเนินการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้มาตรฐานระดับสากล และโครงการที่ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผู้ที่ผ่านการทดสอบจะได้รับใบรับรองที่ใช้ในการสมัครงานได้ และเป็นที่ยอมรับของนายจ้าง ซึ่งโครงการดังกล่าว นี้ ต้องมีผู้ร่วมดำเนินคือ สำนักงานแรงงานจังหวัด (สวจ.) สำนักงานจัดหางานจังหวัด (สจจ.) และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด (ศพจ.) หรือสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค (สพก.)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็ง...การท่องเที่ยวเพื่อลดปัญหาความยากจน ที่มีกลยุทธ์ "พัฒนามาตรฐานบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล" นั้น คำสำคัญ คือ มาตรฐานบุคลากรในด้านการท่องเที่ยว ดังนี้ โครงการที่สามารถจัดทำได้มีความคล้ายคลึงกับในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ เป็นโครงการใหญ่ที่เริ่มตัวยกระดับฐานข้อมูลบุคลากรในด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ดำเนินการพัฒนาทักษะฝีมือด้านการบริการสำหรับบุคลากรที่อยู่ในด้านนี้ อยู่แล้ว และฝึกฝีมือแรงงานใหม่ให้ผู้ว่างงานที่ประสงค์จะเข้าสู่ตลาดแรงงานด้านการท่องเที่ยว จัดหน้างานให้ผู้ผ่านการฝึกที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยที่บุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการอบรม เสริมความรู้ในเรื่อง สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงาน ดังนั้น นอกจาก สวจ. สจจ. และ ศพจ./สพก.

แล้ว ยังมีสำนักงานคุ้มครองแรงงานและสวัสดิการสังคม (สสค.) และสำนักงานประกันสังคมจังหวัด (สปจ.) เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาทรัพยากร่มนุษย์ เป็นการใช้คำที่มีความหมายกว้างมาก และเมื่อถ่ายทอดลงสู่กลยุทธ์ “พัฒนาทรัพยากร่มนุษย์รองรับเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยสร้างคนให้มีความรู้” ดังนั้น ความหมายในทางกว้างคือ การพัฒนา Knowledge worker ที่นอกเหนือไปจากอุตสาหกรรม ซอฟแวร์/ไอซีที และการท่องเที่ยว ซึ่งด้วยนัยดังนี้แล้ว หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานอาจจัดทำโครงการด้านการวางแผนพัฒนากำลังคนของกลุ่มจังหวัด ด้วยการสำรวจข้อมูลความต้องการตลาดแรงงาน (Demand and Supply) เพื่อนำไปวางแผนพัฒนากำลังแรงงานในกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับความต้องการกลุ่มจังหวัด โดยที่ สรจ. ควรเป็นผู้มีบทบาทหลักในการดำเนินโครงการนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 แผนการพัฒนาระบบบริหารงานกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเรื่องของการบริหารจัดการในกลุ่มจังหวัด ดังนั้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานสามารถจัดทำโครงการศูนย์ข้อมูลยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของกลุ่มจังหวัด และศูนย์อำนวยการบริหารจัดการยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบบริหารงานกลุ่มจังหวัด โดยมี สรจ. เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำโครงการ

ภายใต้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีจังหวัดที่เป็นสมาชิก จำนวน 8 จังหวัด ซึ่งได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือตอนบน จังหวัดที่เป็นสมาชิก จำนวน 8 จังหวัด ซึ่งได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดไปถ่ายทอดสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหน่วยงานสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดทั้ง 8 จังหวัดมีภารกิจที่จะต้องจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองต่อ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ ล้ำดับต่อไปจึงเป็นการวิเคราะห์หาคำที่มีนัยสำคัญในระดับจังหวัด

จังหวัดเชียงราย มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 6 ข้อตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 5.3 ซึ่งในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2, 3 และ 5 นั้นเหมือน หรือคล้ายคลึงกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 และ 4 ในระดับกลุ่มจังหวัด ดังนั้น สามารถนำการวิเคราะห์ในระดับกลุ่มจังหวัดมาปรับใช้ได้ ส่วนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 อาจจะจัดความยากจนนั้น ตรงกับประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ดังนั้น โครงการที่จังหวัดจัดทำคือ โครงการความความยากจนด้านแรงงานที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ดังนั้น

สิ่งที่ควรดำเนินการเพิ่มเติมคือ การดำเนินการตามกลยุทธ์ “ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนชุมชนในทุกด้านของจังหวัดเชียงราย” และ “สร้างระบบคุ้มครองทางสังคมให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม” ดังนั้น โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนด้านแรงงานระดับ

ตำบล จึงเป็นโครงการที่ สรจ. สามารถเสนอโครงการต่อ กบจ. ได้ โดยทำเป็นโครงการต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายในแต่ละปี เพื่อให้ครอบคลุมทุกด้านในจังหวัดเชียงรายในท้ายที่สุด

ตารางที่ 5.3 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดเชียงราย

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การขัดความยากจน	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการการบริหารจัดการ ข้อมูล งบประมาณ และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนทั้งระบบตั้งแต่บุคคล ชุมชน อำเภอ และจังหวัด - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกตำบลของจังหวัด เชียงราย - จัดควรวางแผนแก้ไขที่ให้บริการและดำเนินการเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในทางประกอบอาชีพและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ - สร้างระบบคุ้มครองทางสังคมให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม
2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างคนให้มีความรู้
3) สร้างความเข้มแข็ง....การท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนามาตรฐานบริการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับสากล
5) พัฒนาให้เป็นประตูการค้าการลงทุน กับต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาบุคลากรด้านแรงงานและผู้ประกอบการเพื่อเสริมสร้างจัดสมรรถนะความสามารถในการแข่งขัน - พัฒนาบุคลากรด้านแรงงาน
6) การส่งเสริม การบริหารบ้านเมืองที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบการบริการประชาชนเพื่อยกระดับความพึงพอใจ - จัดระบบการบริการให้ตรงกับความต้องการของประชาชน (การจัดตั้งศูนย์บริการร่วม One-stop Service) - ส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการให้บริการผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) - เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและระบบการบริหารงานภาครัฐ - พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร - พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้ครบถ้วน และทันสมัย
7) การรักษาความมั่นคงของรัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการกำหนดสถานะบุคคลและจัดระบบฐานข้อมูลเพื่อป้องกันการลักลอบเข้าเมืองและบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว - การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวมีดกฎหมายให้เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศต้นทาง

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การส่งเสริม การบริหารบ้านเมืองที่ดี นั้น มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องมากถึง 6 กลยุทธ์ โดยสามารถจัดเป็นกลุ่มได้คือ การบริการประชาชน การพัฒนาบุคลากร และฐานข้อมูล ดังนี้ สามารถจัดทำโครงการที่สอดคล้องกับทั้ง 3 กลุ่มได้ โดยเฉพาะโครงการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม One-stop Service ที่เน้นความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการ ทั้งในรูปแบบสำนักงานและการให้

บริการผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) โครงการพัฒนาบุคลากรที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ (Analytical Thinking) และการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ให้แก่เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงแรงงานจังหวัดทุกคน นอกจากนี้ โครงการพัฒนาฐานข้อมูลด้านแรงงานให้มีความทันสมัย มีข้อมูลครบถ้วน และเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ นับเป็นโครงการที่จังหวัดควรให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาความมั่นคงของรัฐ ตรงกับประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ และในระดับกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงานคือ การจัดทำฐานข้อมูลและจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ผิดกฎหมาย ซึ่งในด้านฐานข้อมูลนั้น ความมุ่งหมายของการที่เขื่อมโยงข้อมูลแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลด้านแรงงานของจังหวัดตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6

จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 5 ข้อตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.4 โดยที่ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 และ 9 สามารถปรับใช้โครงการที่วิเคราะห์ไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 และ 4 ในระดับกลุ่มจังหวัด และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นการเน้นการพัฒนาบุคลากรด้าน OTOP-SMES โดยที่กลยุทธ์ให้คำที่ค่อนข้างกว้างและเป็นนามธรรม ทำให้ยากต่อการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม โครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับกลยุทธ์นี้ คือ โครงการพัฒนาทักษะด้านการอาชีวศึกษา รับผิดชอบโดย ศพจ. หรือ ศพภ.

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม สามารถประยุกต์กิจกรรมของโครงการความ安แก่จันมาใช้สำหรับตอบสนองกลยุทธ์ “ส่งเสริมบริการทางสังคมให้ครอบคลุม ผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม” โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายการให้บริการจัดหางาน แนะแนวอาชีพ และฝึกอาชีพให้กับผู้ว่างงาน และผู้ด้อยโอกาส เช่น คนพิการ และผู้สูงอายุ ในส่วนของกลยุทธ์ “เพิ่มการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด” นั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล ดังนั้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานสามารถจัดทำโครงการป้องกันการติดยาเสพติด ให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 12 การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง แต่เป็นการให้คำที่มีความหมายกว้างครอบคลุมหลายแง่มุม ดังนั้น สามารถจัดทำโครงการที่เป็นการพัฒนาการให้บริการประชาชน เช่น ศูนย์บริการร่วม หรือการพัฒนาบุคลากรดังที่เสนอไว้ในจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 5.4 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) การพัฒนาส่งเสริมอุดหนุนกระบวนการผลิตและบริการใหม่ บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและเศรษฐกิจฐานความรู้	- พัฒนา Knowledge Worker สู่ระดับสากล และพัฒนามาตรฐานการบริการสถานบริการและบุคลากร
3) การพัฒนาการประกอบการหัตถอุตสาหกรรมบนพื้นฐานวัฒนธรรมเดิมเชื่อมโยงวัฒนธรรมใหม่อย่างต่อเนื่อง แข่งขันได้และยั่งยืน	- การพัฒนาบุคลากร (OTOP-SMEs)
8) การเสริมสร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม	- ส่งเสริมบริการทางสังคมให้ครอบคลุมผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาสังคม - เพิ่มการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
9) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	- การวางแผนกำลังคนและการพัฒนาศักยภาพให้ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาคนทุกช่วงอายุ
12) การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	- พัฒนาระบบราชการเพื่อให้บริการแก่ประชาชน ภาคเอกชน ตลอดจนภาครัฐด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ

จังหวัดน่าน มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 5.5 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สามารถจัดทำโครงการได้เข้าเดียวกับในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 5.5 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดน่าน

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การบริหารจัดการและการบริการ	- การพัฒนาองค์กร - ประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ - คุณภาพการให้บริการ
2) การพัฒนาเศรษฐกิจ	- แก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ - การพัฒนาฝีมือแรงงาน
4) การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	- การป้องกันผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจ มีกลยุทธ์ “แก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้” และ “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” ซึ่งเป็นการให้คำกว้าง ๆ ดังนั้น สามารถปรับกิจกรรมโครงการความร่วมมือจัดทำโครงการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในจังหวัดให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง คือ “การป้องกันผู้มีโอกาสเข้าไปใช้ยาเสพติด” หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานสามารถจัดทำโครงการป้องกันการติดยาเสพติดให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบได้ เช่นเดียวกับจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดพะเยา มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อตามที่เสนอในตารางที่ 5.6 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้ มีกลยุทธ์ที่สามารถจัดทำโครงการความภาระแก้จนได้ เช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มชีวิตร่วมสามารถในการแข่งขัน สามารถนำโครงการในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ของกลุ่มจังหวัดมาปรับใช้ได้ และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สามารถจัดทำโครงการได้ เช่นเดียวกับในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 5.6 กลุ่มคำที่มีอิทธิพลจากจังหวัดพะเยา

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้	- จัดโครงการแก้จนให้บริการและดำเนินการเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ
3) เพิ่มชีวิตร่วมสามารถในการแข่งขัน	- เพิ่มประสิทธิภาพและมูลค่าผลผลิตของ SMEs และวิสาหกิจชุมชนบนฐานความรู้ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ
5) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	- ปรับปรุงรูปแบบทำงาน ข้ามสายความสัมภากล ลดขั้นตอนและกระบวนการทำงาน ขยายการให้บริการประชาชน อาทิ ศูนย์บริการร่วม (One -stop Service) และการให้บริการผ่านระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ (e-Service) - พัฒนาชีวิตร่วมและวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร และหน่วยงานภาครัฐ

จังหวัดแพร่ มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ข้อ ตามตารางที่ 5.7 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มชีวิตร่วมสามารถในการแข่งขัน แก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้ มีกลยุทธ์ “พัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์” และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีกลยุทธ์ “พัฒนาการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน” และ “รักษาความมั่นคงของรัฐ” ซึ่งเป็นการใช้คำที่มีความหมายกว้าง และควรเป็นคำในระดับประเด็นยุทธศาสตร์มากกว่ากลยุทธ์ ดังนั้น จึงก่อให้เกิดความยากในการจัดทำโครงการที่มีความเฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตาม ในกรณีจังหวัดแพร่นั้น ยังคงสามารถจัดทำโครงการด้านแรงงานเพื่อตอบสนองกลยุทธ์ทั้ง 3 ข้อ

โดยนำโครงการด้านการสำรวจความต้องการด้านแรงงานและคาดการณ์แนวโน้มมาปรับใช้สำหรับกลยุทธ์ 2 ข้อแรก และโครงการจัดทำฐานข้อมูลและจัดระบบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายสำหรับกลยุทธ์ลำดับที่สาม

ตารางที่ 5.7 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดแพร่

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน แก้ไขปัญหาความยากจนและกระจายรายได้	- พัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากร่มมุนichy
2) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	- พัฒนาการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน - รักษาความมั่นคงของรัฐ

จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ข้อที่เกี่ยวข้องตามตารางที่ 5.8 โดยประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดปัญหาความยากจน สามารถจัดทำโครงการดังเช่นที่วิเคราะห์ไว้ในจังหวัดเทียงราย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อ โดยในข้อแรก สามารถจัดโครงการด้านการฝึกหัดกิจกรรมมีมือแรงงานที่เป็นการประสานความร่วมมือกับองค์กรเอกชนในการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในจังหวัด สำหรับกลยุทธ์ข้อที่สอง สามารถจัดทำโครงการป้องกันการติดยาเสพติดให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงานหางในระบบและนอกระบบส่วนกลยุทธ์ที่สามนี้ สามารถจัดทำโครงการได้ 2 รูปแบบ คือ โครงการสร้างและขยายหลักประกันทางสังคมขึ้นพื้นฐานสำหรับเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดย สรจ. วิเคราะห์ เสนอแนะในเชิงนโยบาย และ สปจ. แปลงไปสู่การปฏิบัติต่อการศึกษาหาอุปแบบการประกันสังคมที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจและการแข่งขัน มีกลยุทธ์ "พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs" สามารถจัดทำโครงการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 5 สามารถนำโครงการจัดทำฐานข้อมูลและจัดระบบแรงงานต่างด้าว มาเสนอภายใต้กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์นี้ได้

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 สามารถนำโครงการจากประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ของจังหวัดเทียงรายมาใช้ได้ และเสริมด้วยโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนด้านแรงงานโดยองค์กรปกครองท้องถิ่นและองค์กรเอกชน โดย สรจ. สามารถเสนอโครงการต่อ กนจ. เป็นโครงการต่อเนื่อง มีการกำหนดเป้าหมายในแต่ละปี เพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนในท้ายที่สุด

ตารางที่ 5.8 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการการบริหารจัดการข้อมูล งบประมาณ และการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาความยากจนทั้งระบบ ตั้งแต่บุคคล / ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ - จัดควรภาระแก้ไข เพื่อให้บริการและดำเนินแนวทางในการประกอบอาชีพที่เหมาะสม
2) พัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และเอกชน สนับสนุนการยกระดับวิชาชีพ ทักษะเฉพาะให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน - ส่งเสริมมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหายาเสพติด - ขยายโอกาสและปรับปรุงการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมขั้นพื้นฐานของผู้ชุมชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
3) การพัฒนาเศรษฐกิจและการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผู้ประกอบการ SMEs
5) การค้าชายแดนและความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ผู้อพยพย้ายถิ่นและผู้หลบหนีเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายย่างเป็นระบบและมีมาตรการและข้อกำหนดร่วมกันเพื่อสนับสนุนรัฐบาล
6) การบริหารจัดการที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการภารกิจและแผนงานทั้งรัฐ/อปท. และเอกชนให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานตามยุทธศาสตร์ - ปรับปรุงแบบการทำงาน ลดขั้นตอนและพัฒนาระบบ Electronic ในการบริหารและบริการประชาชน - เปิดเวทีประชาคมและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเผยแพร่ยุทธศาสตร์ - เสริมสร้างความสามารถและทักษะการทำงานแก่บุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น - ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้ทันสมัย

จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ข้อตามตารางที่ 5.9 และ 5.10 แต่เมื่อวิเคราะห์ระดับกลยุทธ์ พบว่า เป็นการใช้คำกว้างที่ควรจะเป็นประเด็นยุทธศาสตร์มากกว่าเป็นกลยุทธ์ เมื่อย้อนกลับไปเปรียบเทียบกับจังหวัดที่กล่าวมาแล้ว สามารถนำโครงการที่ได้ไว้เคราะห์ไว้แล้วมาใช้ได้ทั้งหมด

ตารางที่ 5.9 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดลำปาง

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่	<ul style="list-style-type: none"> - การขัดความยากจน - การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ - การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข็งขันได้ - การพัฒนาภูมายາกและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี - การรักษาความมั่นคงของรัฐ - การแก้ไขปัญหาความยากจน - การขัดความยากจนระดับชุมชน และระดับบุคคล - การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคนให้มีความรู้คุณธรรมและจริยธรรมเดรียมความพร้อมให้สอดคล้องกับการพัฒนาและแข่งขันของประเทศไทย - การเตรียมความพร้อมแก่สังคมเพื่อให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย - การพัฒนาชีดความสามารถในการดำเนินยุทธศาสตร์ชาติ - การพัฒนาระบบราชการ พัฒนาชีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรและหน่วยงานภาครัฐให้สอดคล้อง - เศริมสร้างความเป็นเลิศในงานปฏิบัติราชการ - การรักษาความมั่นคงของรัฐ
2) การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อรับการท่องเที่ยว

ตารางที่ 5.10 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดลำพูน

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
3) การพัฒนาด้านสังคมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้
4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการศึกษาต่อ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 (ตาก พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์) พนbowมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ข้อตามตารางที่ 5.11 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เป็นการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่สนับสนุนกลยุทธ์ คือ การพัฒนาทักษะการออกแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับสินค้า OTOP และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สามารถจัดทำโครงการครบวงจร เน้นด้วยการสำรวจความต้องการบุคลากรด้านการผลิตและการบริการในกลุ่มจังหวัด แล้วนำข้อมูลมาจัดทำการฝึกพัฒนาทักษะให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเสริมด้วยการอบรมความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายแรงงาน ดังนั้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดทุกแห่งจึงล้วนมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการดังกล่าว

ตารางที่ 5.11 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) การส่งเสริมการท่องเที่ยวและการบริการ	- พัฒนาศินค้าหนังตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
3) การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ	- พัฒนาบุคลากรด้านการผลิตและการบริการ

จังหวัดตาก มีประเด็นยุทธศาสตร์ 2 ประเด็น ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.12 แต่เมื่อวิเคราะห์ในระดับกลยุทธ์กลับไม่พบกลุ่มคำที่มีนัยสำคัญของกลยุทธ์ในประเด็นยุทธ์ที่ 3) เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งขึ้นด้วยความยากจน จึงได้ย้อนกลับไปพิจารณาเป้าประสงค์ พบว่ามีกลุ่มคำว่า “พัฒนาทรัพยากรมูลนิธีให้มีความรู้ความสามารถในการแข่งขัน” จึงเป็นที่มาสังเกตว่า การปรับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตากให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ อาจมีจุดบกพร่องบางประการที่ทำให้เกิดการ “ตกหล่น” ในระหว่างกระบวนการทบทวน เนื่องจากในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดตาก ฉบับเดิม ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการค้าชายแดน มีกลยุทธ์ “ส่งเสริมและพัฒนาแรงงานในสถานประกอบการเพื่อการส่งออก พัฒนาและจัดระบบบริหารแรงงานต่างด้าว เพื่อรองรับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน (สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2547: 53)”

ตารางที่ 5.12 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดตาก

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) บ้านเมืองน่าอยู่	- การให้บริการประชาชนทุกระดับประทับใจ - การจัดบริการทางสังคม
3) เสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งขึ้นด้วยความยากจน	

จังหวัดพิษณุโลก มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.13 โดยประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 8 มีกลยุทธ์ที่สามารถทำโครงการลงด้านแรงงานได้โดยตรง คือ คาดการณ์แก้ไขโดยปรับกิจกรรมให้เป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการวางแผนแก้ไข

ตารางที่ 5.13 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดพิษณุโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) เป็นศูนย์กลางการบริการด้านการขนส่งสินค้าผู้โดยสาร	- ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการบริการด้านการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารทั้งทางบกและทางอากาศ
4) ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนมีการปรับปรุงให้มีคุณภาพและอยู่ในระดับมาตรฐานให้ประชาชนและพนักงานมีหัวใจแห่งการบริการ (Service Mind) ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ดี	- ส่งเสริมให้ภาครัฐบริการที่ดีมีคุณภาพมาตรฐาน - สำนักงานปลายสู่ นำทำงาน - สร้าง Service Mind ให้ทุกคน
8) ส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนด้วยการแก้ไขปัญหาความยากจนและสังคมเริงระบุนากาраж	- จัดความรู้แก่ชุมชนภาคประชาชน

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นั้น สามารถจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาการให้บริการประชาชน โดยเน้นที่การพัฒนาบุคลากรในด้านการบริการประชาชน สร้างมาตรฐานการให้บริการแต่ละประเภท และอาจใช้ PSO (Thailand International Public Sector Standard Management System and Outcomes) มาเป็นเกณฑ์ในการพัฒนาบุคลากรและการให้บริการ เพื่อสนองตอบกลยุทธ์ทั้งสามข้อได้

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 นั้น สามารถจัดทำโครงการที่เป็นการสนับสนุน หรือตอบสนองกลยุทธ์โดยทางอ้อม คือ การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่เกี่ยวข้องกับบริการด้านการขนส่ง ทั้งนี้ จะต้องประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหารือว่า หน่วยงานใดสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดพิษณุโลกจะมีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานตามกลยุทธ์นี้ได้อย่างไรบ้าง โดยวิธีการสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพหลักของกลยุทธ์นี้ การกำหนดกิจกรรมและกลุ่มเป้าหมายในโครงการจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สร.ฯ. ควรเป็นหน่วยประสานงานหลัก เพื่อจัดทำโครงการร่วมกับ สพก. สจจ. สสค. และ สปจ.

จังหวัดเพชรบูรณ์ มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.14 โดยในประเด็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 นั้น สามารถจัดทำโครงการพัฒนาฝีมือแรงงานที่เกี่ยวข้องกับสินค้า OTOP ซึ่งเป็นโครงการที่ สพจ. มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ส่วนในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 นั้น เมื่อตีความจากกลยุทธ์ จะพบว่า สสค. และ สปจ. น่าจะเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำโครงการด้านแรงงาน โดย สปจ. เน้นโครงการขยายการประกันสังคมให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย และ สสค. เน้นโครงการสำรวจประเมินสถานการณ์ด้านสวัสดิการแรงงานในจังหวัดว่า ยังมีส่วนที่ต้องพัฒนาปรับปรุงอย่างไร

ตารางที่ 5.14 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดเพชรบูรณ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) พัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางความสุขด้วยการพัฒนาระบบนิเวศน์	- ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแรงงานและรายได้โดยมุ่งเน้นสินค้า OTOP
2) พัฒนาให้มีประชากรคุณภาพชีวิตที่ดี	- ส่งเสริมให้มีหลักประกันสวัสดิการทางสังคมและพิทักษ์สิทธิทางสังคม

จังหวัดสุโขทัย มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อ ตามที่นำเสนอไว้ในตารางที่ 5.15 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 สามารถจัดทำโครงการความยั่งยืน และโครงการสำรวจความต้องการแรงงานในจังหวัด เพื่อนำไปส่งเสริมการประกอบอาชีพที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในจังหวัด และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 สามารถจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน และโครงการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน รวมทั้งโครงการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาแรงงานในระดับพื้นที่

ตารางที่ 5.15 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดสุโขทัย

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) การแก้ไขปัญหาความยากจน	- ให้บริการคำแนะนำเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพ - ส่งเสริมการประกอบอาชีพ
4) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	- ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคน สังคม และเครือข่ายชุมชน
5) การบริหารจัดการภาครัฐที่ดี	- ปรับปรุงการบริหารภาครัฐ - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาจังหวัด

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 กลยุทธ์ “ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคน สังคม และเครือข่ายชุมชน” นั้น เป็นการใช้คำที่ค่อนข้างกว้างและเป็นนามธรรม การแปลงไปสู่การปฏิบัติจึงค่อนข้างยากอย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากพันธกิจของกระทรวงแรงงาน อาจตีความได้ว่า การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน และส่งเสริมการมีงานทำและหลักประกันทางสังคม เป็นการสนับสนุนกลยุทธ์นี้ได้ ดังนั้น จึงสามารถจัดทำโครงการสำรวจความต้องการของตลาดแรงงานของสุโขทัย โครงการขยายระบบเครือข่ายในระดับชุมชนเพื่อการคุ้มครองแรงงาน และโครงการสำรวจความคิดเห็นในระดับชุมชนในการขยายความคุ้มครองด้านการประกันสังคม

จังหวัดอุตรดิตถ์ มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพียงหนึ่งข้อ ตามที่นำเสนอไว้ในตารางที่ 5.16 คือประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ซึ่งสามารถจัดทำโครงการด้านแรงงานที่มีทั้งตอบสนองกลยุทธ์ที่หนึ่ง และสอง และสนับสนุนกลยุทธ์ที่สาม ทั้งนี้ ในกลยุทธ์สองข้อแรกสามารถจัดทำโครงการตามแก้ไข และโครงการป้องกันการติดยาเสพติดให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบ และในกลยุทธ์ที่สาม อาจจัดทำโครงการหน่วยงานประสานด้วย โดยนำแนวความคิดจากสำนักงาน ก.พ. มาปรับใช้

ตารางที่ 5.16 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดอุตรดิตถ์

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
4) การพัฒนาคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - การแก้ไขปัญหาความยากจนและความเดือดร้อนของประชาชน - การแก้ไขปัญหายาเสพติด - การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2 (กำแพงเพชร นครสวรรค์ พิจิตร อุทัยธานี) เน้นการเป็นศูนย์ธุรกิจข้าวขันนำข่องประเทศไทย จึงพบว่าในระดับกลุ่มจังหวัดมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเพียง 2 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.17 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมูลค่าน้ำมีกลยุทธ์ การพัฒนาผู้ประกอบการระดับธุรกิจและชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ดังนั้น สามารถจัดทำโครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับกลยุทธ์คือ โครงการพัฒนาทักษะการออกแบบบรรจุภัณฑ์

ตารางที่ 5.17 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) การสร้างมูลค่า	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาผู้ประกอบการระดับธุรกิจและชุมชน
3) การพัฒนาการตลาดและระบบบริหารจัดการขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจ และเพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขัน ทักษะด้านการตลาดและการบริหารจัดการขนส่ง

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการตลาดและระบบบริหารจัดการขนส่ง มีเป้าประสงค์ที่จะเป็นศูนย์กลางการค้าข้าวและส่งออกรายใหญ่ของประเทศไทย ดังนั้น กลยุทธ์ที่กำหนดจึงเน้นไปที่ทรัพยากรมนุษย์ด้าน “ธุรกิจข้าว” เป็นหลัก โครงการด้านแรงงานที่จะสามารถจัดทำได้จึงค่อนข้างจำกัด

คือ ต้องเป็นโครงการพัฒนาทักษะด้านการบริหารจัดการ ชีวิตรัฐฯ อาจจะต้องทบทวนปรับหรือสร้างหลักสูตรที่ตอบสนองกลยุทธ์ดังกล่าว

จังหวัดกำแพงเพชร มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.18 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 สามารถจัดทำโครงการด้านแรงงานเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ในการเพิ่มคุณภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ โครงการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริการด้านการท่องเที่ยว และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 สามารถจัดทำโครงการพัฒนาทักษะการออกแบบบรรจุภัณฑ์สินค้า OTOP ให้แก่ผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ดังกล่าว สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 นั้นเมื่อวิเคราะห์กลยุทธ์พบว่า เป็นกลยุทธ์ที่ยังไม่เป็นรูปธรรม แต่อย่างไรก็ตาม สามารถนำโครงการความร่วมมือแก้ไขมาใช้เพื่อตอบสนองกลยุทธ์นี้ได้

ตารางที่ 5.18 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดกำแพงเพชร

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและประวัติศาสตร์	- การเพิ่มคุณภาพและมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวและการให้บริการด้านการท่องเที่ยว
3) ส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	- พัฒนาและเพิ่มผู้ประกอบการผลิตและจัดจำหน่ายสินค้า OTOP รายใหม่ที่มีคุณภาพ
4) เสริมสร้างสังคมที่ปลอดภัย	- ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้และขยายโอกาสให้กับกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาส

จังหวัดครัวสารค มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 5 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.19 ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ไขปัญหาความยากจน มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสามกลยุทธ์ โดยในกลยุทธ์แรกนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 – 2549 ในส่วนกลางคือ สำนักงานประกันสังคมได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อขยายขอบเขตด้านการประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานอุตสาหกรรมและแรงงานภาคเกษตรดังนั้น สปจ. อาจนำผลการศึกษาดังกล่าวมาปรับใช้ เพื่อเสนอโครงการต่อ กบจ. ในกระบวนการผลลงสู่จังหวัดครัวสารค ส่วนกลยุทธ์ที่สอง เป็นคำอุ่นใจกว้าง ดังนั้น อาจเสนอโครงการสำรวจความต้องการตลาดแรงงานจังหวัดครัวสารค เพื่อนำมาเป็นฐานข้อมูลในการส่งเสริมอาชีพและพัฒนาแรงงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานครัวสารคต่อไป และในกลยุทธ์ที่สาม สามารถเสนอโครงการความร่วมมือแก้ไข เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ดังกล่าว

ตารางที่ 5.19 กิจกรรมที่มีปัจจัยสำคัญจากจังหวัดครัวเรค

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) การแก้ไขปัญหาความยากจน	<ul style="list-style-type: none"> - ขยายขอบเขตด้านการประกันสังคมให้ครอบคลุมแรงงานอกระบบและแรงงานภาคเกษตรและส่งเสริมการระดมเงินออมเพื่อสวัสดิการของชุมชน - ส่งเสริมแรงงานและอาชีพ - การจัดควรภานแก้จนเพื่อส่งเสริมอาชีพและให้บริการคำแนะนำเพื่อสร้างโอกาสและทางเลือก
2) การพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมความรู้และอาชีพให้ครัวเรือนมากเพิ่มขึ้นได้ - ส่งเสริมการคุ้มครองทางสังคมแก่ผู้ที่อยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบและผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากปัญหาสังคมโดยชุมชนเมืองท่าท่วม - เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุนำความรู้และประสบการณ์มาทำประโยชน์เพื่อสังคม และสร้างรายได้
3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมทั้งบุคลากรระดับพื้นฐานวิชาชีพเฉพาะ - เพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของ SMEs และวิสาหกิจชุมชนบนฐานความรู้ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ - ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาบุคลากรด้าน Logistics ที่มีคุณภาพที่ตอบสนองความต้องการธุรกิจ Logistics ทั้งในระดับบริหารและปฏิบัติการ - พัฒนาระบบทั้งมูล่องค์ความรู้ และการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อใช้ในการตัดสินใจของรัฐบาล
5) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงแบบการทำงาน ข้ามภัยความสะอาด ลดขั้นตอนและกระบวนการการทำงานของราชการให้บริการประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์บริการร่วม และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ - พัฒนาขีดความสามารถสมรรถนะและรัฐมนตรีรวมการทำงานของบุคลากร และหน่วยงานภาครัฐ โดยส่งเสริมบุคลากรให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพ - เสริมสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติราชการ โดยปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศ และสร้างนวัตกรรมในการทำงานโดยอาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่
7) การรักษาความมั่นคงของรัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดระบบแรงงาน ต่างด้าวที่มีประสิทธิภาพ - แก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงผู้ลักลอบเข้าเมืองและแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย โดยการพัฒนาระบบตรวจสอบเข้าเมือง การสกัดกั้นการเข้ามาใหม่ ปราบปรามขบวนการนำเข้าและ จัดระบบแรงงานต่างด้าวที่มีดีกฎหมาย

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพ มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสาม กลยุทธ์ โดยในกลยุทธ์แรกเน้นที่กลุ่มสตรีเป็นเป้าหมายหลัก ดังนั้น สรจ. และศพจ. สามารถทำโครงการ สำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อดำเนินการฝึกอาชีพ หรือจัดงานให้ได้ตรงตามความ ต้องการ สำหรับกลยุทธ์ที่สองนั้น ในระยะแรก สรจ. สสค. และ สปจ. สามารถจัดทำโครงการศึกษาวิจัย เพื่อกำหนดขอบเขตของการคุ้มครองทางสังคมแก่ผู้ที่อยู่ในเศรษฐกิจนอกระบบและผู้ที่ได้รับผลกระทบ จากปัญหาสังคม โดยระดมความคิดเห็นจากชุมชนและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง และในกลยุทธ์ที่สามนี้ สรจ. สามารถจัดทำโครงการส่งเสริมการมีงานทำให้แก่ผู้สูงอายุ โดยการสำรวจจัดทำทะเบียนผู้สูงอายุที่ มีประสงค์จะทำงาน และตำแหน่งงานที่ผู้สูงอายุสามารถทำได้ หรือส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบอาชีพ อิสระแก่ผู้สูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจ มีกลยุทธ์ที่ เกี่ยวข้องสี่กลยุทธ์ ทั้งนี้ ศพจ. สามารถจัดทำโครงการพัฒนาทักษะและความรู้ของบุคลากรระดับ พื้นฐานวิชาชีพเฉพาะให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมในจังหวัด เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ แรก โครงการพัฒนาบุคลากรด้าน SMEs และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสนองตอบกลยุทธ์ที่สอง และโครงการ พัฒนาบุคลากรด้าน Logistics เพื่อสนองตอบกลยุทธ์ที่สาม และในกลยุทธ์ที่สี่ สรจ. ควรเป็นผู้มีบทบาท หลักในการตอบสนองกลยุทธ์ดังกล่าว โดยจัดทำโครงการพัฒนาระบบข้อมูล องค์ความรู้ และการ วิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการวางแผนด้านแรงงานในจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสามกลยุทธ์ โดย สามารถใช้โครงการที่เสนอไว้ในจังหวัดเชียงราย เนื่องจากเป็นกลยุทธ์ที่เหมือนกัน และในประเด็น ยุทธศาสตร์ที่ 7 การรักษาความมั่นคงของรัฐ นั้นตรงกับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 ของจังหวัดเชียงราย จึง สามารถนำโครงการที่เสนอไว้มาใช้ คือ การจัดทำฐานข้อมูลและจัดระบบแรงงานต่างด้าวมีกฎหมาย ซึ่งในด้านฐานข้อมูลนั้น ควรมีโครงการที่เชื่อมโยงข้อมูลแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเข้าสู่ระบบฐาน ข้อมูลด้านแรงงานของจังหวัดด้วย

จังหวัดพิจิตร มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 3 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.20 โดยใน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้ ได้กำหนดกลยุทธ์ "การ ลดอัตราการว่างงาน" ซึ่งควรเป็นเป้าประสงค์มากกว่าจะเป็นกลยุทธ์ อย่างไรก็ตาม อาจจะลดอัตราการ ว่างงานลงได้ ก็คือ การส่งเสริมให้คนมีงานทำ ดังนั้น โครงการสำรวจความต้องการตลาดแรงงาน เพื่อ บรรจุคนตามตำแหน่งงานว่าง จึงเป็นโครงการที่สามารถเสนอเพื่อตอบสนองกลยุทธ์นี้ได้

ตารางที่ 5.20 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดพิจิตร

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1) การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้	- การลดตื้อราชการช่างงาน
5) การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	- การแก้ไขปัญหายาเสพติด - การแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ และอำนวยความสะดวกความเป็นธรรม
6) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	- การบริหารจัดการหน่วยงาน - การแก้ไขปัญหาทุจริตคอรัปชัน - การให้บริการประชาชน

ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสองกลยุทธ์ โดยในกลยุทธ์แรก สามารถเสนอโครงการป้องกันการติดยาเสพติดให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ และในกลยุทธ์ที่สองสามารถเสนอโครงการความภาระแก้จันได้

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสามกลยุทธ์ โดยสามารถเสนอโครงการพัฒนาทักษะบุคลากรในด้านการบริหารจัดการ เน้นทักษะการติดติวิเคราะห์ และการบริหารเชิงกลยุทธ์ เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ที่หนึ่ง โครงการหน่วยงานไสสะอด โดยนำแนวความคิดจากสำนักงาน ก.พ. เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ที่สอง และ โครงการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ เพื่อตอบสนองกลยุทธ์ที่สาม

จังหวัดอุทัยธานี มีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง 2 ข้อ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 5.21 โดยในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ศพจ. และ สจจ. สามารถเสนอโครงการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการเพื่อการเข่งขัน และในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 มีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องสามกลยุทธ์ โดยในกลยุทธ์ที่หนึ่ง สจจ. สามารถจัดทำโครงการสำรวจความต้องการตลาดแรงงานในจังหวัด เพื่อนำข้อมูลมาเป็นฐานในการส่งเสริมการมีงานทำในจังหวัด โดยที่ สจจ. จัดทำโครงการให้บริการจัดหางานทั้งในและนอกสถานที่ (Mobile Unit) และผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Job) ซึ่งเป็นโครงการที่ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว เพียงแต่ต้องปรับปรุงข้อมูลในจังหวัด ให้มีความทันสมัย เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ตารางที่ 5.21 กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญจากจังหวัดอุทัยธานี

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
2) เพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการแข่งขัน	- สร้างและพัฒนาปัจจัยสนับสนุนพื้นฐาน (โครงสร้างพื้นฐาน/IT/ นวัตกรรม) และผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ
5) พัฒนาคุณภาพและการคุ้มครองทางสังคม	- ส่งเสริมให้คนมีงานทำ - ปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ - การป้องกันและแก้ไขปัญหาฯลฯ

สำหรับกลยุทธ์ที่สองนี้ สปจ. และ สสค. สามารถทำโครงการศึกษาวิจัยเพื่อขยายขอบเขตการคุ้มครองทางสังคมโดยระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชน กลุ่มเป้าหมายด้วย และในกลยุทธ์ที่สามนี้ สามารถเสนอโครงการป้องกันการติดยาเสพติดให้กับกลุ่มที่เป็นแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ

แนวทางในการจัดทำโครงการด้านแรงงาน

จากที่ได้นำเสนอมาทั้งหมด สามารถสรุปเป็นแนวทางในการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัดและจังหวัด เพื่อเสนอของบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ ดังนี้

- การวิเคราะห์หากลุ่มคำที่มีนัยหรือมีความสำคัญ (Key words) จากมิติกระทรวง
- การนำคำที่มีนัยสำคัญจากมิติกระทรวงมาเขียนเป็นคู่มือที่มีนัยสำคัญในมิติพื้นที่ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน จังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- นำกลุ่มคำที่ได้มาแปลงเป็นโครงการด้านแรงงาน โดยเริ่มจากแนวความคิดของโครงการ (Project ideas) แล้วจึงจัดทำรายละเอียดโครงการตามแบบฟอร์มที่กำหนด

รูปแบบการเขียนโครงการนั้นเป็นความรู้เบื้องต้นที่ผู้ปฏิบัติงานควรทราบในหลักการอยู่แล้ว และสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้มอบให้ รศ. สมชัย ศรีสุทธิยากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดทำเอกสารประกอบการบรรยายเพื่อเป็นคู่มือในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และการเขียนโครงการให้แก่เจ้าหน้าที่ สรา. 75 จังหวัดแล้ว (สมชัย, 2548) นอกจากนี้ ในการจัดทำคำขอของบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ สำนักงานประมาณได้กำหนดแบบฟอร์มไว้ให้ ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบการเขียนโครงการ สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ การเขียนโครงการที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเป็น

โครงการที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนของจังหวัด/จังหวัด ส่วนที่สำคัญคือ หลักการและเหตุผล และกิจกรรมดำเนินการ ซึ่งควรเรียงร้อยให้เห็นว่า การดำเนินโครงการด้านแรงงานเป็นการดำเนินงาน ตามกลยุทธ์ และตอบสนองต่อเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด/จังหวัด

อย่างไรก็ตาม การจัดทำโครงการด้านแรงงานที่เป็นรูปธรรมนั้น จำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องนำข้อมูลในระดับจังหวัดมาประกอบการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัดด้วย เช่น ข้อมูลสถานการณ์แรงงาน ความต้องการของตลาดแรงงานในกลุ่มจังหวัด/จังหวัด ซึ่งก็คือการทำ SWAT Analysis นั่นเอง ดังนั้น ในที่นี้จะคัดเลือกตัวอย่างโครงการที่เกิดจากการระดมสมองของผู้ปฏิบัติงานในภูมิภาค (ภาคเหนือ 17 จังหวัด) ที่พิจารณาแล้วว่า เป็นไปตามแนวทางการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ได้นำเสนอไว้

ในปีงบประมาณ 2549 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2548 ถึงมกราคม 2549 สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้จัดทำโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนงานและงบประมาณเชิงบูรณาการเพื่อมุ่งสู่ผลลัมพุทธ์ตามยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงานจำนวน 3 ครั้ง 3 ภาค คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคกลางและภาคตะวันออก โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านแผนงานและงบประมาณจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัด (สรจ. สจจ. สสค. สปจ. ศพจ. หรือ สพก.) ซึ่งในการประชุมเชิงปฏิบัติการ ดังกล่าวได้มีการบรรยายแสดงการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัดเพื่อแปลงไปสู่การจัดทำโครงการด้านแรงงาน และได้มีการแบ่งกลุ่มย่อยตามกลุ่มจังหวัดเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุม เชิงปฏิบัติการได้ระดมสมองร่วมกันคิดโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัดและจังหวัด

เพื่อให้สอดคล้องกับการเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนและจังหวัดภาคเหนือมาเป็นกรณีศึกษาในเอกสารวิชาการฉบับนี้ จึงได้นำโครงการด้านแรงงานที่เป็นผลผลิตจากการประชุมกลุ่มย่อย ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนงานและงบประมาณเชิงบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่ผลลัมพุทธ์ตามยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ ระหว่างวันที่ 15 – 17 ธันวาคม 2548 ณ จังหวัดพิษณุโลกมานำเสนอ

โครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนของจังหวัด

เมื่อพิจารณาเทียบกับกลุ่มคำที่มีรายละเอียดที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว พบร่วม ในจำนวนโครงการที่นำเสนอมาทั้งหมด 4 โครงการ มีโครงการที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพียง 1

โครงการ คือ โครงการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อขยายคุณภาพและศักยภาพการผลิตสินค้าและบริการ ที่เสนอโดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (ดูภาคผนวก ก) โดยเป็นการตอบสนองกลยุทธ์ “พัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยสร้างคนให้มีความรู้” (ดูตารางที่ 5.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4)

โครงการที่นำเสนอโดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนนี้ ได้นำเสนอตามแบบฟอร์มการจัดทำคำของบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการตามที่สำนักงบประมาณกำหนด และมีจุดเด่นคือ การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่แรงงานยังมีทักษะฝีมือแรงงานขั้นพื้นฐานซึ่งไม่เพียงพอต่อการผลิตและการบริการเพื่อการแข่งขัน และได้เสนอการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในสถานประกอบการด้วยการจัดฝึกอบรมตามความต้องการของสถานประกอบการแต่ละกลุ่ม โดยมีเจ้าภาพผู้รับผิดชอบเสนอโครงการคือ ศพจ. เพร และผู้ร่วมดำเนินการคือ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือ คือ เพร แม่ย่องสอน ลำปางและลำพูน อย่างไรก็ตาม โครงการดังกล่าวยังขาดความชัดเจนในวิธีดำเนินการระดับกิจกรรมว่าแต่ละหน่วยงานจะต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง

โครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในระดับจังหวัดนั้น มีการนำเสนอโครงการทั้งหมด 8 โครงการ พ布ว่า มีเพียง 3 โครงการที่เสนอโดยจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง (ดูภาคผนวก ข) เป็นไปตามการวิเคราะห์กลุ่มคำที่มีนัยสำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มจังหวัด ดังนี้

1) โครงการพัฒนาแรงงานกลุ่มผู้ประกอบการพื้นบ้าน สอดคล้องกับกลยุทธ์ “การพัฒนาบุคลากร (OTOP – SMEs)” ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (ดูตารางที่ 5.4) แต่เนื่องจากกลุ่มย่อยได้นำเสนอเพียงหลักการและเหตุผล และกิจกรรมดำเนินการ ซึ่งค่อนข้างเป็นระดับแนวความคิดของโครงการ (Project ideas) ดังนั้น จังหวัดเชียงใหม่จะต้องนำแนวความคิดของโครงการนี้ไปจัดทำรายละเอียดโครงการที่ควรแสดงให้เห็นว่าโครงการทำอะไรบ้างตามแบบฟอร์มการจัดทำคำของบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการตามที่สำนักงบประมาณกำหนดต่อไป

2) โครงการส่งเสริมศักยภาพมัคคุเทศก์ท่องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเมืองลำพูน สอดคล้องกับกลยุทธ์ “การแก้ไขปัญหาความยากจนและการกระจายรายได้” ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 (ดูตารางที่ 5.10) แม้จะระบุว่าหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดลำพูนเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ แต่โครงการดังกล่าวยังขาดความชัดเจนในวิธีดำเนินการระดับกิจกรรมว่าแต่ละหน่วยงานจะต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง

3) โครงการพัฒนาบุคลากรอุตสาหกรรมเชرامิกจังหวัดลำปาง สอดคล้องกับกลยุทธ์ "การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ" ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (ดูตารางที่ 5.9) และดำเนินการเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์จังหวัดลำปูนที่ต้องการเป็นเมืองเชرامิกแห่งประเทศไทยและอาเซียน ทั้งนี้ ระบุหน่วยงานรับผิดชอบดังนี้ ศพก. 10 ลำปางและ สสค. ลำปาง

ข้อสังเกตจากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงมิติกระทรวงและมิติพื้นที่

จากการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงมิติกระทรวง และมิติพื้นที่ โดยอาศัยการวิเคราะห์หาคำที่มีความสำคัญ (Key words) หรือมีนัยสำคัญต่อการแปลงไปสู่การจัดทำโครงการด้านแรงงานสำหรับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในพื้นที่นั้น มีข้อสังเกตที่ได้จากการวิเคราะห์กลุ่มภาคเหนือ 17 จังหวัด ดังนี้

- 1) ความหลากหลายรูปแบบ (Format) ในกระบวนการนำเสนอ_yothscast ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด
- 2) การใช้คำที่มีความหมายกว้างเกินไปในระดับกลยุทธ์ บางครั้งอาจเป็นคำที่ควรอยู่ในระดับประเด็นยุทธศาสตร์หรือเป้าประสงค์ ทำให้ยากต่อการแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม
- 3) การเขียนวิสัยทัศน์ที่เฉพาะเจาะจงเกินไป มีผลให้เกิดปัญหาหรืออุดอ่อนในการเชื่อมโยง วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ เป็นปัญหาในการถ่ายทอด (Cascading) จากระดับบนลงล่าง หรือจากยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ

อนึ่ง ปัญหาที่พบสะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจในการเขียนแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) ในมิติพื้นที่ และ รศ. ดร. สมชาย ศรีสุทธิยากรได้ให้ความเห็นไว้ว่า

แผนยุทธศาสตร์นั้น จะต้องแสดงความสัมพันธ์ และมีการเชื่อมโยงเป็นลูกโซ่จาก วิสัยทัศน์ และภาระจ่ายออกมารูปแบบประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และนำไปสู่กลยุทธ์ ได้ ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ให้มีคุณภาพและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (สมชาย, 2548: 28)

ดังนั้น ในการจัดทำโครงการด้านแรงงาน เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงแรงงานในภูมิภาคจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจกับคำศัพท์ทางวิชาการให้ชัดเจน ทั้งคำว่า วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) เป้าประสงค์ (Goals) และกลยุทธ์ (Strategy) นอกจากนี้ ยังต้องสามารถวิเคราะห์ประเมินสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยเฉพาะในพื้นที่ ดัง

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เอกสารวิชาการฉบับนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์การปรับโครงสร้างและรูปแบบการบริหารงานที่เกิดขึ้นในกระทรวงแรงงาน ภายหลังการปฏิรูประบบราชการเมื่อปี พ.ศ. 2545 ว่า ในส่วนกลางนั้น ได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างและการบริหารงานจากโครงสร้างแบบแบ่งแยกตามหน้าที่ (The Functional Organization) เป็นโครงสร้างแบบกลุ่มภารกิจ (The Self-Contained-Unit Organization) ในขณะที่ในส่วนภูมิภาคเปลี่ยนเป็นโครงสร้างแบบแมทริกซ์ (The Matrix Organization) ซึ่งเป็นการบริหารงานแบบบูรณาการ ภายใต้การกำกับทั้งจากปลัดกระทรวง/อธิบดีในส่วนกลาง และผู้ว่าราชการในจังหวัด

การบริหารงานแบบบูรณาการดังกล่าว นำไปสู่การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่มุ่งหมายของจังหวัด 19 กลุ่มและยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 75 จังหวัด หน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานในจังหวัดจึงมีหน้าที่ในการบูรณาการงานของกระทรวงแรงงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่มุ่งหมายของจังหวัดและจังหวัดซึ่งจัดเป็นภารกิจที่ท้าทายและต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างมิติกระทรวงและมิติพื้นที่

ในเอกสารวิชาการฉบับนี้ ได้แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ในมิติกระทรวง (Function) และมิติพื้นที่ (Area) โดยมีสมมุติฐานว่า ยุทธศาสตร์จะมีตัวชี้วัด (Agenda) ได้ผ่านพ้นการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548 – 2551 ประกอบกับแนวโน้มว่า ในอนาคตจังหวัดจะเป็นหน่วยงานที่สามารถจัดทำคำขอใบอนุญาตได้โดยตรง และไม่ต้องผ่านส่วนราชการดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะพยายามวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่มุ่งหมายของจังหวัดและจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะบูรณาการงานของกระทรวงแรงงานเข้าสู่จังหวัดให้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่มุ่งหมายของจังหวัดและจังหวัดในภาคเหนือ ถูกนำมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์โดยพิจารณาทั้งระดับกลุ่มจังหวัด 3 กลุ่ม และระดับจังหวัด 17 จังหวัด ในการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเพื่อเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ หรือจัดทำโครงการด้านแรงงานนั้น ได้ใช้วิธีการหากกลุ่มคำที่มีความสำคัญ หรือมีนัยสำคัญ (Key Words) จากทั้งมิติกระทรวงและมิติพื้นที่ เมื่อได้คำที่มีความสำคัญจากทั้งสองทางแล้ว จึงนำมามาวิเคราะห์เพื่อพิจารณาเสนอแนะการจัดทำโครงการด้านแรงงาน เพื่อเสนอข้อบัญญัติจากบัญญัติประจำจังหวัดแบบบูรณาการต่อไป

ดังนั้น จึงนำเสนอแนวทางในการจัดทำโครงการด้านแรงงานที่ตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างลุ่มจังหวัดและจังหวัด คือ

1. การวิเคราะห์หากลุ่มคำที่มีนัยหรือมีความสำคัญ (Key words) จากมิติกรุงเทพฯ
2. การนำคำที่มีนัยสำคัญจากมิติกรุงเทพฯ มาเชื่อมโยงกับกลุ่มคำที่มีนัยสำคัญในมิติพื้นที่ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
3. นำกลุ่มคำที่ได้มาแปลงเป็นโครงการด้านแรงงาน โดยเริ่มจากแนวความคิดของโครงการ (Project ideas) แล้วจึงจัดทำรายละเอียดโครงการตามแบบฟอร์มที่กำหนด

จากการทดลองวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างลุ่มจังหวัดและจังหวัดในภาคเหนือ พบร่วมกันในสังกัดกระทรวงแรงงานในภูมิภาค สามารถจัดทำโครงการด้านแรงงานที่หลากหลาย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในจังหวัดนั้น ๆ ว่า มีกลุ่มคำที่มีความสำคัญอยู่มากน้อยเพียงใด ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในระดับกลุ่มจังหวัด พบร่วมกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนเป็นเพียงกลุ่มเดียวที่ มีกลุ่มคำที่มีความสำคัญหรือนัยสำคัญให้สามารถแปลงไปสู่โครงการด้านแรงงานได้มากกว่าอีกสองกลุ่มจังหวัดที่เหลือ คือ ภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ในระดับจังหวัดนั้น พbmีความหลากหลายอยู่มาก เพราะมีทั้งจังหวัดที่มีกลุ่มคำที่มีความสำคัญหรือนัยสำคัญจำนวนมากไปจนถึงจำนวนน้อย

ความหลากหลายที่พบ ทำให้ได้ข้อสังเกตว่า การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างลุ่มจังหวัดและจังหวัดนั้นมีรูปแบบ (Format) ที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป แม้ในกลุ่มจังหวัดเดียวกัน การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายกว้างเกินไปในระดับกลยุทธ์ ทำให้ยากต่อการแปลงไปสู่การปฏิบัติ และที่สำคัญ พบร่วมกับการถ่ายทอดเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ยังไม่สมบูรณ์นัก

ข้อสังเกตดังกล่าวนำไปสู่การสรุปว่า เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงแรงงานในภูมิภาค จำเป็นต้องทำความเข้าใจกับคำศัพท์ทางวิชาการให้ชัดเจน ทั้งคำว่า วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) เป้าประสงค์ (Goals) และกลยุทธ์ (Strategy) นอกจากนี้ ยังต้องสามารถวิเคราะห์ประเมินสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยเฉพาะในพื้นที่ คือ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ ตัดสินใจ และจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ของโครงการที่จะนำเสนอต่อ กบจ. ต่อไป

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์การพัฒนาภารกิจจังหวัดและจังหวัดในอีก 3 ภูมิภาค คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และ ภาคกลางและภาคตะวันออก อาจจะให้ภาพที่แตกต่างไปจากที่พูดในภาคเหนือ ดังนั้น การวิเคราะห์หาความเชื่อมโยงระหว่างมิติกระบวนการและมิติพื้นที่ โดยใช้วิธีหา กลุ่มคำที่มีความสำคัญหรือมีนัยสำคัญ (Key Words) ในอีก 3 ภูมิภาคจะเป็นสิ่งที่ควรจะศึกษา วิเคราะห์ในลำดับต่อไป

นอกจากนี้ การนำยุทธศาสตร์การพัฒนาภารกิจจังหวัดและจังหวัดเพียงหนึ่งกิจกรรมและหนึ่งจังหวัด มาเป็นกรณีศึกษา เพื่อวิเคราะห์และจัดทำโครงการด้านแรงงานในรายละเอียดที่สมบูรณ์ดังเช่นที่ได้ นำเสนอผลผลิตโครงการด้านแรงงานจากการประชุมกิจกรรมย่อย เป็นสิ่งที่ควรจะได้มีการศึกษาวิเคราะห์ ในเชิงลึกด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงแรงงาน. 2548. การบริหารแรงงาน. (หนังสือกฐินพระวราหาน กระทรวงแรงงาน วันที่ 12 พฤศจิกายน 2548)

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. 2543. กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.

กลุ่มแผนงานและงบประมาณ. 2548. ภาพประ大局คำบรรยายเรื่อง แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน & แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี (พ.ศ. 2548 – 2551). ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เตรียมความพร้อมจัดทำแผนงาน และงบประมาณเชิงบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ตามยุทธศาสตร์กระทรวงแรงงาน ครั้งที่ 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วันที่ 16 – 18 พฤศจิกายน 2548 ณ อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. (เอกสารอัดสำเนา)

กลุ่มแผนงานและงบประมาณ. ผลการประชุมกสุเมย์อย. ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนงาน และงบประมาณเชิงบูรณาการ เพื่อมุ่งสู่ผลลัพธ์ตามยุทธศาสตร์ กระทรวงแรงงาน ครั้งที่ 2 ภาคเหนือ วันที่ 15 – 17 ธันวาคม 2548 ณ โรงแรมท็อปแลนด์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. (เอกสารอัดสำเนา)

ชาตุรัตน์ ฉายแสง. 2546. "คำกล่าวเปิดการประชุม และแนวคำบรรยายพิเศษ เรื่อง การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ ใน การประชุมชี้แจงแนวทางการประสานแผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ วันที่ 21 สิงหาคม 2546 ณ โรงแรมปริวินพาเลซ กรุงเทพมหานคร" ใน สรุปผลการประชุม เรื่อง แนวทางการประสานแผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ. สำนักพัฒนาและส่งเสริม การบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

ชัยอนันต์ สมทวนิช. 2538. มัชณิมทุษฐี. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

พิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. 2546. ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ Modern Organization Theory. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: แซฟไฟร์ พรินติ้งจำกัด.

ธงชัย สันติวงศ์. 2543. องค์การและการบริหาร Organization and Management. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

พิทยา บวรวัฒนา. 2543. ทฤษฎีองค์การสาระน่าสนใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: ศักดิ์สิภากรพิมพ์.

แนวทางการนำเสนอโครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และภาระงานจังหวัดแบบบูรณาการ

มัลลิกา ตันสอน. 2544. พฤติกรรมองค์การ (Organizational behaviors). กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กซ์เพอร์เน็ท จำกัด

วรเดช จันทร์. 2545. “ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ: ประวัติศาสตร์ สภาพปัจจุบัน แนวทางในการแก้ไขปัญหาของชาติ จากสมัยลั่นเกล้ารัชกาลที่ 5 จนถึงปัจจุบัน.” ใน วารสารข้าราชการ 47(3), 45-48.

สมชัย ศรีสุทธิยากร. 2548. คู่มือการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การจัดทำโครงการ แผนงานโครงการ และตัวอย่างโครงการด้านแรงงาน เพื่อบูรณาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (เอกสารประกอบการบรรยายในการอบรมเจ้าหน้าที่สำนักงานแรงงานจังหวัด จัดโดยกลุ่มพัฒนา_yุทธศาสตร์_สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน)

สำนักนโยบายและแผน สำนักวิชาการแรงงานและสวัสดิการสังคม. 2545. รายงานประจำปี 2544 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. ลาดพร้าว: โรงพิมพ์คุรุสภา.

สุพานี ศุภณรงค์วนิช. 2544. การบริหารเชิงกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำแนกเป็นรายจังหวัด การจัดสรรงบประมาณ เพื่อการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ. กทม.: พี. เอ. ลีฟิง จำกัด.

สำนักงบประมาณ. 2546. การจัดการงบประมาณปี 2548 ตามกระบวนการทัศนใหม่.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2546. คู่มือการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ชุดที่ 1 ความรู้ทั่วไปในการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ. สำนักพิมพ์เสมอรวม.

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2547ก. CEO: การบริหารราชการแผ่นใหม่ กลไกสู่ความมั่งคั่ง และการพัฒนาที่ยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 3. เอกสารเผยแพร่ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (CEO).

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2547ก. รวมกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะ สยาม เอเชอริเทจ จำกัด.

แนวทางการนำเสนอโครงการด้านแรงงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2548. 1 ปี CEO ผลการดำเนินงานในการบริหารงานจังหวัด
แบบบูรณาการ ประจำปี 2547.

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน. 2548. แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี พ.ศ. 2548 – 2551 กระทรวง
แรงงาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2547.
วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาการลุ่มจังหวัดและจังหวัด. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะ
สยาม เอเชียเทล จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

Cummings, Thomas G. and Worley, Christopher G. 2001. *Essentials of Organization Development and Change*. Ohio: South-Western College Publishing.

Ngamsomchit, Atchara. 2004. *Structural Reform in the Office of the Permanent Secretary of Labour: An exploration of its effects on performance*. An independent study submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master in Management, College of Management, Mahidol University.

Jones, Gareth R. 2002. *Organizational Theory: Text and Cases*. 3rd ed. New Jersey: Prentice Hall.